

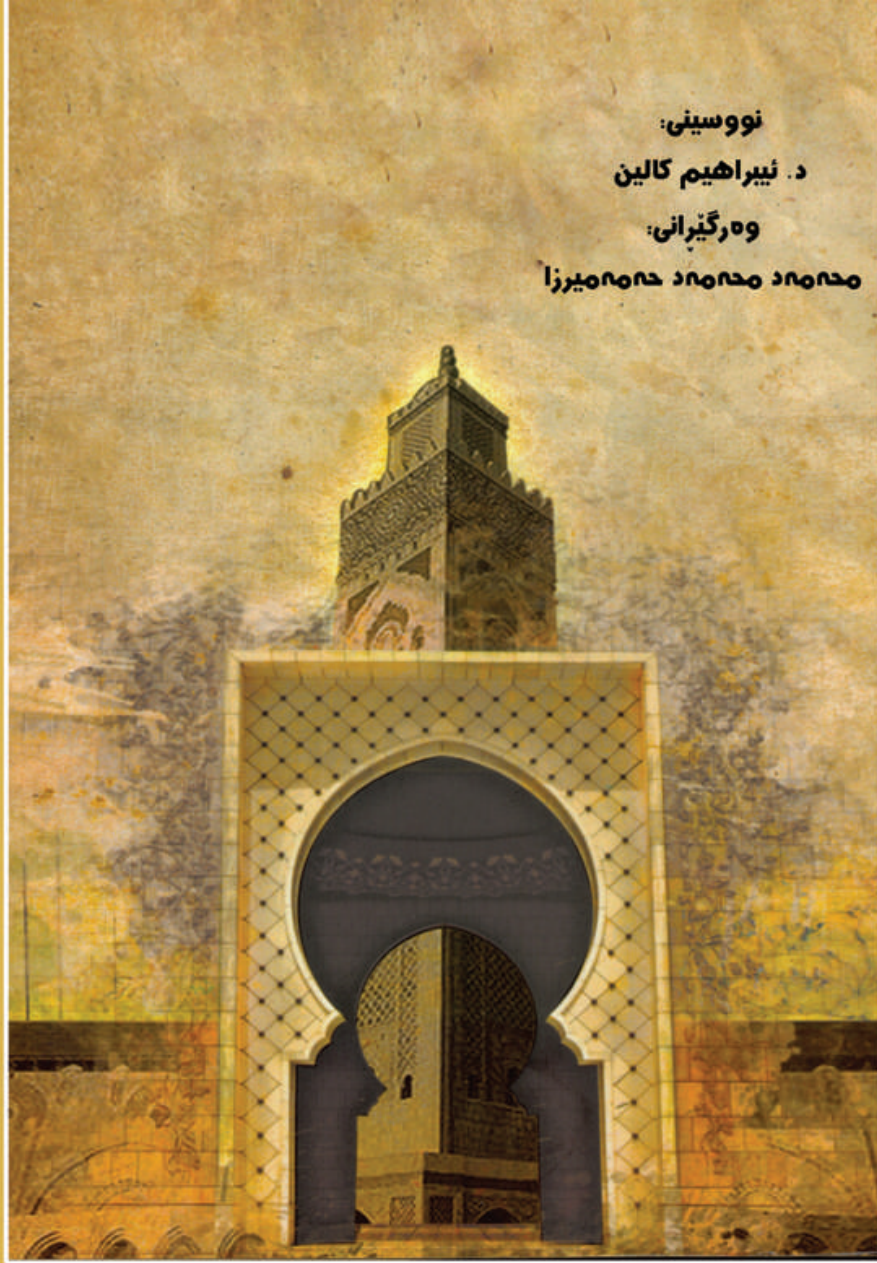

سنتھری زہاوی
بۇ لیکۆلینووی فیکری

پہمانگای جہانی
فیکری نیسلامی

۲۱

نووسینی:
د. نیراھیم کالین
وہرگیرانی:
محمد محمد محمد میرزا

نہم توڑینہوویہ لہ سمر مشتومر و تاوتوڑکردنی بہ لگہ پیکہ
سادہ و ناسان بہرپا بووہ، پوختہ کھی نہوویہ دوور لہوہ کہ
عقل خوی بہ خوی قہوارہ پیکہ تایبہ تہ، نہوا لہ دووتوڑی
میانہ پیکہ گہورہ تردا لہ بوون و لہ عقلگیری و بیرکردنہوویہ پیکہ
رہوشتیدا رۆلی گہورہی خوی دہگیری، جا ہرہوک شتہکان
دہخاتہ پروو، نہوا لہ ہمان کاتیشدا گوزارش لہ واقعی شتہکان
دہکات.

عقلگیرایش لہ دووتوڑی میانہ پیکہ لہ مانا و لہ ناوہرؤکدا
پہیدا دہبیت کہ باز دہدات بہ سمر پروسہ ناوہکیبہکانی زہینی
تاکہ مرؤبیدا، راستیہ کیش خوی دہسہ پینڈی لہ مامہ لہ و
ہہ لہ سوکہ و تدا، نہویش نہوویہ کہ عقل خوی بہ تہنہا نابیتہ
بنہما و بناغہ بۆ زانست، یان راستیہ، یان عقلگیرایی، چونکہ
رووبہ پروو بوونہووی مہ عرفیمان بۆ جہان لہ نیو میانہ پیکہ
فراوانتری پہوہندیہکان و ماناکانی بووندا پروو دہدات.

د. نیراھیم کالین

العقل والعقلانیتہ
فی القرآن الکریم

عقل و عقلگیرایی
لہ قورٹانی پیروڑدا

عقل و عقلگم ایی
له قورئانی پیروژدا

په یمانگای جیهانیی فیکری ئیسلامیی
سهنته ری زه‌هاوی بۆ لیکۆلینه‌وه‌ی فیکریی
(۲۱)

عقل و عقلگم‌ایی له قورئانی پیرۆزدا

نووسینی:

د. ئیبراهیم کالین

وه‌رگیڕانی:

موحه‌مه‌د موحه‌مه‌د حه‌مه‌میرزا

چاپی په‌که‌م

ز ۲۰۱۳

ک ۱۴۳۴

مافی له چاپدانی یارنژراوه

ناوی کتیب: عهقل و عهقلگه رای له قورئانی پیروژدا.

نووسینی: د. ئیبراهیم کالین.

وه رگنرانی: موحه ممه د موحه ممه د حه ممه میرزا.

له بلاوکراوه کانی: په یمانگای جیهانیی فیکری ئیسلامیی و

سه نته ری زه هاوی بۆ لیکرلینه وهی فیکریی، ژماره (۲۱).

له بهرپوه به رایه تیی گشتیی کتیبخانه گشتیی هکان ژماره ی (۲۸۶۳) ی سالی (۲۰۱۲) ی دراوه تی.

چاپی: یه که م – سلیمانی – ۲۰۱۳.

چاپخانه: شقان.

تیراژ: (۱۰۰۰) دانه.

ئیمه یلی په یمانگا: iiitkurdistan@yahoo.com

به ناوی خوامی به خشنده می میله ر بان

وت می و در گی

سوپاس و ستایش بۆ پهروه گاری مه زن، دروود له سه ر گیانی پاکی پیغه مبه ری سه روه رمان (دروودی خوامی لیبیت)، هه روه ها له سه ر خانه واده و یارانی و هه موو شوینکه وتوانی هه تا روژی دوا یی.. ئامین.

عه قلّ ئه و به خشنه گه وره ی په روه ر دگاره که به تایبه تی به مرؤقی به خشیه و، کردوویه تی به نیشانه ی جیا که ره وه له نیوان مرؤق و ته وای دروستکراوه کانی تری له م بوونه و ره ریدا، هه ر لیروه په یامی ئاسمانیشی بۆ مرؤق ناردوه تا وه حی ئاسمان و عه قلّی خۆی ئاویت به یه ک بکات و ببیته مرؤقیکی هاوسه نگ و چاکه کار، که واته (عه قلّ و وه حی) دوو توخمی پیکهینه ری که سایه تی هه ر مرؤقیکن که باوه ردار و چاکه کار بیت. هه رکات یه کیکیانی له ده ستدا، وه ک بالنده یه کی بیبال، یان یه ک بالی لیدی که توانای فرینی نابیت، خوامی گه وره ش مرؤقی بۆ ئه وه دروستکردوه تا سوودمه ند و سوودگه یه نه ر و ئاوه دانکه ره وه بیت. هه ر له دیرین زه مانه وه و له به ر به های به رزی عه قلّ و رۆلی ئه و عه قلّه و ماهیه تی، بووه ته جیگای توپژینه وه و مشتومری زانا و فه یله سوف و عاریفه کان.

ئه م توپژینه وه یه ش که له به رده ستدایه، له نووسینی زانایه کی پسپۆر و به توانایه له م بواره دا، پيش ئه وه به ئیمه ی بلی، له کۆر به ندیکی سه نگیندا رووی ده می روو به کۆمه لئ زانایه له هه ردوو ئایینی ئیسلام و ئایینی مه سیحی.

گرنگی بابه ته که بۆ خوینه ر و بۆ نیوه نده کانی هزر و روشنبیری کوردی وای له به رپژان مامۆستایانی سه نته ری زه هاوی بۆ لیکۆلینه وه ی فیکری کرد به هه ند بیگرن و که وتنه خه می وه رگێرانی بۆ زمانی شیرینی کوردی، به نده ش له سه ر داوا ی ئه و مامۆستا به رپژانه، هه ستام به وه رگێرانی، ئومیده وارم له گه نجینه ی فیکری و

رۆشنبیریماندا جیگای خۆی بکاته وه و بیته وه لام بۆ کۆمه لێ پرسیار که خولیاى
سهرمانه . هه ره له و که موکورییه کیش به دی ده کری، ده گه رپته وه بۆ منى وه رگێر و
چاوپۆشى ده خوازم.

وه رگێر:

موحه ممه د موحه ممه د حه مه میرزا

٢٠١٢/١٢/٤

سلیمانی

پیشگی

دامه زراوهی خانه وادهی شاهانه بۆ هزری ئیسلامی، له سههر پیگهی (عیماد) بۆ گه وره مان مه سیح (سهلامی خوی له سههر بیئت) میوانداریی دووه مین کۆرپه ندی ئیسلامی - کاسۆلیکی کرد، ئه ویش له شاری (مغطس) له نیوان ۲۱ - ۲۳ ی تشرینی دووه می سالی / ۲۰۱۱.

ئهو کۆرپه ندهش یه کیکه له به ره مه کانی گوته ی چوون یه ک و هاوبه ش که له سالی / ۲۰۰۷ وه ک هه ولێک بۆ به هیزکردنی وتووێژی موسلمان - مه سیحی دهستی به کاره کانی کرد، که هه ردوو ئایینی ئیسلام و مه سیحیه ت پێنمایي ده دن به (خۆشویستنی خوی گه وره) و خۆشویستنی دراوسی.

ئهم کۆرپه ندهش له سههر بناغه ی سه رکه وتنی کۆرپه ندی یه که م به رپا بووه که سالی / ۲۰۰۸ له قاتیکان گریدراوه. له م کۆرپه ندهشدا (۲۴) بیرمەند له گه وره زانایانی ئیسلام و مه سیحیه ت به شداري تیدا ده کەن و له سههر ئه م بابه تانه مشتومر ده کەن: عه قل و باوه پ و مروڤ.

له یه که م پۆژی کۆرپه نده که دا پرۆفیسۆر ئیبراهیم کالین تووژینه وه یه کی به ناو نیشانی (عه قل و عه قلگه رایي له قورئانی پیرۆزدا) پێشکه ش کرد. هه ر له هه مان پۆژدا پرۆفیسۆر فیتوریۆ بۆسنیتی تووژینه وه یه کی به ناو نیشانی (مروڤ له پوانگه ی عه قل وه: تیروانینیکی مه سیحیانه) پێشکه ش کرد.

له پۆژی دووه مدا فرانسۆ باسکیت تووژینه وه یه کی به ناو نیشانی (مروڤ له پوانگه ی باوه ره وه: تیروانینیکی مه سیحیانه) به زمانی فه ره نسی پێشکه ش کرد. هه ر له م پۆژدا مامۆستای خۆشه ویست عه لی جه فری تووژینه وه یه کی به زمانی عه ره بی به ناو نیشانی (چه مکی باوه پ له ئیسلامدا) پێشکه ش کرد. له پۆژی سییه مدا پرۆفیسۆر تیمۆسی وینتر تووژینه وه یه کی به ناو نیشانی (مروڤ له ئیسلامدا) پێشکه ش کرد. پاشتریش پرۆفیسۆر

ستيفان هامر توڙينه وه يه كي به ناوي (مروڙ: ريز و ماف: تيروانينيكي كاسوليكيانه) ي پيشكه ش كرد.

له هر سي پوڙي كوربه نده كه دا به شداربووان بابته تي توڙينه وه پيشكه شكاراوه كانيان به شيويه كي راشكاوانه و له دووتويي كه شوهه واي خوشه ويستيدا خسته بهر باس و ليكولينه وه به و مه به سته تا هه ريه كه يان تيبغات له بوچووني لايه ني به رامبه ري.

شاياني باسه كه له پوڙي دووه مدا پادشاي نوردون عه بدوللاي دووه مي كوري حوسه ين سهرداني به شداربوواني كرد، نه وانيش له هه ندي بابته دا كه جيگاي بايه خييداني موسلمان و مه سيحييه كانه به شداربييان پيكرد.

له كوتارپوڙدا دانيشتنيكي گشتي و به رفاوان گرديرا كه سي كه سي زانا له هه ريه كه له هه ردو لايه نه كه سه رو كايه تيبان ده كرد. له و دانيشتنه دا وه لامى نه و پرسيارانه يان دايه وه كه ژماره يه كه له به شداربووان ناراسته يان كردن. هر له سه روبه ندي دانيشتنه كه دا به شداربووان پاگه يان دراويكي كوتايان ده ركرد. پروانه:

<http://acommonworld.com/docs/finaldeclaratio nar.pdf>

نه م ناميلكه يه ش وينه يه كي پاكنووسكاراوه له و توڙينه وه يه ي كه دكتور ئيبراهيم كالين پيشكه شي كرد و به هه ردو زماني فهره نسي و عه ربه ي خرايه پروو.

عقل و عقلگم ای له قورئانی پیرۆزدا

د. ئیبراهیم کالین

(أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ) (الحج: ٤٦).

ئەم تووژینه وهیه له سهه مشتومر و تاوتوئکردنی به لگه یه کی ساده و ئاسان به رپا بووه، پوخته که ی ئه وهیه دوور له وه که عه قل خوی به خوی قه واره یه کی تایبه ته، ئه وا له دووتوی میانه یه کی گه وره تردا له بوون و له عه قلگیری و بیرکردنه وه یه کی ره وشتیدا رۆلی گه وره ی خوی ده گپیری. جا هه روه ک شته کان ده خاته روو، ئه وا له هه مان کاتیشدا گوزارش له واقیعی شته کان ده کات. عه قلگه راییش له دووتوی میانه یه ک له مانا و له ناوه رۆکدا په ییدا ده بیته که باز ده دات به سهه پرۆسه ناوه کییه کانی زهینی تاکی مرۆبیدا، پاستیه کیش خوی ده سه پینی له مامه له و هه لسوکه و تدا، ئه ویش ئه وهیه که عه قل خوی به ته نها نابیته بنه ما و بناغه بو زانست، یان پاستی، یان عه قلگه رای، چونکه روه به روه بوونه وه ی مه عریفیمان بو جیهان له نیو میانه یه کی فراوانتری په یوه ندیه کان و مانا کانی بووندا روه ده دات.

و پرای ئه مه ش، ئه وا ئه و مانایانه ی که په یوه ندن به چه مک و زمانه وه بو وشه ی عه قل – که لیستیکی درێژ له ده سه ته واژه ی مه عریفی په یوه ست به یه که وه پیکده هیئن –، مه نزومه یه کی بیرکردنه وه ی فراوانتر پیشکه ش ده که ن که ده کری عه قلگه رای، ژمیریایی و گوتار بیژی، راقه و شیکردنه وه ی له سهه بکه ن.

قورئانی پیرۆزیش له دووتوی ئەم ره وشتی بیرکردنه وه هه ره فراوانه دا مامه له له گه ل عه قل و عه قلگه راییدا ده کات.

جا هه رجۆره چه مکیکی عه قه لگه رایى - که بکری به شیوه یه کی پاست و دروست به (ئیسلامی) وه سف بکری - ئه و له و میانه یه دا کارده کات که من ناوی ده به م به میتافیزیکیای دروستکراو، که ئیقرار ده کات ئه م جیهانه ئیراده ی خویه کی دانا دروستی کردوه، به پیشه کییه کیش ده ست پیده کات، پوخته که ی ئه وه یه که ئه م جیهانه سه ره تا و کۆتاییه کی هه یه: (وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ) (القصص: ۸۸)، ئه و سه ره تا و کۆتاییه ش بوار و ئاسۆیه ک بۆ تاوتوی و مامه له کردنی عه قه لگه رایى و هه لبژارده ره وشتییه کانمان ده کیشی.

مروفتیش چون بوونه وهر وایه که بۆ مه به ستیک دروستکراون و له تواناشدا نییه له دووتوی سنووری بوونیکی خودی عه قلی مروییدا ده سه به ر به ن، به گه رپخستنی عه قلیش له به رانه ر باکگراوندی بوونی ئه و عه قه لگه راییه وه دیته دی که له لایه که وه مروف ده به ستیت به مروقه کانی تره وه، هه ره ها به خوی گه وه و به بوونه وهره وه له لایه کی تره وه.

له پاستیدا ئه و جیهانه دروستکراوه ی که ده ستکردی خویه کی بیهاوتا و بیۆینه یه، توانای بیسنوور و ناوازه ی خوی گه وه ده خاته پروو، جا له و پینگه یه وه که خوی گه وه له سه ر جوانترین و به هیزترین شیوه شته کان به دی ده هینیت و به به رده وامی مه به ستیکیش له و دروستکردنه دا هه یه، ئه و ئه و بوونه وهره سیستم و عه قه لگیری له خۆیدا هه شارداوه.

به پاستیش - کاتی به شیوه یه کی پاست و دروست پیی ده گه یه ن - بریتییه له (خستنه پرووی) سیستمه پاستیه که و ئه و عه قه لگیرییه که خوی گه وه ی به دیهینه ر کردوونیه ته به خشش به سه ر ئه م بوونه وهره دا، کاتیکیش ئه قل ده که ویته گه ران به دووی دیارده سروشتیه کان و بوونه وهره دا، ئه و له و گه رانه یدا به نۆیاندنا به دوای ئه و سیستم و ئه و عه قله سه ندیه دا ده گه ری، چونکه به بی سیستم و بیناکردن و عه قله سه ندی ناتوانین بگه یه شه زابوون له هیه شتیک. مانای ناوانی شتیش - که

به بی ئو ناتوانین له جیهان تیبگهین - ئه وهیه که له سیستمی شته کاندایه جیگایه کی گونجاو و مانایه کی شیواو به خۆی پێبدری.

هه رجۆره بوونیکی ناسه به خۆی عه قل - که قورئان پشتگیری لیده کات - ئه وه عه قلگه راییه رافه ده کات که بنه ماکانی عه قلپه سه ندی ده خاته پوو و هه لگۆزاون له سیفه ته سه ره کییه کانی سیستمی بوون - به م پێیه ئه وه (عه قلگه راییه به وه سیفه ته ی که عه قلپه سه ندییه) به پوونی جیاوازه له چه مکه کانی ئیستای عه قلگه راییه ئامیر په ننگ که ئه رکی عه قل - گرنگترین و سه ره کیتین جیاکه ره وه له مرؤفدا - داده پرنی و له کاری ده خات و ده یبه ن به ره وه سووده رگرتنی لۆژیکی له هۆکاره کانی به رده ست بۆ گه یشتن به ئامانجه ئاشکراکانمان^۱.

که واته عه قلگه راییه ئه رکیکه بۆ بوون و بوونه وه ر و بیرکردنه وه و له میانه ی کاری به یه کگه یشتن و خودی رووندا پرووده دات. کاتی ده گوتری فلانه شت شتیکی عه قلپه سه نده، ئه وه به مانایه یه که سیستم و بینا کارییه کی دیاریکراوی هه یه و به هۆیانه وه ده توانین لێی تیبگهین، هه روه ها مانای وایه که مادامی په سه ندی عه قلنه، ئه وه ده کری له پینگای زمان و به لگه سه لمینراوه کانی عه قلنه وه بگۆزیتته وه بۆ که سانی تر. ئه وه میانه خودییه دیاره ی عه قلگه راییه که قورئانی پیرۆز له بۆنه جۆراوجۆره کاندایه جه ختی له سه ره ده کاته وه و عه قل و عه قلگه راییه له سه رووی کاری تاکه وه داده نی، که ته نها بۆ زه یینیکی خودی جیاکراوه بی، ئه مه ش ده قاوده ق وه ک ئه وه وایه که ئیمه ی مرؤف به شیکیکن له حه قیقه تیکی گه وره تر، هه روه ها بیرکردنه وه شمان له دووتووی میانه یه کی گه وره تری عه قلگیریدا ئه رکی خۆی ده بینن. قورئانی پیرۆزیش که به لگه و نیشانه کانی خۆی پوونده کاته وه به شیوازی کۆ ده ماندوینن (لقوم یعقلون)، په خنه ش له وانه ده گری که (الذین لایعقلون) (بۆ نمونه بپوانه: (سورة البقرة: ۱۶۴، سورة المائدة: ۵۸، سورة الرعد: ۴، سورة النحل: ۱۲). هه روه ها له دۆزینه وه و خسته نه پوووی کرۆکی عه قلپه سه ندی له شته کاندایه بۆ په یوه ندییه کانی نیوان کلتوره کان، ئه وه

^۱ بپوانه: میلتون ک. مۆنیتز. (مسألة الحقيقة)، برنستون، چاپخانه ی زانکۆی برنستون، ۱۹۹۰، ل ۱۲۴.

عەقلىگە رايى له نيو تۆرپك له پەيوەندىيە كاندا دادەمە زى و گەشە دەكات و باز دەدات بەسەر ھەلسوكەوتە ناوھەككىيە كانى عەقلى مرۆييدا.

مەعلومە كە پۆلىنكردى عەقل له دووتويى ميانەيەكى گەورەترى بووندا دژە له گەل ئاراستەى سەرەكى پەوتى عەقلىگە رايى نويدا، ھەر لە و كاتەوہ كە سەر دەمى رۆشنگەرى ئەوروپى وەرچەرخا بۆ دروشمى (عەقل كۆلەكەى راگیرە)، ئەويش گوايا له بەرانبەر نا عەقلانىەتى چاخەكانى ناوہاراست ئىتر عەقل سەربەخۆى خۆى راگەياند و پەرى دا بە دید و تىروانىنى تايبەت بە خۆى، كە بنچينە و بناغەيەكى پەھايە و بوونىكە كە زۆرتىنى راستى بۆ واقع لە لايە. له سەر دەمى كيشدا كە عەقلىگە رايى بە كۆمەلە تايبەتمەندىيەك پىوانە دەكرى كە قابىلى پىوانە كردن و برىارى بەرنامەى ژمىريايى، ئەوا بناغەكانى بوونى عەقل ھەر لە پيشكەوہ گۆرانىيان بەسەردا ھاتووە، ھاوكات شىوہكانى عەقلىگە رايى چارەسەر كرا و بە يۆتوپىايەكى بالا و، له كۆتاييشدا نامرۆيى، دەستنيشان كراوہ كە بنەما و بناغەى زىرەكى مرۆيى، بەلام له بەرانبەر چەمكى عەقلىگە رايىوہ بەوہى كە دادەنرى بە ھىزىكى ژمىريايى، ئەوا گرنگترين نيشانەى تاقانە و ناوازەى مرۆيىمان كە عەقلە - ئەو تايبەتمەندىيەى كە جيامان دەكاتوہ له دروستكراوہكانى تر و بەشىوہيەكى پوون و ئاشكرا جيامان دەكاتوہ لىيان و فەزلمان دەدات بە سەرياندا (سورة الإسراء: ۷۰) - ھەر لە سەرەتا و بناغەوہ و له پلەى يەكەمەوہ له دووتويى ميانەيەكى كوالىتى و بەھاييدا ئەرك و پۆلى خۆى دەگىرى. ئەو تۆمەتانەش كە بە شىوہيەكى ناغەقلانى و وشك و دەمارگىرى بىروباوہرپىوہ دژ بە ئىسلام دەوترىن، بەشىكى ئەوہيە كە چەمكى عەقلىگە رايى بەو شىوہيەى كە له كەلەپوورى ھزرى ئىسلاميدا پەرى سەندوہ، دژ و جياوازە لە گەل پالئەرى سەرەكى چەمكەكانى عەقلىگە رايى نوى و له پاش عەقلىگە رايى نوويش كە له خۆرئاوادا له ھەردوو سەدەى ۱۷ و ۱۸ دەركەوت.

ھەر بە پالئەرى جۆش و خرۆشى ئايىنى زۆر بەى مەسىحىيەكانى چاخەكانى ناوہاراست، ئىسلاميان بەوہ ناوژەد كردوہ دژى عەقلە و تىروانىنيان وابوہ كە لەسەر

باوهری کویرانه و نه زانی و توندوتیژی و ئاره زووه کانی دنیا بونیاد نراوه، ههر له و سهرده مه دا پاره کی چهوت هه بووه و توویه تی ئایینی ئیسلام که توانیویه تی ژماره یه کی زۆر له شوینکه و توان به لای خۆیدا پابکیشی، به و هۆیه وه نه بووه که توانیویه تی به لگه ی سه لمینه ر و قه ناعه تپیکراو پیشکه ش به شوینکه و توانی بکات، به لکو له بهر ئه وه بووه که گونجاو و ته با و شیاو به جهسته کانیان بووه – که ئه مه ش نزمترین به شه له که سایه تی مۆقدا-. جگه له مه ش هاتوون و توویانه ئایینی ئیسلام پشتنگیری له توندوتیژی دژ به غهیره موسلمانانه کان کردووه به و مه به سه ته تا به زۆره ملی بیانکاته موسلمان، چونکه له توانایدا نه بووه به لگه ی سه لمینه ر و عه قلی پیشکه ش به غهیره موسلمانانه کان بکات و له و ریگایه وه قه ناعه تیان پیبکات، به کارهینانی توندوتیژی و راگه یاندنی جهاد دژ به غهیری موسلمانان، ئه وه ی ده رخستوه که ئیسلام چهنده ئاینیکی ناعه قلانی بووه و تا چهنده دژ بووه له گه ل سروشتی شته کاند.

جیگای سه رسوپمانیش نییه که تۆمه تبارکردنی ئیسلام به ناعه قلانی و به توندوتیژی تا سهرده مانیکی نوێ ههر مایه وه، له ئه مپۆیشدا چه ندین دهنگی ده مارگیر و توندوتیژ ده خرینه بازار و په واج به خویان ده دن تا به رانه ره کان دژ به ئیسلام بووه ستن و لیی بتوقین، ههر هاوشیوه ی ئه و په خنانه ی تری وه ک ناعه قلانی و توندوتیژی که ئیسلام و موسلمانانیا ن پی تۆمه تبار ده کرین.

به لام دیاره که میژوو پۆلی خوی هه یه له پرۆسه ی هاوسه نگیدا، بۆ نمونه هه ندی له په خنه گرانی مه سیحی له چاخه کانی ناوه راستدا وه ک (پیتهر بایل و هه ندی سته ب) به رگرییان له ئیسلام کردووه به و سیفته که ئاینیکه و له که نیسه ی کاسۆلیکی زیاتر نزیکتره له عه قله وه، هاتوون به ئایینی ئیسلامدا هه لده دن که ئاینیکی ئاسانه، ئه ویش له به رانه ر ئالۆزییه کانی زانستی خواناسی و په رستش و سرووته کانی ئایینی مه سیحیه ت، به راشکاوی گوزارشت له و حاله ته پیشکه و تووه ده که ن که له ژیا ری ئیسلامیدا هه یه . به لام که سانیکی تری وه ک پۆجه ر بیکۆن وا داده نین که هه ردوو فه یله سو فی موسلمان (فارابی و ئیبن سینا) کۆشکی فه لسه فیانه ی خویانیا ن به

نارپه زایى و به پیناخۆشېبونی ئیسلامه وه بونیاد ناوه، نهك وهه ابی كه به هۆی ئیسلامه وه ئه و كارهیان كردبى. ههردووکیان هه ر له پواڵهت و به سه رزاره كى ئیسلامیان وه رگرتووه بۆ ئه وه ی خۆیان بپاریزن له چه وساندنه وه ی ئاینیك كه لیبوردیه ی نه بووه، ئه مه له كاتیكدا وتراوه كه چه ندین بیرمه ندی دژ به كاسۆلیكیه ت له چاخه كانی ناوه پاستدا هه بوون و باوه پیان وابوو كه ئیسلام زیاتر له ئاینه كانی تر پێگای داوه به بێرکردنه وه ی عه قلانی و به تووژینه وه ی زانستی.^۲

په خه گره عه لمانییه كان ئیسلام به وه داده نین كه گویا هه ر له بئه رته وه گونجاو نییه له گه ل پۆحی مرۆبیانه ی عه لمانیه ت بۆ مۆدێرنه یی، لێره شه وه ده لێن دژه له گه ل بناغه كانی عه قلانی زانستی كه پێویستییه كى پۆشنبیری و كلتوریی نوێیه. هه روه ها ئاماژه یان داوه به و جیاوازییانه كه له نێوان ئاینه كلاسیكیه كان و چه مكه نوێیه كاندا هه یه كه په یوه ستن به مافه كانی مرۆف و یه كسانی و ئازادییه وه، ئه و عه لمانیه ته ی كه ده م له عه قلی پۆشنگه ریی سه ربه خۆ و خودكه فایی ده كوتی و له به رانبه ریشه وه هه ر جۆره ده سه لاتیكی ده ره كى وه ك میژوو، یان كه له پوور، یان ئاین په تده كاته وه، ئه و نایه ت سه راپا كۆی ئاین په ت بكاته وه، به لكو ده یخاته ژێر لیکۆلینه وه و تووژینه وه ی عه قلی تاكى مرۆبییه وه، هه روه ها دیت سنووریک بۆ باوه پری ئاینی دیاری ده كات و ئیتر به هیه ج جۆر قبۆلی نییه له ده ره وه ی ئه و سنووره ئاین هیه ج جۆره رۆل، یان ده سه لاتیكی تری هه بیته.

هه ر له سه ره هه مان پێودانگی په خه گره گرانى چاخه كانی ناوه پاست، په خه گره عه لمانییه كانی ئه م سه رده مه ناعه قلانی و توندوتیژی پێكه وه ده به ستن و ده یده نه پال ئاینی ئیسلام و ده لێن (ترساندن و تۆقاندنی ئیسلام) ده ره نه جمای سروشته یكى نا عه قلانییه له ئاینی ئیسلامدا. مسیۆنێره (خۆره لاتناسه) ده مارگرییه كانیش هاتوون

^۲ پروانه بابه تی: (پیشكى به دحالییبون: بۆچونه كانی ئه وروپا - ئه مریكا له باره ی ئیسلامه وه پیتش رووداوه كانی ۹/۱۱ و پاشتریش، نووسه ر. هه روه ها: ئیسلام و ئوسولیه ت و خیانه تکردن له كه له پوور، ۲۰۰۹، جۆزیف لۆمپارد. چاپی ۲، ل ۱۴۹ - ۱۹۳.

شتانی تریشيان بۆ لىستى تۆمەتباركردنەكە زيادكردووه، وهك: چهوساندنەوهى ئافرەت، پيشلىكردنى مافى كەمىنەكان و ئازادىي پۆژنامەگەرى، تەنانەت هەژارىي و گەندەلئيش و... تا دوايى هەر دەدەنە پال ئىسلام. وا دادەنئىن كە هەموو ئەم دياردە و حالەتە نەرييانە تا سنوورئىكى زۆر پەيوەنديان بە كەلەپوورى ئىسلامووه هەيه، كە بوارى نەداوه خەلكى ئازادانە بىربەكەنەوه و هاتوو هەموو ليكۆلئىنەوه و گەرانئىكى ئازادانە و جياوازي و فرەيهەكى سەركوتكردووه. لاي كەس شاراوو نيهە كە ئەم شيواندن و گومانانە زيادەپۆيى و دەمەهەلبەستنىكى زۆريان بۆ كەلەپوورى ئىسلامى تئدايه و لەسەر بۆچوونى سياسى بونىادنراون نەك وەهايى كە پشتى بە شيكاركردنىكى ساغ و دروستى پووداوو ميژووييهكان بەستى.

زۆرەي زۆرى ئەو مشتومر و تاوتويكردنانەي كە ئەمرو لە بارەي ئىسلام و عەقل و عەقلگەرايى و زانستەوه دەكرين و لە ناوئەندە گشتيهكانى خۆرئاوادا دەهينرين و دەبرين، لە دەرتەنجامى كاريگەري نەريى ئەو كۆمەلە پراو بۆچوونە سادە و ساكار و ناواقعيانەوه سەرچاوو دەگرن تا كاريگەر بن و گوئيشيان لئىگيرى.

ميانهى نووى: عملى پۆشنگم

مۆديرنەيى، لە ريگاي سەردەمى پۆشنگەريى، وادادەنى كە سەركەوتن و پيشكەوتنى بەسەر كەلەپوور و كەلتوورە غەيرە خۆرئاواوييهكاندا بەدەستەپناوه بەو هۆيهوه كە دەلى گوايا شتەكانى لەسەر بنەماي عەقل بونىادنراوه، كە سەرتەنجام ئەگەر سەراپا و پراوپرپيش نەبى، ئەوا بەشيۆهيهكى سەركەي سيستمىكى عەقلانى فەراهمدئى.

جا بە پيچەوانەي ئەو بانگەشە گریمانەبيانەوه كە بۆ باوهرى مەسيحى دەكرين، گوايا جيابووهتەوه لە عەقل، ئەوا فەيلەسوفەكانى سەردەمى پۆشنگەري هاتوون بەپي گوتەكەي ديكارت كە دەلى (هزره پوون و پۆشنەكان) بيانوويان هئناوتەوه بۆ هەر شتى ويستبيتيان.

به پيی ئه و پرسياره ی که (کانت) له گوتاریکی به ناوبانگیدا له سالی ۱۷۸۴دا وه لآمی داوه ته وه، به کورتی تیدا پۆلی عه قل و عه قلگه رایي خستوو ته پوو که ده بوو په یوه ندییان به و ژيانه وه چۆن بیته که ده بوایه له جیهانی پاش چاخه کانی ناوه پراست تیدا بژین: پ: ئایا ئیمه له سه رده میکی پۆشنگه ربوودا ده ژین؟ کانت باوه پری وابوو که نه وه ی سه رده می خو ی له (سه رده می پۆشنگه ری) دا ژیاون نه ک وه ها که له سه رده میکی پۆشنگه ربوودا ژیا بن، جیاوازییه کی وردیش له نیوان هه ردوو ده سته واژه که دا هه یه نا کر ی به بی به ها سه یر بکر ی و لا قرتییان پی بکر ی. سه رده می پۆشنگه ربوو ئه و سه رده مه یه که هه موو ره گه زه دیارییه کانی که لتووو و کۆمه لگا و سیاسه ت شوینکه وته و وابه سته ی بنه مای عه قلن، وه هایش که ئه و ده لی ئه مه حاله تیکی کامله له مرۆفگه رایي و عه قلگه رایي: جیهانیکه که عه قل هه موو هیزه دژه کانی خو ی تیکده شکینی. له به رانه ریشه وه سه رده می پۆشنگه ری ئه و سه رده مه یه که دژایه تی و ململانی و شه پ به ریا و به رده وامه له پینا و پۆحی مرۆییدا و دژ به هیزه کانی نه زانی و تاریکی ده جه نگی، کانت بو گه یشتن به کاملبوون و عه قلگه رایي ئاماژه به پرۆسه یه کی پله به ندی ده دات: ئامانجیکه و هه موو مرۆفایه تی به ره و ئه و ئامانجه هه نگاو ده نی. جا به و پییه که سه رده می عه قل ده سته یی کردوو، ئه و کۆتایی میژوو له به رده ستماندایه – کۆتاییه که و هیچ گومانی تیدا نییه که به ریۆه یه و له پیشماندایه، ئه ویش ئه و کاته یه که پروناکیی عه قل به سه ر ته واوی مرۆفایه تیدا هه لدی و به ده ر له ئه و روپییه کان ئیتر سه راپای ئه وانی تر ده گریته وه.

کانت وشه ی (پۆشنگه ری) ی به وه پیناسه کردوو که: (پزگار بوونی مرۆفه له و راسپارده کۆت و به نده کاره که به سه ر خویدا هیناوه، پاسپارده ی کۆت و به نده کاریش بریتییه له نه توانایی مرۆقه له په نابردن به تیگه یشتنی خو ی دوور له وه که پینمایی له که سانی تره وه وه ربگر ی). کانت په ی به وه بردوو که مرۆقه تینه گه یشتوو له زۆریک له و سته م و نه زانیانه که میژووی مرۆفایه تی پیکده هینن. هه روه ها هاتوو کرۆکی پۆشنگه ری به وه پیناسه کردوو که بریتییه له (جوړئه ت به خو دان له سه ر بیر کردنه وه)

به شیوه‌ی کی نازادانه. (Sapere aude! واته: جورئت بدهی به خوت له سه ر به کارهینانی عه‌قلی خوت! هر ئه مه‌ش دروشمی پۆشنگه‌رییه)^۳.

ئه‌م بۆچووانه له نێو نێوه‌نده ئه‌کادیمییه‌کانه‌وه گوێزرانه‌وه بۆ نێو نێوه‌نده جه‌ماوه‌رییه‌کان.

له ئه‌م پۆدا مشتومپرکردن ده‌رباره‌ی عه‌قلی پۆشنگه‌ری بووه‌ته مشتومپرکردن ده‌رباره‌ی ئه‌وه‌ژاری و که‌مه‌ده‌ستییه‌ فیکرییه‌ی که‌ گویا ده‌لێن ئیسلام له‌ پووی عه‌قله‌رای و مۆفگه‌راییه‌وه که‌ متفاقه‌ و هه‌ژاره‌. له‌ کاتیکدا لويس دۆبریه‌ واقی و پمابوو له‌ هێرشانه‌ی له‌ ۲۰۰۱/۹/۱۱ دا پوویاندا، له‌ پێشه‌کی ئه‌وه‌ کتێبه‌یدا که‌ له‌ باره‌ی میژووی پرشنگه‌ری سه‌رده‌می پۆشنگه‌رییه‌وه نووسیویه‌تی، پرسیار ده‌کات، ده‌لی: (ئایا چ مه‌به‌ستیک ده‌مینیته‌وه له‌ نووسین ده‌رباره‌ی سه‌رده‌می پۆشنگه‌ری و سوودمه‌ند ده‌بی له‌ سه‌رده‌میکدا که‌ به‌ شیوه‌یه‌کی زۆر درپدانه‌ پایدیه‌گه‌یه‌نی که‌ کۆتایی به‌ به‌ها و نمونه‌ بالاکان ده‌هینی). دۆبریه‌ له‌م گوته‌یدا مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ نییه‌ که‌ که‌لتووری ئیسلامی (نارپۆشنگه‌رکاره‌). به‌لام نووسیویه‌تی و ده‌لی: (ئیسلام به‌ قۆناغیک دیورودریژی تاقیکردنه‌وه‌ی په‌خنه‌ئامیزدا تینه‌په‌ریوه‌، هه‌روه‌ک چۆن خۆرئاوا له‌ ماوه‌ی سه‌ده‌ی هه‌ژده‌مدا به‌و قۆناغه‌دا تیه‌په‌ریوه‌ تا راست و دروستی دید و بۆچوونی پۆچی خۆی سه‌لمینی).^۴ ئیتر دۆبریه‌ نه‌هاتوه‌ ئه‌وه‌ پوون بکاته‌وه‌ که‌ ئایا بۆچی ئیسلام پیویستی به‌وه‌یه‌ پیداجوونه‌وه‌ بکات به‌ (دروستی تیروانیی پۆحیانه‌ی خۆیدا)، به‌لام چه‌ند جارێ به‌ پوونی ئه‌وه‌ تیروانین و بۆچوونه‌ که‌ زۆر باوه‌ له‌وه‌ی که‌ ناو ده‌بری به‌ (چاکسازی ئیسلامی)، دووباره‌ ده‌کاته‌وه‌.

^۳ - ئیمانوتیل کانت (پۆشنگه‌ری چیه‌؟) له‌ کتیبی (کانت: له‌ باره‌ی میژووه‌وه‌)، ن: لويس وايت بيلک، کۆمپانیای ماکمیلان بۆ بلاوکردنه‌وه‌، ۱۹۶۳، ل ۳).

^۴ - لويس دۆبریه‌ (سه‌رده‌می پۆشنگه‌ری و بنه‌ما هه‌زییه‌کانی کلتووری نوێ)، چاپخانه‌ی زانکۆی بیل، ۲۰۰۴، پێشه‌کییه‌ که‌ی.

له هه مان کاتدا چه ند دهنگیکی زۆر وه پَس و نیگه رانکه ری تر هه بوون بانگه شه یان
بۆ (پۆشنه گه ری ئیسلامی) ده کرد تا موسلمانان پزگار بکات له دوکوه وتووی و
جیهانیش بپاریزن له ئاینیکی ناعه قلانی و مه ترسیدار.

یه کیک له وه هه لانه ی که زۆر زه ق و باوه، ئه و بۆچوون و گریمانه یه یه که وه داده نی
له سه ده ی هه ژده هه مه وه عه قل نیشانه و سیمایه کی تایبه تکراره به بپرکردنه وه ی
پۆشنه گه ری، له راستیدا وانیه، چونکه کۆمه لگا کلاسیکیه کان له بواره کانی زانستی
خواناسی و یاسا و سیاسه ت و په وشته و هونه ر و بواره کانی تری ژیا نی مرؤفایه تییدا،
پینگه و پله یه کی گرنگیان به عه قل داوه.

بۆ نمونه که له پووری هزی ئیسلامی ده بینین که په رتوکخانه یه کی زه به لاهی
ده رباره ی عه قل و عه قلگه رای و لۆژیک و بپرکردنه وه و تیرامان و تووژینه وه ی زانستی
... تا دوایی هه یه و له و بواره نه دا چه نده ها په رتوک دانراون، هه ر له که له پووری
هه ردوو ئاینزایی سوننه و شیعه وه بگه ره تا فه لسه فه گه رای و سؤفیه تی پرن له کتیبی
دیرین و په سه ن که چه ندین به شیان تیدا یه باس له شه ره فه نه دی عه قل و چاکه کانی
زانسته خوازی و فه ر و به ره که ته ی پۆچی ده که ن، ئه مه شه هه موو به و مه به سه ته تامرؤف به
شیوه یه کی گونجاو و سوودگه یه نه ر عه قلی خۆی به کاربه یینی. جا ویپرای ئه مه شه ئه و
ئه و چه مکه نه ی له باره ی عه قل و عه قلگه راییه وه له و که له پوره دا په ره یان پیدراوه،
هه ر له بناغه وه جیاوازن له هاوشیوه مۆدیرنه ییه کانیا ن. کۆمه لگا کلاسیکیه کان وا
ده بینن که عه قل به شیکه له واقیع و له مه ودا گه وره تره که یدا، ئیسلام عه قل و
عه قلگه رای ده خاته دو تووی میانه یه کی فراوانتری بوون و مانا وه. جا بۆ ئه وه ی عه قل
به و شیوه یه که لپی خوازاوه ئه رکی خۆی جیبه جی بکات، ده بی شوینگه ی خۆی له
نیو سیستمی شتانیکی گه وره تر له خودی ناسراوی خۆی په سه ند بکات. هه ره ها
به پی ئه و باسه ی که له مه وپاش دیمه سه ر مشتم پرکردن له سه ری، قورئان عه قلی
مرؤبی داده نی به به شیک له واقیعیکی گه وره تر، ناشکرئ حیکمه تی ئه و کاره گه مارؤ
بدرئ و له دو تووی شیکاریکی لۆژیکی، یان چه مکیکی پووت، یان گوتاریکی

عەقلانییەوه بخزیتە بەرچاوا، چونکە حکمەتی سەرمدیی ئەوێ خواستووێ کە
هەمیشە واقع گەورەترە لە تەنھا پیکهاتە مەعریفییەکانی ئێمە بۆی.

ئەویش کە عەقل نیشانەیه کە لە نیشانەکانی مۆدێرنە، ئەوا وەها ویناکراوە کە
بەنەمایەکی خودپێکخەرە و هەر لە زانستە بیرکاری و فیزیکییەکانەوه تا سیستمە
کۆمەلایەتی و سیاسییەکان فەرمانرەوایە بەسەر راستیەوه. یەکی لەو دەستەواژە
نوێیانە ی کە بە شان و بالی عەقڵدا هەلەدەدات، دەلی: (مانای چاکە و گەورەیی
عەقڵگەرایێ ئەوێهە دان بنری بە عەقڵدا و پەسەند و قبول بێت بەو سیفەتە ی کە
سەرچاوەی مۆفە بۆ فێربوونی زانست و تاکە ناوژێوانە بەسەر بەهاکانەوه و تاکە
رێنماکارە بۆ کردارەکان).^۵

بەلام لە واقیعدا ئەم تێروانینی توێژی رۆشنبیرە لە بارە ی عەقڵەوه – کە
فەیلەسوفە ئەکادیمیە وەزعییەکان و لەوانەش کە خۆیان بەوه راگەیاندووێ
شوینکەوتە ی پێبازی عەقڵگەرایێ رۆشنگەریین، بە جۆش و خروشیکی بەرزەوه
بەرگری لێدەکن – کە وەها پیشبینی لیکراوە هەرگیز کاری نەکردووێ، ئەو بەلێنانە ی
کە دابوونی، نەبیردووێ سەر، واتە بەلێنی دانی ئازادی بە تاکەکان، یان بەعاقڵکردنی
کۆمەلگا، یان یەکسانی گشتگیر، یان کلتووری زانستی، یان پابەند بوون بە عەقڵەوه
لە کاری سیاسی، یان لە دادگەری ئابووریدا، خودی ئەمەش خۆی ئەوه داوا دەکات
کە تێپامان و سەرنجدانیکی قوول دەربارە ی عەقڵ پەسەندی پرۆژە ی رۆشنگەری
تایبەت بە خودی عەقڵی پووتەوه بکری. بەهەر حال وا دەردەکەوی کە چەندین توخمی
ناعەقلانیەت پزاونەتە نیو ئەو سیستمە نوێ جیهانییەوه کە رۆشنگەری بەلێنی
بەهاتنی داوه، ئەوێ راستی بێت کۆمەلگای سەرمایه داری نوێ و بەو پەوتە بەناو
ناپەسەندیی کە سایەتی فیلباز و تاکرەوییانە و بونیادە توندوتیژییە کە یەوه تەواو
دووێرە لە سیستمی کۆمەلایەتی عەقلانییەوه.

^۵ - ئین راند (چاکە ی خۆشیستی خود)، کتێبخانە ی نوێ ئەمریکی، ۱۹۶۴، ل ۲۵.

لهو سەردەمەووە کە پێبازی زانستی لە کۆتاییەکانی سەدەى نۆزدهەم و سەرەتاکانی سەدەى بیستەمەووە سەرکەوتوو، ئیتەر بانگەشەکردن بۆ عەقل پچپیی تێنەکەوتوو، بەو سیفەتە کە نیشانەیه کە لە نیشانەکانی مۆدێرنەیی، ئەویش ھەرەك لۆژیک و تووژینەوہى عەقلانى وایە، ئەویش نەك بەو ھۆیەوہ کە ئیمە دەمانەوئ بە مانای ئەغریقى وشك لە حەقیقەتى شتەکان تیبگەین، بەلکو بە ھۆى باوہ پپوون بە سیستمیکى عەقلانى پووت کە وامان لیدەکات جلەوئ کۆنترۆلکردن بەسەر جیھاندا بگرینە دەست. ھەرەھا پێشکەوتنى عەقلگەرایى ئامییری کە پلانپێژى بۆ بەھاکان و سیستمە فیکرارى و سیستمە سیاسى و ژيانى پۆژانە دیارى دەکات و دەبیتە پاساوپیکى ئامادەکراو بۆ زالبوون و پێشبینیکردن و ھەژموون فەراھەم دینى و تا سنوورپیکى گەورە مانایەکی درۆژنانە بە ئاسایش و پەزماھەندى و تیربوون دەبەخشیت^۱. ئەو بەبئى دوودلئ دەلئ کە شتەکان بایەخپیکى بەرچاویان ھەیه لەو پووەوہ کە بەھایەکی سوودمەندیان بۆ ئیمە ھەیه، چونکە (عەقلانى) واتە (بەسوود). نە عەقلگىرى و نە کرۆکى عەقلگەرایى نادرینە پال شتەکان، بەلکو ئەوشتانە بەھایەکی سوودمەندیان ھەیه و ئیمەش ئازادین لە سوودوہەرگرتن لیان، ھەر بەو شیوہیەش کە خۆمان دەمانەوئ.

لە سەردەمى نوویشدا عەقل ھەر لە نئوان توندپەوہەکانى پەوتى لۆژیکى ھەزەى و نئوان پەوتى میژووپیەتى پادیکالیدا ئەمبەر و ئەو بەرى پیکراوہ، پای یەکەم کە ئەلقەى قیننا و شوینکەوتووانى نوینەرایەتى دەکەن، عەقل بەوہ پراڤە دەکەن کە بنەمایەکی پەھا و ئەزەلییە و ھیچ یەک لە میژوو، یان داب و نەریتەکان، یان پەنگپۆشبوون بە نیشانەکانى لاوازیى مړوئى وەك سۆز و حەزلیکردن، کاریگەرییان لەسەرى نابیت. عەقلگەراییش بە مانایەکی ساکار واتە بسەلمینرى کە چەمکەکانمان دەقاوودەقن لەگەل واقیعدا، ھەرەھا واتە دەرھینانى دەرئەنجامیک کە گونجاوہ لەگەل ئەو پوداوانەدا کە لە بەردەستماندان، جا بەم واتایە ئەوا عەقلگەرایى ھەر لە بناغەیهوہ بریتییه لە

^۱ - ئەلبیتر بورگمان (پەرینەوہى بۆشایى پاش مۆدێرنە)، شیکاگو، چاپخانەى زانکۆى شیکاگو، ۱۹۹۲.

(پیکه وه به ستنیکی لۆژیکى) و پۆشنترین گوزارشتلیکردنیشی بریتییه له و گوزارشتلیکردنهى که له لۆژیکى پوواله تی و پیرهوی زانستیانه دا هاتوو^۷. نهك له ریگای پیوهری تره وه که داده نرین به بناغهی عه قلگه رایى، ههروهه ده بی به پیی نووسین و پرکردنه وهی سه پینه رى لۆژیکى و زانستییه کانه وه بۆ ئه م عه قله نامیژوویییه حوکمبدری به سه ره موو شتیکیدا، هه ره له ئایینه وه بیگره تا ده گاته هونه ره و فیکرکردن.

پاشانیس ده بی هه موو ئه و به هایانه ی که له سه ره مانه پییانه وه بژین، له و پوودا وه سروشتیانه وه وه ریگرین که پیویسته له ریگای توژیینه وهی عه قلائی و شیکاری لۆژیکیه وه به دواياندا بگه ریین، ئیتر جگه له مانه ئه و ده بی هه ر شتیکی تر به پرپوچ له قه له م بدهین، واته ئه و غه یی و نادیاره که نابینری ره تی بگه ینه وه. جا هه روهك بوون ئه ویش چوون لۆژیکى پوواله تی دارنراوه و کراوه ته ئه رکیک بۆ به لگه هیئانه وهی عه قلی، ههروهه دارنراوه بۆ زاراوه یه کی لۆژیکیه بیبه لگه و بیمانا و له دهره وهی پیکهاته لۆژیکیه زمانه وانیه کانه وه هیه هیزیکى تر بوونی نییه^۸.

به لام رای دووه م که شه پۆله کانی پۆست مۆدیرنه یی و په وتی به ننائی له شهسته کانی سه ده ی بیسته مه وه نوینه رایه تی ده که ن، هاتوو عه قلی شیکردوو ته وه وه له یوه شان دووه به په یه کی وه ها که گۆریویه تی به به ره مه هیئنه ریکی لاوه کی بۆ په وته گۆرانکارییه کۆمه لایه تییه میژوویییه کان، ئه مه ش حالى هه موو سیفته و پالنه ره مرۆیه کانه که له رووی میژوویییه وه عه قل به چه مکیکی به ننائی له قه له م ده دات که مانا و ئه رکه که ی له نیوه ندیکى کۆمه لایه تییه وه بۆ نیوه ندیکى تر جیاوازه. لای ئه مان

^۷ - چارلز تایلور، (عه قلگه رایى) له کتیبه کهیدا (فهلسه فه و زانسته مرۆیه کان)، به رگی ۲. کامبریدگ، چاپخانه ی زانکۆی کامبریدگ، ۱۹۸۵، ۱۳۴.

^۸ - هایدگه ره ئه و مانا که موکوورته بۆ مانای (لۆگۆس) ره تده کاته وه، که گو تار یان شیکاری بی به بی بناغهی هه بوونی، هه ولیداره له حیاتی ئه مه مانا یۆنانیه ره سه نه که بۆ وشه ی لۆگۆس بگه یژیتسه وه، که شه ویش (کۆکردنه وهی خسته پاله)، بروانه کتیبه که ی: (ده روازه یه ک بۆ میتافیزیک) ۱۲۰ - ۱۳۵، چاپی ۱۹۵۹.

عه قلگه رایى واته پراکتیزه کردنى توانای بیرکردنه وهى مرؤیى له سه ر بارودؤخه جوراوجوره كان بؤ چاره سه رکردنى گرفته كان، كه نه نها له میانه ی كیشه كان، یان گرفته كان، یان مه سه له دیاریکراوه كاندا مانای هه یه، جا به پشتبه ستن له سه ر جوره ها پئداویستییه مرؤییه كان ئه وا عه قلگه رایى واتا و ئه رکی نوئى له خو ده گریئ، به رگریکارانى ئه م پا سنوورداره ی عه قل پئداده گرن كه ئه مه به و مانایه نییه له پله و پایه ی عه قل كه مبکرئته وه، یان میتؤدیكى ناعه قلانى بؤ ئه نجامدانى شته كان پئشنیار بکریئ، به لکو له جیاتى ئه وه دئیت ئیقرار به سنوورداری عه قلى مرؤیى ده کات، به م واتایه ش ئه وا مه رج نییه عه قلگه رایى به مانای ده سته ستنى ئه نجامئى گونجاو بیئ بؤ واقع. بارودؤخى وه هاش هه یه كه پره نسپیى (هه رشتئىكى په سه ندرکراو) هه ژمار ده کرى به به كه لك و به پؤزه تیف زؤرتر له هه ندئى چه مکی دامالراو و بیرکاریبانه ی عه قل^۹.

چه مکی عه قل له كه له پوورى ئیسلامیدا پیره وئىكى جیاوازی هه بووه و هه یه، خوئ به دوورگرتووه له توندپه ویی هه ردوو په وته كه، په وتى په هایى وه زعی و په وتى پیره یی رادیکالى. ئه و عه قله ش كه له دووتوئى تیره وانینى ئیسلامدا بؤ جیهان په روره ده بووه، شیوازیكى جیاواز له بیرکردنه وه ی له باره ی بوون و بونه وهر و بارى مرؤییبانه و خوا خستووته پوو، تیره وانینى ئیسلام له جیاتى ئه وه عه قل به پره نسپیى خودپیکخه ر و به ئامیرئى كه به خوئ خوئ رابگری له قه له م بدات، هاتوو ه دایناوه به به شئى كه له حه قیقه تئىكى گه وره تر. له مه و پاش دئمه سه ر باسکردنى ئه و باسه، جا هه ر ئه م تیره وانینه ته واو و کامل و گشتگیره ی هه قیقه ته یه كه بووه ته بناغه ی شیوازی قورئانى بؤ بیرکردنه وه له عه قل و عه قلگه رایى.

^۹ - پاول فییه رانبد له کتیبى (دژى میتؤد)، ۱۹۷۵، هه روه ها: تیفن تولیمن له (گه رانه وه بؤ عه قل) کامیریدگ، چاپخانه ی زانکؤى هارفارد، ۲۰۰۱.

عقلی بملگه گه یمنم (استدلالی) و عقلی معرفتی

به رله وه بچینه سه ر ئم باسه، باش وایه چند وشه یه کی پوونکردنه وه ده رباره ی
ئو دابه شبوون و فره لق و پۆپه ی به سه ر عه قلّ – هزرده ات که له به رئه نجامی ئو
گۆرانکارییه فه لسه فییه گرنگه وه به سه ر میژووی میتافیزیکی خۆرئاواییدا هات، له
جیگای خۆیدا باس بکه ین. منیش لیژده دا سه رچلی ناکه م بچمه قوولایی ئو میژووه،
چونکه ئه وه پۆیوستی به چاره سه ریکی دریژ و ورده کارانه هه یه، به لام شایانی
ئامازه پیکردنیکی کورته بزانی که له و میژووه دا عه قلّی به لگه گه یه نه ر و عه قلّی
مه عرفی له کۆتاییه کانی چاخه کانی ناوه راستدا ده لاله ت له دوو میتۆدی جیاواز بۆ
تیروانین له واقع ده که ن. له و سه رده مه وه ئیتر هه ریه که له م دوو وشه یه ریگای جیاواز
به خۆی گرت به ر. وای لیّه ات که به کاره یئانی عه قلّی به لگه گه یه نه ر تاییه ت کرا به
شیکاری لۆژیکی و دامالین و هه لئینجان و ده ستخستنی ئه نجام و چه ندین ئه رکی
لۆژیکی تری عه قلّ. به م مانا فراوانه ش، ئه و هه ر له بنه ماوه عه قلّی به لگه گه یه نه ر
بووه ته سه رچاوه ی مه عرفیه ی زانستی و بانگه شه ی وردبینی و گومانبری کردوه. له
به رانه ریشه وه عه قلّی مه عرفی هاتوه تا ئامازه یه که بیّت بۆ زانستی هه له یئان و
زانسته کانی دانایی، که ئیستا به ته واوه تی جیاکراوه ته وه له که شمالکردنی عه قلّانی و
شیکاری لۆژیکی، له ماناشدا به وه داده نری ئه و بناغه پته وه ی نییه که عه قلّی
به لگه گه یه نه ری له سه ر بونیاد نراوه، چونکه عه قلّی مه عرفی قسه له سه ر کۆمه لئی
وشه ی خودی ده کات وه که هه له یئان و بۆچوون و هه له اتن، به لام نه سه لماندن و نه
به لگه و نه دلنیاکردن بوونیان نییه.

ئه گه ر پاشتر ئه و جیابوونه وه یه له نیوان ریپازی سروشتی و عه قلّانی و هزری
پۆحانی که له پووری خۆرئاوادا پووینه دایه، ئه و ده کرا ته نها جیاوازییه کی خه ملاندن
بووایه. له واقعیشدا که له پووری (تۆماوی) پاریزگاریی له و په یوه ندییه ته واوکارییه
کردوه که له نیوان عه قلّی به لگه هینهر و عه قلّی مه عرفییدا هه یه، وا ده بینی که ئه و

دوو عهقله دژ به يهك نين، بهلكو ههریهكهيان باس له چه ندين لايهني جوراوجور بۆ هه مان حه قيقهت دهكهن^{۱۰}.

بهلام ههروهك پاشتر ميژوو دهريخست، ئهوا ههريك له ههردوو دهسته واژهكه هه ر له پيشكهوه ويئاي ميتوديكي تهواو جياواز بۆ تيگهيشتن له جيهان دهكهن و هاوكات ههريكهيان دادوهريي پهوشتي تاييهت به خوئي رادهپهريئي.

عهقلى بهلگهگهيه نهر بووه ئامپازي سه رهكيي ئهوا زانسته سروشتيانه ي كه پيشتر سروشتيان داماليوه له هه ر جوره عهقلگيرييهكي بنه په تي و مانايهكي هيمايي كه پييهوه ده ناسرايه وه، ههروهها په رهيدا به شيوازي كاركردن به جيا، ههروهها دوورييهكي تر له نيوان عهقلى بهلگهگهيه نهر و عهقلى مه عريفيدا به دي دهكري، ئهويش ئهوهيه كه عهقلى بهلگهگهيه نهر شيكاري عهقلاني به ئيشي خوئي نه زانويه تا بيت په رده هه لئالي له سه ر ئهوا عهقلگيرييه ي له نيوشته كان، يان مانا هيمايه كان، يان بهها روحييه كانيدا خوئي حه شار داوه. عهقلگه رايي ئاستيكي نوئي تاييهت به خوئي بۆ حه قيقهت دوزييه وه كه ئه زموني گشتگيرمان بۆ واقيع ده چيته نيو ئهوا ئاسته وه، په وتي عهقلگه رايي پشتنه ستور به ههردوو په وتي سروشتي و وه زعي (پوزه تيفي) هه وليداوه واقيع دارني بۆ ليهانن و پسپوپييه شيكارييه كاني زهيني مرويي، هه ر ليره وه هاتوو بهر كردنه وي چه ندي - ژميرياري به وه داناوه كه تاكه ميتودي باوه رپييكراوه بۆ زانيني واقيعي شته كان.

جا هه رچه نده كه ساني له لاهوته (زانيناي خواناسي) مه سيحييه كاني ئه م سه رده مه پيدا ده گرن له سه ر ئهوه كه ههردوو عهقلى بهلگهگهيه نهر و (استدلالي) و عهقلى مه عريف يي پيكه وه پيره ويكي راست بۆ ده ستخستني مه عريفه پيكد هه نين، به لام فره به شي جوره كاني بهر كردنه وي گوتاري و هه له نينان پوليكي سه ره كيان گيپراوه له به عه لمانيكردني وي نه ي نوئي جيهان و داماليني پيروزي له سروشت.

^{۱۰} - دينيس تورنهر، كتيبي (باوه ر و عهقل و بووني خوا)، كامبريدگ، چاپخانه ي زانكوي كامبريدگ

له كه له پووری ئیسلامییدا هه‌رگیز جیاوازی له‌مجۆره پووینه‌داوه، چونكه وشه‌ی (عه‌قل) هه‌ردوو ماناكه ده‌گرتته‌وه كه پێشتر قسه‌یان له‌باره‌وه كراوه، عه‌قلیش به‌ سروشتی خۆی له‌ توانایدايه به‌بێ جیاوازی هه‌ردوو ئه‌ركی شیکاری لۆژیکی و مه‌عریفه‌ی هه‌له‌هێنان ئه‌نجامدات. له‌ سه‌رووی ئه‌مه‌شه‌وه ئه‌وه هه‌ر خۆدی عه‌قله‌ كه له‌ هه‌لبژارده‌ په‌وشتییه‌كانماندا ئا‌راسته‌ی ویست و ئیراده‌مان ده‌كات. راسته‌ له‌ كه‌له‌پووری ئه‌مدوایانه‌ی هه‌زری ئیسلامییدا فه‌یله‌سوفه‌كان جیاوازییه‌کی گشتیان خستوه‌ته‌ نیوان توێژینه‌وه و زه‌وق واته‌ زانستی هه‌سته‌پێکراو، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا ئه‌وا هه‌ردوو شیوه‌ی بیرکردنه‌وه‌كه ده‌بنه‌ ته‌واوکاری یه‌كتری و ده‌بنه‌ یارمه‌تیده‌رمان بۆ دۆزینه‌وه‌ی په‌یکه‌ری ئه‌و واقیعه‌ فره‌چینه‌ كه له‌ كۆتاییدا داوای له‌ یه‌ك نزیكکردنه‌وه‌یه‌کی فره‌په‌هه‌ند ده‌كات، به‌لام نزیكکردنه‌وه‌یه‌کی ته‌واوکار. ئه‌م چه‌ند وشه‌یه‌ی مه‌لا سه‌درا كه ده‌لی: (سه‌لمانندی هه‌قیقی پێچه‌وانه‌ نییه‌ له‌گه‌ڵ بینراوی به‌رچاودا) به‌رجه‌سته‌ی ئه‌م كه‌له‌پووره ئیسلامیه‌ ده‌كه‌ن^{١١}.

كاتیکیش موسلمانان له‌ ژێر فشاری عه‌لگه‌رایي نویدا و له‌ به‌رئه‌نجامی گریی ده‌روونی خۆبه‌كه‌مزانی له‌ به‌رانبه‌ر خۆرئاواوه لیدوانیان داوه كه (ئیسلام ئایینی عه‌قله‌)، مه‌به‌ستیان له‌م تیروانینه‌ ئه‌وه نه‌بووه كه ئایینی ئیسلام، یان هه‌ر ئایینیکی تر دابن له‌ مه‌به‌ستی خۆی و بێن بیه‌ن به‌ کالاً به‌ بالایی عه‌قلی مرۆییدا. ئه‌مجۆره بانگه‌شه‌یه‌ له‌ باریدا به‌ ئایین بگۆری بۆ پوونکردنه‌وه‌یه‌کی ئه‌زمونی، یان بۆ دۆزیکي لۆژیکی. ده‌بێ ئایین - له‌ پووی پێناسه‌کردنه‌وه - په‌هه‌ندیکی هه‌بیت كه عه‌قل تیپه‌پێنی، ئه‌گه‌ر نا ئه‌وا پێویست ناکات به‌ وه‌حی په‌روه‌ردگاریتی و پێغه‌مبه‌ران. به‌لام کاتی ئایین عه‌قل تیپه‌پێنی ئه‌وه به‌ومانایه‌ نییه‌ كه دژی عه‌قله‌، به‌لکو به‌ومانایه‌ دی كه له‌ سه‌رووی - عه‌قلگه‌راییه‌وه‌یه‌ و له‌ سه‌رووی توانا مه‌عریفیه‌کانی عه‌قلی مرۆقه‌وه‌یه‌. له‌ سه‌رووی - عه‌قلگه‌رایي مانای ئه‌وه نییه‌ كه ناعه‌قلانییه‌، چونكه عه‌قل

^{١١} - مه‌لا سه‌درا (الحکمة المتعالیة فی الأسفار العقلیة الأربعة)، بیروت، دار إحياء التراث العربي، ١٩٨١،

له توانایدا ههیه دان بنیّت بهو شتهی که ههیه و له دهرهوهی توانای عهقلهوهیه، ئەم ئیقرارپیکردنه ناکۆک و پێچهوانه‌ی لۆژیک نییه، چونکه عهقل به نهزانی و نازانم و باوه‌ری کوێرانه ئیقرار ناکات به شتهکان، به‌لکو ئەو دانپێدانانه له به‌رئه‌نجامی تێرمانیکی خودیییه و له توانای سنووری خویداییه، عهقلیش به‌بێ پرسیا و بنه‌ما دیاریکراوه‌کان ناتوانی بیر بکاته‌وه، ئازادیش مانای ئەوه‌نییه هه‌موو به‌ند و مه‌رج و ریساکان بسپریته‌وه، به‌لکو بریتییه له به‌کارهێنانی عهقل شانه‌شانی چاکه‌کاری^{۱۲}.

هه‌ر تابه‌ت به عهقلی مرۆیی شتیکی تر که تیایدا ناوازه و سه‌رسوپه‌ینه‌ره، ئەوهیه که دهرباره‌ی ئەو شته که له توانایدایه بیزانی و ئەو شته‌ش که له توانایدا نییه بیزانی خۆی کۆت و به‌ند به خۆی دیاری بکات. ئەم سنووردارکردن و دیاریکردنه خودیییه کاریکی عهقلانییه و ئاماره‌یه بۆ میانه‌یه‌کی فراوانتر بۆ بوون و عهقلگیری، ئەو بوونه که عهقل له نیویدا به ئەرکی خۆی هه‌لده‌ستی و جێبه‌جێ ده‌کات، هه‌ر ئەمه‌ش بوو پێشه‌وا غه‌زالی هه‌ولێ بۆدا کاتی که هات په‌خنه‌ی له فه‌لسه‌فه‌ی (مشائی) گرت.

پێشه‌وا غه‌زالی هه‌ولیداوه له بواری مه‌سه‌له غه‌یبییه رووته‌کاندا به شیوه‌یه‌کی په‌خنه‌گرانه سنووری عهقلی تیوری بکیشی، غه‌زالی باوه‌ری وابوو ئەو سنووره سه‌ر به جیهانی نادیاره (غیب). هه‌روه‌ها (کانت) یش - خۆی پابه‌ند کردووه به ئەرکیکی هاوشیوه‌ی ئەرکه‌که‌ی غه‌زالی، به‌لام به کارکردن به پێشه‌کییه لۆژیکیییه جۆراوجۆره‌کان - له کتێبه‌که‌یدا به ناوی (نقد العقل المحض - په‌خنه‌گرتن له عهقلی رووت) هه‌ولیداوه سنووریک بۆ عهقل دابنی، ده‌لی: (عهقلی مرۆیی له جۆری ناسینه‌کانیدا ئەم قه‌ده‌ره‌ی تابه‌ت به خۆی هه‌یه: ئەوه‌یه که به کۆمه‌له پرسیاریک ماندوو ده‌بیّت و له توانایشیدا نییه په‌تیان بکاته‌وه، چونکه به سروشتی خودی عهقل

۱۲ کانت (ما التوجیه فی التفکیر؟) وه‌رگێرانی: ل. و. بیک، هه‌روه‌ها (فقد العقل العلمي وکتابات آخری حول الفیلسفه الأخلاقیه عند کانت)، شیکاگو، ۱۹۴۹، ل ۳۰۴.

خوی دسه پینرین به سهریدا، نایشتوانی وه لامیان بداته وه، چونکه به ته واوه تی بازده دن به سهر توانای عه قلی مرویددا و تی ده په رینن^{۱۳}.

بناغی بوونی (نمتولوجی) عه قلم ای له قور ئاندا

له پیش هاتنه پرووی وه رگیپانی ده قه کانی فه لسه فه ی ئه غریق ی بۆ زمانی عه ره بی به ماوه یه کی دوورودیژ، موسلمانان وه ها له قورئان و له فه رموده دا باسکراوه پروبه پرووی چه مکی عه قلی بوونه ته وه. ئه مه ش ته واو جیاواز له وه ی که له سه رده می نه فامیدا هه بووه، ئیسلام له یه ک کاتدا وینای سه رده می باوه ر و زانست و عه قلی و دادپه روه ری و ئازادی ده کات، هاتنه نیو ئیسلام مانای ئه وه بوو واز له داب و نه ریته عه قلی و کۆمه لایه تییه کانی سه رده می نه فامی و بیباوه ری و سته م و گه نده لی به پینری، مانای ئه وه بوو سیستمیکی کۆمه لایه تی و سیاسی نوی له سه ر عه قلی و دادپه روه ری و یه کسانی و چاکه کاری دابمه زری. هه روه ها ئه وه ی ده خواست بوونیکی نوی بۆ عه قلی بیته پروو تا سه ربکه ویت به سه رگوتاری بیباوه ری و به سووک سه یرکردنی ره وشتی. ئه مه ش کاریکی ئاسان نه بوو، به لکو مه گه ر هه ر له و ریگایه وه بی که تیپوانینیکی نوی بۆ جیهان و شیوازیکی نوی بۆ بیرکردنه وه پیشکه ش بکری.

جا بۆ ئه وه ی له پایه ی عه قلی و عه قله رایلی له قورئاندا و پاشتریش له که له پووری هزری ئیسلامیدا تیبگه ین، ده بی بناغی بوونی عه قلی و جووری بیرکردنه وه بدۆزینه وه و بیانخه ی نه پروو که قورئانی پیروز له ریگای چیرۆک و پینماییه کان و به لگه گه یه نه ره کان و پیوانه کردن و فه رمان و هۆشداریدان و شته باشه کان و به لئین به پاداشتی چاکه کاری و هه ره شه به سزادان ده یانخاته پیش چاو. له قورئانی پیروز و فه رموده کاندانده شه به نگیکی به رفراوان و ده وله مند هه یه که پره له به لگه گه یه نه ره لۆژیکی و پینماییه ره وشتییه کان، ئامانجی ئه وه یه ویزدانمان بیدار و وریا بکاته وه، تا بتوانین به و جووره

^{۱۳} - کانت (نقد العقل المحض)، وه رگیپانی: نورمان کیم سیث، لندن، ۱۹۳۳.

که شایان بیت به بارودوخی بوونمان هستین به به کارهینانی هیزه هستی و
عهقلیه کانمان.

خوای گه وره له قورئانی پیروژدا ده فهرموی: (وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ
كُلِّ مَثَلٍ لِّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ) (الزمر: ۲۷). نمونه لییره دا ئاماژه یه بو شو به اندن و
چیرۆکه کان که له ریگه یانه وه په یامه سه ره کییه کان ده گه یه نرین - نه و په یامانه که
نه گه ر نمونه یان له سه ر نه هینرایه ته وه له وانه بوو قورس بن و نه گه نه زهینی مرۆیی،
به لام مادامی چیرۆکی، یان نمونه یه که نییه خالی بیت له ده قیگی ده رکپیکراوی
مه عریفی، نه وانه خوی بانگه یشتکردنیکه بو ئاوردانه وه به لای عه قل و خه یالدا، تا
به لکو په ند وه ربگرین و نه وه ی که زه رووری و سه ره کییه بیته زه ییمان.

له راستیدا نه و شیوازیکی بیرکردنه وه یه که له قورئانی پیروژدا ده بیینین، نه له
کوکردنه وه ی پرودا وه کان و نه له سه ر ژمیرکردنی توندی فه رمانپیکردن و
قه ده غه کراوه کان پیکدیت، به لکو پیکدیت له په ییمان و به لئینیکی ساغ و دروست و
سوودگه یه نه ر که ده خوازی هه نگاو بو گه شتیکی هزری و په وشتی و پوخی بنری که
ته واوی ناخ و جهسته و که سایه تیمان ده گریته وه و زال ده بیت به سه ر کومه لی
دوالیزمه دا وه ک دوالیزمه ی هستی به رانبه ر به عه قلانی، ماددی به رانبه ر به پوحنانی،
تا ک به رانبه ر به بوونه وه ر، سه روشتی به رانبه ر به کلتوو و.. تا دواپی، نه مجوره
بیرکردنه وه کامله که قورئان به شیوازی ناوازه ی خوی به رجهسته ی ده کات، سه روشتی
نه و واقیعه وینا ده کات که به شه کانی هه ماهه نگ و هاوکارن و فره چینیشه، هه ر نه م
جووری بیرکردنه وه یه هانمان ده دات له سه ر بینینی په یوه ندی ئالوگورپیکراو له نیوان
شته کاندان و له زنجیره یه کی فره مه زنی بووندا که چون چونی شتی که ده بیته هوکار بو
هاتنی شتیکی تر.

که واته شیوازی قورئانی بو بیرکردنه وه هه ر له بنه ره ته وه شیوازیکی وه سفکاری
نه بووه، به لکو شیوازیکی رینماییکاره. قورئانی پیروژ هه لئه ساوه ته نها به وه سفکردنی
شته کان وه ک نه وه ی که پروداو، یان کومه لی زانیاری بن، به لکو مه به ست به چیرۆکه

ئىلھامبەخشەكان و ويكچواندنه كاريگەرەكان و ەسەفە زىندووەكانى بۆ دروستكراوەكانى خاى گەرە و چۆنىتى بەپيكردنى كارەكانى لە پيپەرەوى ميژوودا بۆ ئەو ەيە تا ئەو شىوازەمان بگۆرپين كە شتەكانى پيپەبينين و پيگە و پاىەى خويشمان لەم جيهانەدا بزائين، قورئان دەيهوى ويژدانى مرۆيى بە جورىكى وەها بگۆري كە لە تواناماندا بيت لە ژيانىكدا بژين بونىاد نرابى لەسەر باوەرپيكي ساغ و دروست و پاك و چاكەكارى.^{۱۴} كاتىكيش ئەم ويژدانە وريا دەبيتەو و بائع دەبى بە ئاستىكى وا كە شتەكان وەها لە واقعيدا ەن بخاتە نيو گرنگيپيدانى خويەو، ئەوا ئەوكات ەمووشتيك دەخريته جيگاي خوى: واتە عەقلەكان و بيركردنەو و بەشە ەستپيكرەكان و چاو و گووى و دەرك و دادوهرىيە رەوشتىيەكانمان دەست دەكەن بە كۆبوونەو و يەكدەگرن. جا لە دووتويى ئەم ميانە بەرفراوانەى بيركردنەو و پيگەو بوون و بەرچاوپرۆشنييە رەوشتىيەدا عەقل و عەقلگەرايى ەلدەستى و گەشە دەكات، ليرەو عەقل لە نيو ئەم ميانە فراوانترەى پيگەتەى كەسايەتى و بوونمان لەم جيهانەدا و بۆ ئەو بەدەمەو ەهاتنە مرۆيەمان كە بە واقعى دەبەخشين، پۆل و ئەركى خوى جيپەجى دەكات دوور لەو خودى خوى بنەما و بناغەيەك بيت بۆ حەقيقەت.

جا مادامى عەقل دەدریته پال شتيك لەو فراوانترە كە مرۆيى پروت بيت، ئەوا عەقل لە توانيدا نابيت خاى گەرە بناسى واتە (ئەمپەر و ئەوپەرى بزائى و دەورى بدات)، چونكە بوونەو ەرى سنووردار و كۆت و بەندكراو ناتوانى ەمووشتيك دەربارەى حەقيقەتى رەها بزائيت. ناتوانى بە ئەزموونگەرى خاى گەرە بناسرى، چونكە زانستى ئەزموونى دەخوازى سنووريك و شوين و پەيوەندى و پيژەيى و شتانى تريشى پيويستە، خاى گەرەش پاك و بيگەرە لە ەموو ئەمانە و جيپەجى نابن بەسەريدا، بەلام خاى گەرە لە ريگاي عەقل/ دەركيپكردنەو دەناسرى ەتا ئەو سنوورەى كە لە توانيدايە دەرك بە رەها بكات، ئەو رەهايە كە نابەستريتهو بە ەلھينان و تيگەيشتن، ەروەها بە مەسەلە و چەمك و ويكچواندنى وينەيى پەى پينابرى. لە

^{۱۴} - فضل الرحمن (مواضيع القرآن الكبرى)، مينيا بوليس، بيليوشيكا اسلاميكا، ۱۹۹۴، ص ۲۲.

پاستیدا ئەگەر لەمە زیاتر چاوه‌پێی لە عەقل بکری که پێی هەستی، ئەو بەزاندن و تێپەراندنی سنووری دیاریکراویەتی. ئەویش وەک هەموو پیکهاتووێکانی تری واقع وایە، مادامی عەقل بەشیکیە لە سیستمی بوون و هەمووی هەبوون نییە، ئەوا هەرگیز لە توانیدا نییە بە تەواوی ئەمپەر و ئەوپەر و دەوری هەموو واقع بدات، بە هیچ جۆریکیش ئەم پاستییە بەکەمزانی و دابەزینی پلە و پایە عەقل نییە، لە بەرانبەر ئەمەوێ خۆی گەرە ئەو پاستیە رەهایە، داھێنەر و دروستکاری هەموو شتیکیە (وھو بکل شیء محیط). لە قورئانی پیرۆزدا دەخوینینەوێ کە (لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ) (الأنعام: ۱۰۳) واتە: (چاوه‌کان نابینن، ئەو چاوان دەبینی، زۆر وردبین و ئاگادارە) *.

ھەر لەسەر بپرشتی خۆشەویستی و چاکە و چاکەکاری و دانایی و پۆحانیەت و ھونەر، ئەوا عەقلگەرایی و ئەلامیکی ئەرینی سەرھکی مرقایەتیە بۆ بانگەشە و واقع، بە عەقلگەرایی توانامان دەشکێت بەسەر دۆزینەو و خستەبووی بونیادی عەقلگیری سیستمی بووندا، ھەر عەقلگەراییە کە داوامان لێدەکات زال ببین بەسەر بوونی ھەستیماندا و لە پلە یەکەمدا بە مانایەکی عەقلانی و پرۆستی پەویەندی بکەین بە جیھانی سروشتەو، ھەرودھا ھەلماندەنی لەسەر جیگیرکردنی سیستمی کۆمەلایەتی سیاسی کە لەسەر چاکەکاری و دادپەروری و ئازادی دامەزرا بێت. قورئانی پیرۆز تێروانینی کەسیکی مرقایەتی دەخاتە پیش چاوە ئەو تێروانینە لە پێگای عەقلگەراییەو (عەقل و ئاخوتن) مرقایەتیمان پیکدەھێنێت، ھەرودھا ئەو سیفەتانە تریش کە بە شیوەیەکی یەکسان و ناوەندی ئەو ئەرکە پیمان سپێردراوێ ئامادە دەکەن بۆ ئەوێ بەدەم و ھاتنیکی مانادار و بەکەلک بە واقع ببەخشی، ئەمەش بە چەمکی ھەبوون (ئەنتۆلۆجی) واتە دەرکردنی حەقیقەتی شتەکان و ھەوێ خۆی لێی تێبگەین و بەو دیوێ سەیری بکەین کە ئەمانەتێکی خواییە لامان.

* مانای ئەم نایەتە پیرۆزە و تەواوی نایەتە پیرۆزەکانی تر کە لەم پەرتووکی داھاتوون، لە کتیبی تەفسیری (تیشکی لە قورئانی پیرۆز) لە نووسینی مامۆستا ئیبراھیم مەردۆخی وەرگیراون. (وەرگێڕ).

به ده مه وه هاتنی مرقۆ بۆ بانگه شهی خوایی به پاراستن و پارێزگاریکردن له ئه مانه ته که ی ئه وه یه مرقۆ ببیته جینشینی پهروهردگار له زه ویدا و ملکه چی بێت، ئه مه ش پراوێر مانای ئیسلام ده گه یه نی، له زمانی فه رمیی ئاینیشدا ئه م ملکه چیه پیی دهوتری په رستش و (عباده) به رزترینی کاری مرقویه که سنووری بوونی مرقوی تیده په پینیی و ده مان به ستیت به په ها و به بیسنووره وه .

هه ر له مباره یه وه ئه وا جووری تێپامان و سه رنجدان و بیرکردنه وه ی قورئانی به ئه زمونی، یان عه قلانی، یان میژوویی، یان میتۆدی، یان یه قینی، یان پهروه ده یی، یان شیکاری، یان وه سفکاری ناژمێردری، هه یچ یه ک له مانه به ته نها نییه، به لکو هه موویانن له یه ک کاتدا. ئه و شیوازه قورئانییه شیکاری چه مکی له گه ل دادوهریی په وشیدا پیکه وه کۆده کاته وه، سه رنجی ئه زمونی و پینماییی پۆحی کۆده کاته وه، سه رگوزه شته ی میژوویی و ئاواته کانی پۆژی دوایی پیکه وه کۆده کاته وه، دامالین ده به ستیت به فه رمانیکی فه رزه وه. قورئانی پیرۆز هه ر له بنه په ته وه هیدایه تده ره بۆ خه لکی (سورة البقرة: ۲)، ئامانجی ئه وه یه له نه فامیه وه بمانبات بۆ زانست، له تاریکاییه وه بۆ رووناکی، له سته م و ده سترێژییه وه بۆ ئازادی. به مشیوه یه ئه وا عه قلگه رای قورئانی له ئه زمونی و چه مکییه وه درێژ ده ببته وه بۆ په وشتی و پۆحی. هه روه ها ده بی عه قلانی بێت، واته هه رجۆره سته م و ده سترێژییه ک په تبه کاته وه و شه یادی بانگه وازی پهروهردگار بێت بۆ چه سپاندنی دادپهروه ری. پینغه مبه ری ئیسلام (دروودی خوای لیبیت) وشه ی (الکيس) پیناسه ده کات به: (ئه و که سه یه که سه رزه نشتی خو ی ده کات و کار ده کات بۆ دوای مردن) ترمیزی ریوایه تی کردووه. (به شی: القیامة: ۲۵). سه باره ت به مرقۆفیش له فیه و بیروباوه ری ئیسلامدا ژیری به مه رج ده گیری تا ببیته به رپرس له کاره کانی سه رشانی، چونکه ژیری (عه قل) نه بیت ئه وا ئه رکیش بوونی نابیت (وتراوه ئه رک به که سی عاقل ده سپێردری - وه رگێر).

ئه مه ش له که له پووری ئیسلامیدا ده بیته بناغه یه ک بۆ بوونیکی په وشتی بۆ عه قل و عه قلگه رای و په یوه ندییه کی به هیز و به تین له نیوان زیره کی و عه قلگه رای و باوه ر

و چاکه کاریدا داده مزینئی. (حارث المحاسبی) که له سالی/ ۸۵۷ مردووه، له باره ی عه‌قله وه ده‌لی: (عه‌قل شتیکی خو‌پسکه و به کرده وه کانیدا نه بی نانسریته وه)^{۱۵}.

عه‌قل هه‌لدهستی به ئهرکی پره‌نسیبی کاری پره‌وشتی و تیده‌کوشی تا وامان لیبکات نزیک‌ترین له خوی گه‌وره وه. هه‌ر به‌پیی گوته به‌لگه نامیزه‌که‌ی پیشه‌وا (حارث المحاسبی)، ئه‌گه‌ر به راستی مرؤف عاقل بیت ئه‌وا هه‌ولده‌دات له دنیا و قیامه‌تدا خوی رزگار بکات. له‌و پیناوه‌شدا ده‌بی به شیوه‌یه‌کی ساغ و راست عه‌قلی به‌کاربه‌ینی. ناوبراو له‌و شیکار‌کردنه‌ی که له‌سه‌ر (شه‌ره‌فمه‌ندی عه‌قل) دایمه‌زاندووه و کردوویه‌تی به ناویشانی کتبه‌که‌ی، ویستوویه‌تی نیشانه ناوازه‌که‌ی عه‌قلی مرؤی بخاته‌پوو تا باوه‌پییکی ساغ و دروست و به‌لگه‌دار و ژیانیکی چاکه‌خواری پی جیگیر بکات. هه‌ر به‌کاره‌ینانیکی ساغ و دروستی عه‌قل که دره‌وشاوه بیت به پووناکی باوه‌پ، سه‌رده‌کیشی بۆ بیر‌کردنه‌وه‌یه‌کی عه‌قلانی و پرفتاری پره‌وشتی. به‌مشیه‌یه ئه‌و باوه‌په‌ی که عه‌قل هه‌ستیت به پوون‌کردنه‌وه و سه‌لماندنی باوه‌پییکی پیشه‌داکو‌تا و جیگیر و یه‌قینییه و دودلی هه‌لناگری. حه‌یدهر ئامولی که فه‌یله‌سوفیکه له سه‌ده‌ی چوارده‌هه‌مدا ژیاوه، واده‌بینی گونجاندن و ته‌بابی و هه‌ماهه‌نگیه‌کی ته‌واو له نیوان باوه‌پ و عه‌قلدا هه‌یه په‌یوه‌ندی شه‌رع و عه‌قل ویکده‌چوینی به جه‌سته و پۆح. جا هه‌روه‌ک چۆن پۆح به‌بی جه‌سته ناتوانی پۆلی خوی بگپری، به هه‌مان شیوه جه‌سته‌ش به‌بی پۆح له توانیدا نییه مانایه‌ک، یان ژیان، یان کاملی به‌دی به‌ینی. له‌به‌رئه‌وه (نابی شه‌رع بینیا‌ز بیت له عه‌قل. عه‌قلیش نابی بینیا‌ز بیت له شه‌رع)، حه‌یدهر ئامولی ئاماژه‌ی به گوته‌یه‌ک داوه و ده‌یگپریته‌وه بۆ راغیبی ئه‌سفه‌هانی که گوته‌یه‌کی پۆشن و به‌رچاوه و جیگای تی‌پرامانه، ده‌لی: (به شه‌رع نه‌بیت عه‌قل ریگای راست ناپییکی، به عه‌قلیش نه‌بیت شه‌رع پوون نابیته‌وه و ده‌رناکه‌وی)^{۱۶}، که‌واته لۆژیک و هه‌والی ئاسمان

^{۱۵} - حارث أسد المحاسبی (شرف العقل وماهیته)، م. أ. عطا، بیروت، دار الکتب العلمیة، ۱۹۸۲، ص ۱۹.

^{۱۶} - حیدر آملی (جامع الأسرار ومنبع الأنوار)، هنری کورین و عثمان محیی، طهران، قسم الدراسات الایرانیة فی معهد البحوث الفرنسیة الایرانیة، ۱۹۶۸، ص ۳۷۲ - ۳۷۳.

یه کده گرن و هه ماهه ننگن تا هه ر نارۆشنی و لیلاییه که له سروشتی شته کاندایه یه، نه یه تان و تا په ی ببه ین به مرۆفایه تیمان، به لام هه تا عه قلی مرۆیی نه بینین که له میانه یه کی بیرکردنه وه و تیپامانیکی فراوانتردا کاربکات، زه حمه ته ئه وه دهسته بهر بی.

عمقل و بیرکردنه له میاندا

کرداری عه قلی به کارهینا، یان بیریکرده وه، یان پراوپر عه قلی خۆی به کارهینا، واته گرتی و پاراستی و پاسه وانی کرد، به مجۆره به عه قل خۆمان له خلتنه و خراپه و له هه له و تاوان ده پاریزین، بۆیه کاتی وشه ی (معقل) ده بینین ماناکه ی (حصین) ه واته به قایمی پاراستی. ئه مه ش هه مان ئه و مانایه یه که دهسته واژه ی (که سی عاقل) هه لیده گری. نابی به که م سهیری ئه م مانا سه ره که یه ی عه قل بکری، چونکه پیکهاته ی سه ره کی بۆ بیرکردنه وه و تیپامان له ژیریدایه به و پییه که وه لامده ره وه ی راست و دروستی مرۆفایه تییه بۆ بانگه وازی هه قیقه ت، جا به پیچه وانه ی ئه وه هه ولانه ی که ده درین بۆ دابرینی عه قل و عه قلگه رای و کردنی به بالای لیها تووی لۆژیکی و به لگه گه یه نه ری جیبه جیکاردا، ئه وا به و پیودانگه که عه قل بنه مایه که بۆ راستی و ئامرازیکه بۆ مه عریفه ئه وا له گه ل واقیعی شته کان به یه که ده گات، چونکه پرۆسه ی بیرکردنه وه بریتی نییه به ته نه ا ژماردنی تایبه ته ندییه فیزیکیه کانی شته کان، یان کۆمه له په یوه ندییه کی لۆژیکی بۆ چه مکه کان. بیرکردنه وه گه وره تره له وینه گرتنیکه ی زه یینی روت بۆ شته کان، چونکه به ته نه ا زه یینی روت هه روه که فیه له سوفه موسلمانانه کان جه ختی له سه ره ده که ن، جگه له وینه یه کی واقیع شتیکی ترمان پیئابه خشی، ئه وه وینه یه ش وه که هه موو مه سه له زه یینییه روته کانی تر وه هایه، وینه یه که بیگیان و بیجوله یه و به هیچ جۆر له توانیدا نییه یه کسان بیته به خودی واقیع.

راسته چه مکه دامالراوه کان (مجرد) پیویستن بۆ بیرکردنه وهی عهقلانی و دروستکردنی هزره کان، به لام پرۆسهی بیرکردنه وه زۆرترو زیاتر له تهنها دامالین و به کارهینانی چه مکه کان ده خوازی. پرۆسهی بیرکردنه وه له میانهی ده رگیربوون له گه له واقیعدا رووده دات و ده مانخاته نیو په یوه ندیبه که وه له گه له شتیکدا که له ئیمه گه وه تره. ئه مه ش مانای وایه سه یکردن و چاودیریکردن و گوئیگرتن و بیستن و بیرکردنه وه و تیرامان بخریته گه پر، پاشتریش گه یشتن به ده ستخستنی ده رئه نجامیکی پراکتیکی و ره وشتی گونجاو، واته به ده مه وه چوونی ئه وشته که له واقیعدا رووبه پروومان ده بیته وه. ئه م بیرکردنه وه یه شیکارکردنیکه عهقلانییه له هه مان کاتیشدا پابه ندبوونیکه ره وشتییه. بیرکردنه وه به مانا هه ره قووله که ی ئه وه یه که ده بیته ریگر و ناهیلای وه ها سه یری شته کان بکه ین هوکار بن بۆ مه به ست. بیرکردنه وه به کۆمه له بناغه و بنه مایه کی بوونی و رۆحیی هاوتا به یه که و به ده نگیکه زولال و هه ژموندار ده چیتته وه به گژ عه قلگه رای ئامیریدا. هه روه که له مه وپاش دیمه سه ر مشتومپرکردن له سه ری، مادامی ئه م جیهانه خوی گه وه دروستیکردوه، ئه وا ناکری ئه و جیهانه دارنری و به تهنها له سوومه ندیدا کورته بکریته وه، به لکو ئه و جیهانه مانایه که و به هایه کی بابه تیانه ی هه یه که سه ره خویه له ئیمه .

هه ره له سه ره تاوه، هه یه نه نگیه که له و بیروکه یه دا نییه که ئیمه به شوینکه و تنمان بۆ کۆمه لی پره نسیپ و هه لسوکه وت ئاستیک له عه قلگه راییمان ده سه به رکردوه، چونکه گومانی تیدانییه که شوینکه و تنی یاسا له باریدایه به کاریکه عهقلانی هه ژماربکری و له ژیا نی رۆژانه مان و دۆزینه وه زانستییه کان و له بریاری ئابووری و له ژیا نی سیاسیماندا و له هی تریشدا سوودیکه گونجاوی هه بیته، جا له کاتیکدا که عه قلگه رای ئامیری به کارهینانی خوی هه یه، به لام له سه ر رووبه ری خودگه ری مرۆی جووله ده کات و مه رج نییه بمانبه ستیتته وه به هه قیقه ته وه و مه رجیش نییه شوینکه و تنی پره نسیپیکه بیته هوی ده ستخستنی ده رئه نجامیکی عهقلانی، ده کری هه لسوکه وتی بگرینه بهر و بگه یه کۆمه لی ده رئه نجامی دیاریکراو، به لام ویرای ئه وه ش

لهوانه يه ئه و دهرئه نجامه زور دوربیت له عه قه لگه راییه وه، دوریش نییه بیته کاره سات. له سه ره وه یه سیستمه سته مکار و مله وره زوره کان ئه واه بو نمونه (نازیم) له ژیر حوکمی عه قلانیدا یاسایه کی سه پینراو و زوره ملیتی هه بوو که له روی جیبه جیکردنه وه حوکمی ئه لمانیای پیده کرد. به و عه قه لگه راییه ئامیریه یان هاتن دهستیان خسته نیو ئاین و میژوو و سیاست و سه ره نجام مانای مرقایه تی مرقایان له ناخه وه ویران کرد. که وابوو ده بی هه موو ئه وه ی که پی هه لده ستین و به مه به سته که شیه وه ئه وه بیت که بناغه یه کی عه قلانی هه بیت.

بوچوونی قورئانی پیروز هاو رایه له گه ل تیروانینیکی بابه تیانه ی عه قه لگه راییدا که جه خت له وه ده کاته وه به ته نها ئامراز و هه لسه که وته کانمان نین که ده بی به شیوه یه کی راست و دروست عه قلانی بن و پراوپر بن له گه ل واقیعی شته کانداه، به لکو ده بی بوچوونه کان و چه مکه سه ره کییه کانیشمان هه روا بن، تیروانینی بابه تیانه بو عه قه لگه راییش له کرۆکی عه قه لگه ی بوونه وه دیت، که دروستکراوی خواجه، هه رکاریکی عه قلانیش که ئیمه ئه نجامی ده ده ین کاریکی گونجاوه له گه ل پره نسپی عه قلدا که ئه ویش ده چیته نیو سروشتی شته کانه وه، هه رکاریکی تر پیچه وانه ی ئه م پره نسپه بکری، ئه وه دامان ده به زینتی بو نیو ریزی ناعه قلانی.

ئه وه ی راستی بیت خودی ئه نسروپۆلۆجیای (زانستی کۆمه له بوونه وه ریکی خاوه ن عه قل) - عه قل پشتگیری له عه قه لگه راییه بابه تی ده کات، زۆربه ی بیرمه نده موسلمانانه کان واده بینن که عه قل به تایبه تمه ندییه سروشتیه کانی خوی ده چیت به ده م دهرخسته ئه زموونی و چه مکیه پروته کانه وه. به دهر له وه ش که به گریمانه عه قل به لاپه ره یه کی سپی دانرابی، ئه واهه ره ر په نگدانه وه یه که بو نیشانه سه ره کییه کانی بوون. راغیبی ئه سفه هانی عه قل دابه ش ده کات بو دوو عه قل: (عه قلی چاپکراو، عه قلی بیستراو)، عه قلی بیستراو ئاماژه به و شتانه ده کات که مرۆڤ له کهسانی تره وه ده یان بیستی، له وه وه نزیکه که یه کبگری له گه ل ئه زموندا و ئاماژه یه بو میانه ی په یوه ندییه مرۆیه کان، به لام عه قلی چاپکراو ئاماژه به توانایی

دروستکراوی سروشتی بۆ تیگه‌یشتن له سیستمی عه‌قلی بیستراو ده‌کات به هۆی گۆیگرتمنان له کهسانی تر فێر ده‌بین، ئه‌مه‌ش ئاماژه‌یه بۆ میانه‌ی په‌یوه‌ندییه کۆمه‌لایه‌تییه‌کان و ئه‌و ده‌قه زمانه‌وانیانه که شته‌کانیان پێ ناو ده‌نێن.

هه‌ردوو عه‌قله‌که‌ش ئالێنراون به‌یه‌که‌وه و هاوکاری یه‌که‌ترن، به‌لام (عه‌قلی چاپکراو) له (عه‌قلی بیستراو) له‌پێشتر و دێرینتره. راغیبی ئه‌سفه‌هانی ئه‌م دابه‌شکردنه‌ ده‌داته پال‌پیشه‌وا‌عه‌لی کورپی ئه‌بو‌تالیب (ر.خ) که وتویه‌تی: (عه‌قل دوو عه‌قله، عه‌قلێکی چاپکراو و عه‌قلێکی بیستراو، ئه‌گه‌ر عه‌قلی چاپکراو نه‌بێ ئه‌وا عه‌قلی بیستراو سوودی نییه، هه‌روه‌ک چۆن ئه‌گه‌ر پووناکی چاونه‌بێ ئه‌وا پووناکی خۆریش سوودی نابێت)^{۱۷}، که‌وابوو عه‌قل به‌دوو‌رێگا کارده‌کات: به‌جۆره چاپکراوه‌که‌ی که له‌ناوه‌وه و له‌ده‌روه‌وه کارده‌کات، هه‌روه‌ها به‌تایبه‌تمه‌ندییه سروشتیه‌ خۆرسکه‌کانی خۆی پووبه‌پووی جیهانی بینراو ده‌بێته‌وه و ده‌یبینی، چاپکراو به‌شیکه‌ له‌و سروشته‌ خۆرسکه‌ که په‌نجه‌ره‌ی بیننمانه بۆ جیهانی هه‌بوون، له‌به‌ر ئه‌وه ده‌بێ بیپارێزین بۆ ئه‌وه به‌شێوه‌یه‌کی راست و دروست ببینن،^{۱۸} هه‌روه‌ها به‌جۆره بیستراوه‌که‌ی له‌ده‌روه‌وه بۆ ناوه‌وه ده‌جولێ و کارده‌کات و هه‌موو به‌شه ده‌رخسته ئه‌زمونییه‌کان و سه‌رنجدانه‌کان له‌جیهانی ده‌ره‌کیدا له‌خۆ ده‌گری و لێیان تێده‌گات. ئه‌و کۆکردنه‌وه‌یه‌ش له‌نێوان هه‌ردووکیاندا واته‌ ناوخۆیی و ده‌ره‌کی له‌وه‌دا که په‌یوه‌ندی به‌واقیعه‌وه هه‌یه، وێنه‌یه‌کی ته‌واوتری ئه‌رکی عه‌قلمان پێده‌به‌خشی،

^{۱۷} - الراغب الأصفهاني (المفردات في غريب القرآن)، أسنابوا، كهرمان یاسینیلاری، ۱۹۸۶، ص ۱۱. حارس محاسیبی و ئه‌بو‌حامیدی غه‌زالی باسیان له‌م پێناسه‌ دووه‌مه‌ی عه‌قل کردووه. حارس محاسیبی: شرف العقل وماهیته، ل ۲۰.

^{۱۸} - فارابی ئه‌مه‌ی دیاریکردووه به‌وێیه‌ که یه‌کێکه له‌شه‌ش ماناکی عه‌قل، بڕوانه: الفارابی (رساله‌ فی العقل)، مورس بورج، بیروت- لبنان، دار المشرق ۱۹۸۳، ص ۸ - ۹.

به لام مه علومه كه ئەم ئەركه سهره كيبه ی عه قلّ به رده وام له نيو ميانه يه كي فراوانتری ده لاله تی بوون و (ئەنتۆپۆلۆجی) لێهاتوویی و مه عریفیدا روودهات.^{۱۹}

گومانی تیدا نییه كه گرنگترین و سهره كیتترین ئەركی عه قلّ/ هزر ئەوه يه وهك ئاوێنه يه ك كاربكات و مانایه كي كرۆكیی و سیستمی بو شته كان نیشان بدات. كاتی عه قلّیش هه لدهستی بهم ئەركه ئەوا په یوه ندیبه كي تایبه تی به هه قیقه ته خوايه كانه وه ده بیّت، چونكه له و سیفه ته خوايانه وه پرشنگی خۆی ده هاوێژێ. هه موو ئەوه ی كه عه قلّ له سیستم و له زه روورته و عه قلگیری له بوونه وهردا ده یخاته پروو، دیمه نێكه له سیفه ته كانی خۆی گه وره و له ئیراده ی بێسنووری خۆی گه وره. مه لاه صه درایش وه سفیكي دره وشاوه بو ئەم لایه نه ی عه قلّ ده خاته پێش چاو و ده لئ: (هیچ په رده يه ك له نئوان عه قلّ و خۆی گه ورده نا نییه، عه قلّیش بو ی هه يه به خودی خۆی خودی یه كه م كه (الله) یه بدۆزیته وه و ببینی. هیچ هۆ و ناوه ند و په رده يه ك له نئوانیاندا نییه... به دلناییه وه كه په روه ردگار به خودی ده ركه وتنی رۆشن خۆی ده دات به سه ریدا، هیچ لایه نێكي تر، یان سیفه تێكي زیاده نایه ته ئەو نئوبه ينه. په روه ردگار به خودی خۆی خۆی ده رده خات به سه ر عه قلّی یه كه مدا. خودی عه قلّی یه كه مێش بریتیه له وێنه ی ئەو ده ركه وتنه رۆشن و روونه ی په روه ردگار، خودی عه قلّیش وهك دیوی ئاوێنه يه ك وایه كه وێنه ی یه كه می تیدا ده بینیت، جا هه روهك چۆن دیوی ئاوێنه كه جگه له وێنه بینراوه كه شتیكي تری تیدا نییه و ئەو وێنه بینراوه ش شتیك نییه پێچه وانه ی هه قیقه ت بیّت، هه ر به مشیوه يه ئەوا عه قلّیش جگه له وێنه ی یه كه مین ناسنامه ناسنامه یه كي تری نییه، چونكه جگه له خودی ئەو ناسنامه یه ناسنامه یه كي تری نییه شایانی پرشنگدان و ده ركه وتن بیّت...

^{۱۹} - هربرت أ. ديفيدسون (الفارابي و ابن سينا و ابن رشد حول العقل)، تېروانينيان بو زانستی بوونه وهر و تېوره كانيان له سه ر عه قلّی كارا له عه قلّی مرۆبيدا، نيويۆرك، ئۆكسفۆرد، چاپخانه ی زانكۆی ئۆكسفۆرد، ۱۹۹۲.

له م باسه دا دوو هیز و دهسته لآت، واته خودی عه قل و پرشنگان و دهرکه وتنی په روهردگار لینه وه بوونیان نییه، چونکه له خوای گه وره وه دووره یه ک شت به دوو وینه به یه ک ئاراسته دا، واته وینه عه قل و وینه دهرکه وتن، بنیړی، مه حالیشه که دوو بوون بو یه ک شت له یه ک کاتدا دووباره ببیته وه، هر ئه مه شه که زانا خواناسه کان وتوویانه خوای گه وره پرشنگی دهرکه وتنی خوای دووچار له یه ک کاتدا له وینه یه کدا دهرناخت، له مه وه ئه وه سه لمینراوه که بوونی خودی عه قل بریتیه له دهرکه وتنی په روهردگار به وینه خودی په روهردگار به سه ریدا، وینه خودی په روهردگار شتی ک نییه پیچه وانه ی زاتی خوا بیټ) ^{۲۰}.

وشه و زار اوه کانی بیر گردنوه له قورنانی پیروزدا

قورنانی پیروز ژماره یه ک وشه و زار اوه که په یوه ندیبه کی پته ویان به عه قل/ هزر و بیرکردنه وه وه هیه، به کارده هیڼی، له وانه بیرکردنه وه و دل و ناوسنگ، هریه ک له مانه ش گونجاوه له گه ل پوویه ک له پووه کانی دهرکپی کردن و بیرکردنه وه و سه رنجدان و تیږامان. هر له قورناند چهن دین وشه و زار اوه ی تر ه ن که ده چنه ژیر ه مان به شی مانا گه یه نهری عه قل وه: وه ک زانست، تیگه یشتن، فیه، دهرکپی کردن، هه ست، سه لماندن، به لگه و دهسته لآت، جیا که ره وه و تیږامان، گو کردن، حوکم، دانایی و زیکر. قورنانی پیروزیش ئه م وشانه به کارده هیڼی که ئه گه ر به ته وای رافه یان بکه ین، ئه و پئیویستیان به لیکولینه وه یه کی جیا و سه ربه خو هیه، که میانه یه ک له بیرکردنه وه ی ته و او داده مه زریڼی و تیایدا دهرگیر بوونمان له گه ل واقیع له دیمه نه جوړ او جوړه کانی هه قیقه تی گشتی و گشتگیر بو بوون ده خاته رپو. له مه ش گرنگر ئه و میانه یه ده مانبات بو جوړیک له بیرکردنه وه که سه رنجی ئه زموونی و شیکاریی عه قلی و دادوهری ره وشتی و پا ککردنه وه ی پوچی له خویدا کؤده کاته وه.

^{۲۰} - مه لا صدره (رساله الحشر)، لیکولینه وه ی موحه محمد خواجه وی له گه ل وهرگیرانه فارسییه که دا، تاران،

انتشارات مولوی، ۱۹۹۸، ل ۸۵-۸۶.

ههروهه ها ئه م وشه و زارواه دهوله مه ندانه ئاماژه به گشتگیری ده رکپیکردن و بیرکردنه وه ده دهن، جا به پیچه وانه ی ئه و جیاوازییه جیاکه ره وانه که له نیوان ده رکپیکردنی ههستی و بیرکردنه وه ی چه مکیدا ههیه، ئه و پووبه پووبوونه وه ی سروشتیمان یان خودی (پله ی یه که م) بو شته کان به و پییه که ئه زموونیکی یه کبونییه هه ر پووده دات، له ده رکپیکردنی شته کاندایه شه کانی ههست و عه قل له یه ک کاتدا ئیشی خو یان ده که ن. ئه و جیاوازییه تیزه ی له نیوان ئه و سیفه ته ههستیانه دا که هه ماهه نگ ده بن له گه ل جیهانی فیزیکی ماددی و نیوان ئه و چه مکه هزریانه دا که گونجاون له گه ل جیهانی هزردا ههیه، بریتین له کومه له سه رنجیکی جیاکاری دیکارت له نیوان مادده ی کشاو و که سایه تی بیرمه ندای، ئه مه ش له توانیدا نییه وه سفیکی ورد و پراوپرمان بو پروسه ی پراکتیکی ده رکپیکردن و تیگه یشتن پییدات. ئه م پۆلینکردنانه ش له واقیعدا ده چنه وه سه رتیرامان له (پله ی دووهم)، که جیاکاری له نیوان خود و بابه تدا و زانا و زانراو و ده رکپیکره ر و ده رکپیکراو و زهینی و ماددی و... تا دوا پیدا ده کات، له راستیدا پووبه پووبوونه وه مان بو خودی (پله ی یه که م) له میانه یه کی جیاوازدا پووده دات، کۆی ئه زموونی مه عریفیمان بو شته کان له کۆی بوونه وه سه رچاوه ده گری و دروست ده بیئت، مه عریفه ش وه ک پووبه پووبوونه وه وایه، واته ئیمه له به رده م بابه تی زانستدا وه ستاوین، ئه ویش ده مانخاته نیو په یوه ندییه کی تایبته له گه ل هه قیقه تی شته کان و له ریگای خودا پییداوه مه عریفیه کانمانه وه ده چین به ده میه وه نه ک له ریگای مه رجه عیه تی خودیه وه بیین مانای بو بتاشین. ئه م مانای شاره زابوونه به عه قل یه کی که له مانا پیشکییه کانی وشه ی (عه قل) که (به سته یه وه) یه ده خاته پوو، عه قل ده مانبه سته یه وه به هه قه وه و پاشان له سه رووی زنجیره هوکاره ناسراوه کانه وه ئاسۆیه کی نویمان بو ده کاته وه. عه قلی مرۆیی به ئاراسته یه کی ئاسۆییدا له نیوان پووداوه کان و نیوان چه مکه کاندایه جولی و دیت و ده چی و پاشتر هه ردووکیان ده به سته یه وه به یه که وه. به ئاراسته یه کی ستوونیش خوارووه که یان ده به سته یه وه به سه رووه که وه، قورئانی پیروزییه به یه که گه یشتنی هه ردوو

ئاراستە ھۆكارييه كه پشتراست دهكاتەوہ: واتە ئاسۆيى كه جيهانى ھۆكاره فيزيكى و ستونيه كه كه فەرمانى خوايى پيشكەش بە جيهانى سروشتى دەكات، پيكدەخات. ھيچ ناكۆكييه كيش لە نيوان ھەردووكياندا نيه، بەلكو ھەر ئەوئەندەيه كه ھەريەكەيان ريساي جياواز بە خۆي پەپرەو دەكات. پۆژ و شەو بە دواي يەكدا دین وەك بەشيك لەو سيستمە سروشتييه كه تيايدا دەژين، ھيچ كه موكوپييه كيش لەم ياسايەدا نيه، خواي گەورە دەفەر موي: (إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ) (يس: ۸۲). واتە: ئەگەر خواي گەورە بيه ويّت كاريك ئەنجام بدات ئەوا پيى دەفەر موي ببە، ئەويش راستەوخۆ دەبيت. كه واتە ھەموو جيهانيك لە بوون پيويستى بە جوړي لە بيركردنەوہى جياواز ھەيه.

سروشتى خودى واقع چەندين وشەى وردى تايبەت بە تيگەيشتن و عەقلى پيبردن و بيركردنەوہى سەپاندووہ كه قورئانى پيروز بەكاريان دەھيئي، چونكه دەر ككردن بە واقيعىكى فرەچين و فرەپرەھەند بەيەك جوړ ميتودي مەعريفى ھەروا ئاسان نيه و لە توانادا نيه، ئەو پروسەيه دەخوازي كۆمەلئ گەورەتر لە ئامرازى تايبەت بە توانا تيگەيشتنەكان بەكاربھيئري. ھەر لەمبارەيهوہ قورئانى پيروز باس لە (جيهانى غەيب) و لە (جيهانى بينراو) دەكات، جيهانى ناديار (غيب) ئامازە دەدات بەو جيهانى بوونە كه جگە لە پەرورەدگار كەسى تر نايزاني، راستە خواي گەورە بەشيك لەو جيهانەى خستووہتە پيش چاو، بەلام شارەزابوونى تەواو و گشتگير پيى ئەوا جگە لە خوا خۆي بو كەسى تر ئاسان و كراوہ نيه، جيهانى ناديار پيئماييمان دەكات بو پووبە پووبوونەوہمان بە جيهانى بينراو و پاشتريش ئەركى پيئيشاندر و پيئماييكار دەبيني بو شيكارىه كاني دادوہرييه پرەوشتييه كانمان، دواتریش بە مانايەكى پشتهوہى شتەكان (ماورائي) و پرەوشتى ھەلدەستيت بە پي كخستنى كاروبارى ئەو جيهانە كه تيايدا دەژين. دەر بارەى تيگەيشتنى قورئان بو جيهانى بينراو جيگاي ئاورليدانهوہيه كه بوچوونى راست و دروست بوى پشت دەبەستى بەو ئەزموونە كه خراوہتە پيش چاو، ئەمەش جياوازه لە سەيركردن و بينين، چونكه خستنه پيش چاو واتە وەستان

له بهردهم ئه و شته دا كه خۆى پيشكهشى دهكات و خۆى دهخاته بهرچا، ههروهها به تهنيشت سهيركردن و بينينهوه دهخوازى ئاماده بىت، ئهمهش دهشوبهينرى به ئهموونى سهيركردنى ديمهنيكى سروشتى و وهگرتنى بۆچوونىكى پوالهتى لى. كاتى سهرنجانيش له ديمهنيكى سروشتى ئهوا له نىوان بهشهكان و ههموويدا دىين و دهچين و له هه جارىكيشدا پهيوهندييهكى نوى له نىوانياندا دهۆزينهوه.

بهم واتايش ئهوا پووبهپووبوونهوهمان لهگهلا واقيعى شتهكاندا به پىرهويكى دهئهئهمدارى عهقلانى و تيگهيهنراو دادهنرى، بهلام ئهم پروسهيه له نيو ميانهيهكى فراوانترى عهقلگيرى و مانادا پوودهات كه بيركردنهوهى لۆژيكي و گوتارىي پووت تىدهپهپىنى. ئه و چه مكانهش له بۆشاييدا دروست نه بوون و لهگهلا ديمهنه جوړاو جوړهكانى واقيعدا پىكدىين و هه ماههنگ دهبن و له پووبهپووبوونهوهمان بۆ ئه واقيعه پهيدا دهبن و گهشه دهكهن و قورئان وهسفى دهكات به (بينه و شايهتدهر به ههق). ئيمه پووناكى (دهبينين)، (دهست دهدين) له تهخته، (بۆنى) گول دهكهن، (تامى) گىلاس دهكهن، (دهرك) به دوورى دهكهن، (بىر) له ناكۆتايى دهكهنهوه، (ههست) بهبوونى ئاو دهكهن، (جياوازي دهكهن) له نىوان شتىك و سىبهرهكهيدا، (تىدهگهن) له فهركان، (دهچين بهدهم) بانگهوازهوه، (ملكهچى) ههق و پاستى دهبين، بهلگهمان (لاپهسهنده)، (سهرنج دهدينه) ماناكانى ژيان و... تا دوايى. ههريهكيش لهم كرداره مهعريفيا نه شتىك له بارهى توانا زهينى و تيگهيشتهكانمانهوه دهلى كه به هۆيانهوه له جيهان دهگهن. بهلام له وهش گرنگتر ئهويه كه گونجاوه لهگهلا شتى دهرهوهماندا و ئاسۆى خوديمان فراوانتر دهكات.

عقل و دلو و پىدانى موى

ئهمه هاوشيوه ديمهنيكى سروشتى كاريگه ره كه وهك ئهموونى يهكبوونى واقيع و لهجياتى چوارچىوهيهكى ديارىكراو خۆى نيشاندهات و ليهوه ليكۆلينهوه و شيكاركردنهكهي وهردهگيرى. قورئانى پىروژ دلى ديارىكردوه كه شوينهگهيهكى

راسته بۆ ئەزمونى يەكبونىي واقيع، دل ئەو جيگايە يە كە تەجرەبە ي دەركيپكراو و بىركردنەوەي چەمگەرى و دادوهرىي رەوشتى تيايدا تىكەل بە يەك دەبن و يەك دەگرن. ھەر لە سەردەمى وەرچەرخانى دىكارتى بە ديوى سۆزدارىي (دل)دا لە فەلسەفەي خۆرئاوادا، ئەوا شايانى باسە كە قورئانى پىرۆز بە شىۆەيەكى نۆر پوون ئەركى مەعريفى و ھزرى دل ديارى دەكات. ئەو ئايەتە پىرۆزانەي باسى دل دەكەن ئاماژە دەدەن بۆ ئەو ويژدانە قولەمان كە بە ھۆيەو بە تەواوەتى واقيعى پى دەبين.

قورئان بىركردنەوەي عەقلانى و دادوهرىي رەوشتى ئاويتە بەيەك دەكات، ھەركات دل پاك بىت و لەسەر ھىدايەتى راست و دروست بىت، ئەوا دەبىتە پىشپەو و سەرۆك بەسەر ھىزە مەعريفىيەكانى ترەو و پىگاي راستيان بۆ پووناك دەكاتەو، ئەوكات دل و عەقل ئەركى كە نالئىك دەبين بۆ بينىنى حەقيقەتى شتەكان بە جۆرپىكى وا كە دەبى خۆمان ببەستىن پىيەو، ھەر لەسەر ئەم ميانەيە زمانناسە عەرەبەكان عەقل و دل وەك دوو وشەي ھاوتە و ھاومانە بەيەك ديارى دەكەن^{۲۱}. لە راستيدا مەبەست لە بىركردنەوە بە عەقل و بە دل بۆ دۆزىنەو و خستنەپووى سيستىمى عەقلگىرييە و بۆ نىشتە جيپوونە تيايدا، چونكە كۆمەلى بوونەوهرى ديارىكراو لە بوونەوهردا ماناي خۆيان لەووە وەر دەگرن. بىرمەندە موسلمانەكانىش ھىچ جۆرە دژايەتبيەك لە نىوان عەقل و دلدا نابىن، يان لە نىوان بىركردنەوەي عەقلانى و سەرنجدان و تىزاماندا، يان لە نىوان لۆژىك و ھەوالى ئاسمانيدا. ئەبو حەيبانى تەوھىدى كە يەكئىكە لە گەورە زانايانى زانستى عەقىدەناسى، لە كئىبە ناودارەكەيدا بە ناوى (المقابسات) بە پارانەو بە خەيلى گەورە دەستپىدەكات و دەلى؛ (ئەي خەيلى گەورە بە بەخشندەي و بە گەورە و شكۆمەندىي خۆت لىت دەپارپىمەو بە رووناكى عەقل رۆحى (زىندوويى) دل م پىبەخشىت).

^{۲۱} [بىن منظور، لسان العرب، ھەردوو عەقل و دل، بەيروت، بىبەروار، بەرگى يەكەم، ۶۸۷، ھەروەھا بەرگى ۱۱، ۴۵۸-۴۵۹].

جا ئەگەر لە پرۆسەى چوونەناوى ئەزمونى و چەمكى شتەكان تىبگەين كە چۆن چۆنى كاردەكات، ئەوا جىگاي سەرسورمان نىيە. هىچ گرەنتىەكيش نىيە چارەسەرکردنى پارچەكانى هەست بە شىۆەيهكى راست و دروست سەربكىشى بۆ پەيبردن بە شتەكان، چونكە هەستەكان لە پۆلئىنکردنياندا دەكەونە ژيەر ئەسلىكى مەعريفى لەو بەرز و بالاتر. بەلام لەگەل ئەوهدا ئەو شتەى كە وا دەكات ئەو شتەنى كە هەستەكانمان دەركى پىبگەن -بەو پىيە كە ئەو دەركىبگەردنە ئەزمونىكى خواە- شتىكى پەسەندە و لە پرووى ماناوه شتىكى عەقلگير بىت، ئەو هەر عەقلە. دەكرى ئىمە چاويكمان هەبىت پىي بىينين، بەلام لەوانەيه شتەكان بە شىۆازى لىلى بىينى ئەویش - با بۆ نمونە بلىين - لە بەرئەنجامى دارپوخانىكى دەمارىيەوه بىت^{۲۲}.

هەرودها دەكرى ئىمە گويمان هەبى، بەلام لاوازين لە بىستن، چونكە لەوانەيه هەلمان بژاردبىت بۆ خۆمان كە نەمانەوى شتائىكى ديارىكراو بىيستين. دەكرى عەقلئىكى تىژ و كارا و بەبرشتمان هەبىت، بەلام لەوانەيه لە كىشه و ناكوكيەكى ياسايدا نەگەينه دەرئەنجامىكى راست و دروست - با بۆ نمونە بلىين -، حەزمان بۆ بردنەوهى كىشهكە زال دەبىت بەسەر برىارى حوكمەكەماندا. كەوابوو هىزە هەستىيەكانمان ئەركى خۆيان لە نىو ميانەيهكى فراوانترى بارودۆخى چەمكى و سۆزدارى و رەوشتماندا جىبەجى دەكەن. پرۆسەى گەيشتن بە هەقىقەتى هەر شتىكى ئەزمونىكى يەكبوونى دەخوازى كە پرەنسىپ و پىوهرى هەستى و مەعريفى و دەروونى و رەوشتى دىنەناو پرۆسەكە و بەشداردەبن تىايدا. پىشهوا غەزالى، كە شوين گەنجىنى فىكرى پىش خۆى كەوتوو لە لىكۆلئىنەوهكەيدا پشت بە فەرموودەى پىرۆزى پىغەمبەر (دروودى خاى لىبىت) دەبەستى، پارچە هەستىيەكان بەوه پىناسە دەكات كە (سەربازى دل)ن، پاشان دەلى: (دل لە حوكمى پادشادايە،

^{۲۲} بەراورد بكە لە نيوان ئەمە و ئەودا كە زەردەشت بەو خەلكانەى وت كە گزنگىيان پىنەدا، تا بە ناچارى وتى: (ئايا كەسك هەيه بىت يەكەمجار گوئىيان بدرىتى تا بە چاويان فىزى بىستەن بىن؟)، نىتشة (هكدا تكلم زرادشت)، وەرگىترانى: ج. هولىنغدىل، مىدلسىكس، كىتەبەكانى بنگوين، ۱۹۶۱، ل ۴۵.

سه‌ربازه‌کانیش له حوکمی خزمه‌تکار و هاوکاراندان)^{۲۳}. ته‌نانه‌ت کاتی له پروی جه‌سته‌یه‌وه فه‌رمانه راست و دروسته‌کان بۆ پارچه‌کانی هه‌ست جیبه‌جی ده‌کرین، ئه‌وا پشت به سه‌لامه‌تی دل و پاكوخاوينی دل ده‌به‌ستی.

خوای گه‌وره عه‌قلی به‌خشیه به که‌سی مروی و لی‌ره‌وه له توانایدايه بگات به هه‌قیقه‌تی شته‌کان، به‌لام له‌وانه‌یه له به‌رئه‌نجامی لایه‌نی من و خود و حه‌زه جه‌سته‌یه‌کانه‌وه په‌رده بدریت به‌سه‌ر عه‌قلی و حوکمی عه‌قله‌که‌یدا و تووش ببیت، ئه‌مه‌ش وای لیبکات توانای نه‌میئی به‌سه‌ر جیاوازی خستن و وردبینندا، له‌وانه‌شه خوی بخله‌تینی و واگومان ببات که ده‌زانی، به‌لام له به‌رئه‌نجامی سروشتی منی قیرسیچمه و حه‌زی ده‌سته‌لات له‌بیری بچیته‌وه. هه‌ر لی‌ره‌وه‌یه که قورئانی پیروز هۆشداري ده‌دات و ده‌فه‌رموی: (أَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكَيْلًا * أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا) (الفرقان: ۴۳-۴۴). واته: (ئایا ئه‌و که‌سه‌ت بینیه، که هه‌وا و هه‌وه‌سی خۆیکردوه به خودای خوی؟! ئایا تو ده‌بیته پاسه‌وان له‌سه‌ری؟!، یا واده‌زانی زۆربه‌یان گویده‌گرن یا تیده‌گه‌ن؟! بیگومان ئه‌مانه هه‌روه‌کو ئاژه‌ل‌وانه، نه‌خیر به‌لکو گومپان). هه‌ر له مانای ئه‌م دوو ئایه‌ته پیروزه‌دا هاتوه که (واته ئه‌وانه حالیان له حالی ئاژه‌لی به‌ره‌لا خراپ‌تره، ئه‌و ئاژه‌له هه‌ر ئه‌وه ده‌کات که بۆی دروستکراوه، ئه‌و مرۆفانه‌ش بۆ ئه‌وه دروستکراون تا خوای تاك و ته‌نها ببه‌رستن، به‌لام له جیگای خوا که‌سی تر ده‌په‌رستن و هاوه‌لی بۆ داده‌نین، ئه‌مه له کاتی‌کدا که به‌لگه‌یان پیدراوه و پیغه‌مبه‌رانیان بۆ نێردراوه، که‌چی نه‌بیستن و نه عه‌قلیان سوودیان پینه‌گه‌یانند^{۲۴}.

قورئانی پیروز به‌رده‌وام ده‌بی و به ده‌نگیکی زوڵال و به هه‌ژمونه‌وه به‌گژ ئه‌وانه‌دا ده‌چیت که به حیسابی خویان ده‌بینن و ده‌بیستن، به‌لام راستیه‌که‌ی ئه‌وه‌یه

^{۲۳} الإمام الغزالي، روضة الطالبين و عمدة السالكين، له كۆمه‌له په‌يامه‌کانی پيشه‌وا غه‌زالی، به‌یروت، دار الكتب العلمية، ۱۹۹۴، ل ۳۲.

^{۲۴} ابن کثیر، تفسير القرآن العظيم، بیروت، دار المعرفة، ۲۰۰۰، ص ۱۱۴.

که چاوایان داپوشراوه و نابینى. خواى گه وره ده فهرموى: (وَمِنْهُمْ مَّنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ * وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْيَ وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ * إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ) (يونس: ٤٢-٤٤)، واته: (هه نديكيشيان گویت لئده گرن، ئايا ئه تو ئه توانی كه پ تئبگه به نیت، گهر عه قل و ئاوه زیان نه بیئت؟!، هه نديكيشيان سه یرت ده كه ن، ئايا ئه تو ده توانی كویر شاره زاکه یت؟! هه چه نده هه چیش نه بینن؟!، خودا ئه وه نده ی تو زقالی زولم و سته م له كه س ناکات، به لكو خه لکن خوایان سته م ده كه ن).

هه روه ها ده فهرموى: (وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْإِنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ) (الأعراف: ١٧٩)، واته: (بیگومان ئیمه زوربه ی جنوکه و مروثمان بو دوزخ دروستکردوه، چون ئه مانه دلایان هه یه و ناخه نه کار بو تئبگه یشتن، چاوایان هه یه و پیى نابینن، گوئیان هه یه و پیى نابیستن، ئه مانه وه ک ئازهل وانه، به لكو خراپتر و گومراتریشن، هه ر ئه وانه ش غافل و بیئاگاگانن). ئه مه ی پیشه وه ئامازه ده دات كه به ته نها هه بوونی پارچه هه سستییه کان زه مانه تی ده رککردن به راستی ناکات، هه روه ها خودی زانستی ئه زموونی به ته نها خو ی له توانایدا نییه هه قیقه تی شته کان بدوزیتته وه، به لكو ده بی دل و پارچه هه سستییه کان كه (سه ربازی دلن) سه لامه ت بن، خواى گه وره ده فهرموى: (وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِيمَا إِنْ مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَارًا وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِّنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ) (الأحقاف: ٢٦)، واته: (سویند بیئت به خوا، ئیمه ده سته لاتیکمان به ئه وان دابوو، كه له وه ده سه لات و سامانه مان به ئیوه نه داوه، بیستن و بینن و بیرکردنه وه مان پیدابوون، به لام بیستن و بینن و بیرکردنه وه كه یان، هه چ سوودیکی پینه دان، چونكه ئه وان بیروابوون به نیشانه کانی خودا، ئه وه ش كه تیتالی و گالته یان پیده کرد گه ماروی دان).

نه توانایی بینین و بیستن و هسته‌کانی تریش له به‌رئه‌نجامی که موکورتی بایؤلژییه‌وه نه‌هاتوو، به‌لکو سه‌رچاوه‌که‌ی داخستنی زهین و دله له بینینی هه‌ق و راستی. ئین که سیر ده‌لی: (واته سوودمه‌ند نابن له و پارچانه‌ی جه‌سته که خوی گه‌وره کردوونی به‌هۆکاری هیدایه‌ت بۆیان)،^{۲۵} ده‌کرئ له هه‌ندی لایه‌نه‌وه ئه‌مه به‌راورد بکرئ به‌و هه‌ولله نه‌زۆکه که له‌پیناو روونکردنه‌وه‌ی رهنه‌گه‌کان بۆ نابینایه‌ک به‌خه‌رج ده‌درئ. چونکه ئه‌و جیا‌بوونه‌وه بوونیه‌ی ئه‌و نابینایه جیا‌ده‌کاته‌وه که ئه‌زموونی رهنه‌گه‌کان نابینئ، ئه‌وا هه‌ر گوتارئ ده‌باره‌ی رهنه‌گه‌کان ده‌کاته مه‌حال. به‌لام گه‌وره‌ترین هه‌له له‌و گومان‌برده‌دایه‌ گویا ئیمه مادامئ چاومان هه‌یه ئه‌وا شته‌کان ده‌بینین، له راستیشدا ئیمه نابینین.^{۲۶}

قورئانی پیرۆزیش جه‌خت ده‌کات که (بینین) له رووی بینینی هه‌قه‌وه بنه‌مای عه‌قلگیری ده‌خواری که به‌رزتره له هه‌ردوو پارچه‌ی ماددی بیستن و بینین. خوی گه‌وره ده‌فه‌رموی: (إِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ * وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمَىٰ عَنِ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ) (النمل: ۸۰-۸۱). واته: (بئگومان ئه‌تۆ ناتوانی مردوو‌ه‌کان تی‌بگه‌یه‌نیت، ناشتوانی ئه‌و بانگه‌وازه‌ش به‌و که‌رانه‌ی که کاتی پشت هه‌لده‌که‌ن رابگه‌یه‌نیت، ئه‌تۆ شاره‌زاکه‌ری ئه‌و کوپرانه نیت، له پئی لی ونبوون و گومراییه‌کانیاندا، ئه‌تۆ بی‌جگه له‌و که‌سانه‌ی که بپروا به نیشانه‌کانی ئیمه دینن و موسلمانن، ناتوانی که‌س تی‌بگه‌یه‌نی).

که‌وابوو هه‌ر ئه‌وه به‌س نییه که پارچه‌کانی جه‌سته‌ی مروّفه‌ ساغ و سه‌لامه‌ت بن، به‌لکو پیویستی به‌هیدایه‌ت هه‌یه بۆ به‌رچاوپروونی و دانایی، هه‌روه‌ک ئیفلاتۆن له وتووێژی له‌گه‌ڵ فیدرۆس ۲۵۰ دا ده‌لی: (بینین ئه‌و هه‌سته‌یه که له نێوان هه‌موو هه‌سته‌کانی تری جه‌سته‌دا زۆرتر شته‌کان ده‌بینئ و تاریکاییه‌کان ده‌بپری، که‌چی

^{۲۵} تفسیر ابن کثیر، ص ۶۵۹.

^{۲۶} پروانه: مارتن هایدغر، ما الذی یسمی فکرا؟، ترجمه: ج ج غری، نیویورک، کتب هاربر، ۱۹۶۸،

ویژای ئه وه هه ر حیکمه تی پی نابینین). بویه ده بی دل چاک و ساغ و پاریزکار و پاک بییت تا بتوانی وه ک پیویست ئه وه ئه رکه ی جیبه جیی بکات که پیی سپیرداوه .
 هه کیمی ترمزی که (سالی/ ۹۱۰) کۆچی دواپی کردوه، له کتییکی گزنگدا که ده دریتته پالی، پوخته یه کی نووسیوه و تیایدا پشتی به ستووه به قورئانی پیروژ و فه رموده ی پیروزی پیغه مبه ر (دروودی خوی لیبت)، ده لی: (له راستیدا چاکبوونی پارچه کانی جهسته وابهسته ن به چاکبوونی دلّه وه، خراپوونیشیان له بهرئه نجامی خراپی دلّه وه یه)^{۲۷}. که واته ناوسنگ و دل و ناوکروک که ترمیزی به بلیمه تیه کی گه وره پوخته یه کی له سه ر وتووه، ئه رکی خۆی به و پییه که پارچه ی جیاکراوه یه جیبه جی ناکات، ده رباره ی ئه م تیروانینه بو دل و په یوه ندی له گه ل ته وای خواپیداوه خۆرسکه کان و هیژ و پارچه کانی هه ست، فه رموده یه کی به ناوبانگی موحه ممه د پیغه مبه ر (دروودی خوی لیبت) هه یه که ده فه رموی: (ألا إن في الجسد مضغة إذا صلحت صلح الجسد كله وإذا فسدت فسد الجسد كله ألا وهي القلب). واته: (بزائن که پارچه گۆشتیک له جهسته دایه ئه گه ر چاک بوو ئه و جهسته هه مووی چاک ده بییت و ئه گه ر پیس و خراپ بوو ئه و هه مووی جهسته پیس و خراپ ده بییت، ده بزائن که ئه ویش دلّه). جا له بهرئه وه که دل جیگای باوه رپییکراوه، ئه و هه ردوو مه عریفه ی هه ستی و تیگه یشتنی تیدا کۆده بیته وه و ئه زموونیک یه کبوونی بو واقع پیشکه ش ده کات.

هه روه ها قورئانی پیروژ جه خت ده کات له سه ر زه رووره تی فه راهه مه پینانی سه لامه تی و پایه داریه کی ته و او بو هیژه هه ستی و ده روونی و عه قلییه کانمان تا مه عریفه مان پی ببه خشری، ئامۆژگاریمان ده کات به زه ویدا بسوورپینه وه و گه شت بکه ین، ئه م گه رانه مان به و مانایه یه تا سه یری دیمه نی کاملی بوون و میژوو بکه ین بو ئه وه ی هه ر کاره و له جیگای خۆیدا دابننن: خوی گه وره ده فه رموی: (أفلم یسیروا

^{۲۷} أبو عبدالله محمد بن علي الحكيم الترمذي، بيان الفرق بين الصدر والقلب والفؤاد واللب، عمان: المركز الملكي للبحوث والدراسات الاسلامية، ۲۰۰۹، ص ۱۵.

فِي الْأَرْضِ فَتَكُونُ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ
وَلَكِن تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ (الحج: ٤٦). واته: (ئايا بهسه رتهم زهوييه دا
نه گه پاون؟ تا ببنه خاوه نى دليک که پيى تيبگه ن، ببنه خاوه نى گوپيه کيش پيى
ببهستن، بيگومان چاوه کان کوپر نابن، به لام نه و دلانه کوپر ده بن که وان له ناو
سینه کاندا).

کاتیک دل کوپر ده بيت ئيتر هه موو پارچه کانی تری جهسته له رپى لاده دن و سته م
ده که ن، هه ر ليره شدا مه ترسييه کی هاوشيوه هه يه که خوی له کارپکدا هه شارداوه
به پيى گومان ئيش بکات و هيچ به لگه يه کی راست، يان بناغه يه کی پته وى نه بي،
هه رگيز ناکرى عه قل وه ک راستييه ک گومانی لاپه سه ندبيت. جا نه گه ر بيين
تويژينه وه يه کی زانستی بکه ين، يان به دواى بناغه ی باوه رپکی ئاييندا بگه رپين، نه وا
پيويستمان به زانباری زياتر و زورتر له گومان هه يه تا نه وه ی که بانگه شه ی بؤ
ده که ين که راستييه کی حاشاهه لنه گره بونيدای بنين له سه رى. هه مان پره نسپ
ده چه سپى به سه ر په يوه ندييه مرؤييه کان و هه لوپسته ره وشتييه کاندا (پروانه:
سوره تى الحجات: ١٢). نه وه حه ق و راستييه که ده بي بکريته بناغه بؤ هه لبراردنى
باوه ر نه ک گومان: (قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ
يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يُهْدَىٰ فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ * وَمَا
يَتَّبَعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ) (يونس:
٣٥-٣٦). واته: (به لي: ئايا له و شه ريکانه تاندا که سيکتان هه يه، رينويني بکا به ره و
هه ق و راسته قينه؟! بلي: ته نها خودا ريگه پيشانده دا بؤ لای هه ق و راسته قينه و
زياتر شياوى نه وه يه په يره وى بکرى، يا نه وه که سه ی هه تاكو رينويني نه کرى، رى
ده رناکات؟! که واته ئيوه چيتانه، چؤن فه رمان و بريار ده دن؟!، زوربه ی زوريان
جگه له گومان، شوين هيچکى تر ناکه ون، له راستيشدا گومان يه ک تورقاليش مرؤف له
هه ق و راسته قينه بينياز ناکا، به راستى خودا ئاگاداره به سه ر نه و کارانه دا که

ئەنجامى دەدەن). ھەرۈھا لە سورەتى (الانعام) ئايەتى: ۱۱۶دا ھەمان باس سەير بکە .

بەوپيئەش كە دلّ فەرمانپەرەواى رەسەنە بەسەر خوداپيئداوہ خۆپسكە ھەستى و مەعرفيئەكاندا، ئەوا بەلگەى سەلمينەرمان دەداتى و يەقىنمان پيئدەبەخشى، بەلام ئەمەش لەسەر ئەوہ وەستاوہ پاريزگارى بكرى لە دلّ تا بە شيوہ يەكى راست و دروست ئەركى خۆى جيئەجى بكات، ئەمەش بە ھاوكارى و ھەماھەنگى لەگەلّ عەقلّ و دەرووندا دەبى، تا يەقىن و پايەدارى و دلئارامى (لە شانشىنى جەستەى مرؤبى) دا^{۲۸} جيئير ببى. ھەرۈھا بەپيئى ئەنرؤپؤلؤجياى رؤخى لە قورئاندا، دەبى مرؤفّ بەردەوام بايەخ بەدات بە دلّ و عەقلّ و ويژدانى خۆى و خۆى پپاريزى لە خراپە و لە ناپەرەوايى، كاتى مرؤفّكيش رى و ن دەكات، ئەوا بە قيرسچمەبىوہ دى ناپەرەواى ليدەبى بە رەوا و ئالوگؤرپان پيئدەكات، ئەم حوكمەشى لەسەر گومانى روت و حەزى خودى و خۆپەرستى بونىادناوہ، خۆى راھيئاوہ لەسەر عادەتئىكى زەينى ديارىكراو و ھيئزى جياوازخستنى لە نيوان ھەق و ناھەقدا ونكردوہ، كاتئىكيش ئەمە روودەدات، كە كارئىكى دەگمەنىش نىبە چونكە قەبە و قورسايى دەستەلاتى ھەوا و ھەوہس و ئارەزووہكان عەقلى پپروكاندوہ، (مؤر) دەنى بەسەر دلئيدا و ويژدانى بزر بكات، بؤيە نابى تيئگەيشتمان بؤ دەستەواژەى قورئانى (ختم اللہ على قلوبهم) تيئگەيشتمنىكى زؤرليكردن و دەستەلات لەدەستدانى مرؤفّ بيت، بە جؤرى واتئبگەن كە خواى گەورە بيئاوہرپى داناوہ بؤ كەسانئىكى ديارىكراو و بە زؤرەملى و ايلليكردوون، چونكە ئەم مانايە دژ و پيئچەوانەى ئاراستەى ئەو پەيامەيە كە قورئانى پپرؤز ھيئاويەتى.

^{۲۸} ئەم دەستەواژە سەرنخراكيشە بؤ ماناكان ھى (شاھ ولي اللہ دهلوي) يە، (۱۷۶۲ مردوہ)، كە يەكئەكە لە گەورەزانايانى نيمچە كيشوہرى ھيندىيى. ھەرۈھا نزيككردەنەردى تەواوكارى لە نيوان بىرمەندە رەسەنەكانى ئيسلام لەبارەى كەسى مرؤبىيەوہ كورت دەكاتەوہ. پروانە كتيئبەكەى: (حجە اللہ البالغە)، قاھيرە، دار التراث، بيئەروار، بەرگى ۲، ل ۸۹.

راستی‌ه‌کی ئه‌وه‌یه کاتی م‌رۆڤ به‌رده‌وام ده‌بی له‌سه‌ر ئه‌نجامدانی هه‌مان هه‌له‌ی ه‌زی و ره‌وشتی و په‌شیمان ناب‌یت‌ه‌وه، ئه‌وا رادی له‌سه‌ر به‌سووک سه‌یرکردنی عه‌قلی خو‌ی، ئه‌و که‌سانه‌ش که پ‌یداده‌گرن و به‌رده‌وام ده‌بن له‌سه‌ر ئه‌نجامدانی هه‌له و تاوان، ئه‌وا خو‌ای گه‌وره به‌ره‌للایان ده‌کات له‌و حاله‌ته‌دا که وان ت‌یایدا. چه‌ندین ئایه‌تی پ‌یرو‌ز هه‌ن وه‌سفی ئه‌م داخستنه‌ی دل و عه‌قل و و‌یژدان ده‌کن که به‌ مانایه‌کی ه‌زیی و ره‌وشتی چ‌وونیه‌ک خه‌ساره‌تمه‌ندییه‌کی ته‌واو روون و ئاشکرایه، خو‌ای گه‌وره ده‌فه‌رموی: (إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ * خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ) (البقرة: ۶-۷).

واته: (به‌ بیگومان ئه‌و که‌سانه‌ی که بی‌پروان چ‌ بیانترسی‌نیت و چ‌ نه‌یانترسی‌نیت، له‌لایان یه‌کسانه‌ هه‌ر ئیمان نایه‌نن، خودا م‌وری ناوه به‌سه‌ر دل‌ه‌کانیان و گو‌یاندان، په‌رده‌ش وا به‌سه‌ر بیناییه‌کانیانه‌وه، سزای گه‌وره‌ش بو‌ ئه‌وانه). هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموی: (وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا كَلِمًا آيَةً لَا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ) (الأنعام: ۲۵). واته: (هه‌ندیکیان گو‌یت ل‌یده‌گرن، به‌لام چه‌نده‌ها په‌رده‌مان کی‌شاهه به‌سه‌ر دل‌ه‌کانیاندان، تا ت‌یی نه‌گن، گو‌یکانی‌شمان که‌ر کردوون، ئه‌گه‌ر چ‌اویان که‌وی به‌ هه‌موو به‌لگه و نیشانه‌کانیش ه‌یشتا هه‌ر ب‌رو‌ای پ‌یناکه‌ن، ده‌ل‌ین ئه‌مه بی‌جگه له‌ ئه‌فسانه‌ی پ‌وچی پ‌یشینیان ه‌یچی تر نییه). هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموی: (تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا * وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا * وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا نَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوْ عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا) (الإسراء: ۴۴-۴۶). واته: (حه‌وت ئاسمان و زه‌وی و هه‌موو ئه‌وانه‌ش که له‌ ناویاندان، پ‌اک و خاوی‌نی و بی‌خه‌وشبی خودا ده‌رده‌ب‌رن، ه‌یچ شت‌یک نییه یاد و سو‌پاس په‌س‌نی خودا نه‌کات، به‌لام ئ‌یوه له‌ زی‌کر و سو‌پاس و په‌س‌نه‌کانیان ت‌یناگه‌ن، به‌ راستی خودا نه‌رموونیان و له‌سه‌رخ‌و و ل‌یبورده‌یه، کاتی که

قورئان دهخوینی، په رده یه کی شاراه و نادیار دهخینه نیوان تو و نه وانی که وایمان به په سلان ناهینن، په رده ش دینین به سهر دل و دهر وونیا ندا با تینه گه ن، گوچکه کانیشیان که ر ده که یین، هر کاتیکیش له ناو قورئاندا په روه ردگارت به ته نیایی ناو ده به ی، به بقی و کینه وه پشتیان هه لده که ن و، به ره و دوا ده کشینه وه. هه روه ها ده فهرموی: (إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ * اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ * ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ) (المنافقون: ۱-۳). واته: (که دوپروه کان هاتن بولات، ده لاین: ئیمه شایه تی ده دهرین بیگومان نه تو پیغه مبه ری خودای، به راستی خوداش ده زانی که تو پیغه مبه ری نه ویت، خوداش شایه تی ده دات بیگومان دوپروه کان دروزنن، سویند خوار دنه که یان کرد به قه لغانی خوین، ئینجا کو سپ و ته گه ره یان خسته سهر ری بازی خودا، له راستیدا نه و کاره ی که ده یان کرد ئیجگار خراب بوو، نه مه ش هه ره له بهر نه وه بوو، که نه وانه بروایان هینا و پاشان پاشگه ز بوونه وه، ئینجا مور نرا به سهر دل و دهر وونیا ندا، ئیتر نه وانه تینا گه ن).

له به رانبه ریشه وه نه وانه ی که دل و ویزدانیان به رووناکیی باوه ر دهره وشاوه یه، نه واه به زیکی خوی گه وره ناشتی و نارامی ده سته بهر ده که ن، نه و (ویژدانه) نه کاریکی هه لچونه و نه شتی که زاده ی خه یال بیت، به لکو راسته وخو ددات له کرؤکی بوونمان، له لایه که وه ده مانبه ستیت به خوی گه وره وه و به واقعی شته کانیشه وه له لایه کی تره وه، پاشانیش رینمای هزر و ره رفتارمان ده کات له ژیاندا، ژیان پرده کات له مانا به سووده کان، له بهر نه وه قورئانی پیروز ده فهرموی: (الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ) (الرعد: ۲۸). واته: (نه و که سانه ی بروا و ئیمانیان هینا وه، دل که کانیان به یادی خودا نارام ده گری، ناگادارین دل که کان هه ر به یادی خودا نارام ده گرن!) هه روه ها ده فهرموی: (هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا

حَكِيمًا (الفتح: ٤). واته: (هر ئه و خودايه كه ئارامى و هيمنايه تى رشت به سهر دل و دهروونى ئيمانداراندا، تا بپرواي ديكه له گه ل برواكه ي خوياندا زياد بكه ن، هه موو سوپاي ئاسمانه كان و زهوى هه ر هى خودايه و خوداش زانا و كاربه جييه).

به كوردى و به پوختى، ده بى ويژدانمان له بارىكى ساغ و سه لامه ت و شوينگه يه كى راست و دروستدا بى ت بو ئه وه ي عه قلمان وه ك پيوست ئه ركى خوى جييه جى بكات.

عقل و بوون و بوونموو

دهسته ويه خه بوونى ته واو له گه ل واقيعدا داده نرى به پىكهاته يه كى سه ره كى بو ئه و وشه و زارواه قورئانيانه كه تاييه تن به به بيركردنه وه وه، ئه وانه له و په يوه ندييه زه رووريبه وه هه لده گزرين له نيوان عه قل و بووندا هه يه. جا هه رچه نده وشه ي (بوون-وجود) له قورئانى پيروژدا به كار نه هينراوه، به لام ئه و چوارچيوه ي پراكتيكى چه مكيبه كه جيهانى دروستكراوى تيدا ده رده كه وي، ئامازه ده دات به سيستمى بوون و دروستكراوى جوانى خواى گه وره تيايدا. جا به وپييه كه بوون بناغه ي هه موو هه بووه كانه، ئه وا به خششى دروستكراوى خواى گه وره يه و پشتگيرى و دريژه پيدانى له په روه ردگار هه يه. به م واتايه ش ئه وا بوون تيرپوانينى په روه ردگار ه بو جيهانى دروستكراو، جيهانى دروستكراو نمونه ي جوړاو جوړى بوون ده خاته پيش چاو، هاوكات چه ندين وينه و شيوه ي دياريكراو ده خاته پيش چاو و به تاييه تى تيشكيان ده خاته سهر، ئه مه له كاتيكدا ئه و وينه يان پارچانه ي بوون سيفه تى جياواز و جوړاو جوړيان هه يه، به لام هه ره هه موويان به و سيفه ته كه له سه ر بناغه ي هه قيقه تى بوون دامه زراون، يه كده گرن و يه كبوونيان تيدا يه. ده سه ته واژه ي قورئانى (هه موو-كل) كه له ئايه ته بوونه وه ريبه كاندا چه ندين جار به كار هينانى دووباره ده بيتته وه، ئامازه بو

ئەو لايەنەى بوون^{۲۹} دەدات: واتە ھەموو شتیک پەيوەستە بە يەكەو، چونكە خوای گەورە خوای دروستکاری ھەموو شتیکە. ھەر ئەو خوای گەورە يە يە (بكل شیء محیطا) وەك باسماں کردوو.

بەم ميانە يەش عەقل پەيوەندی گونجاوی خوای لەگەل بووندا دەبينتەو، ئەم بوونە خوای لە خویدا عەقلگیرە، چونكە خوای گەورە لەسەر جوانترین سیستم دروستیکردوو، ئەو ھەش كە خوای گەورە دروستی دەكات مانا و مەبەستیک و عەقلگیری خوای ھەشارداو ھەتيا. ئەم ئايەتە پيرۆزەش مەبەست لە دروستبوون و بێکردنەو و پارانەو پیکەو کۆدەكاتەو، خوای گەورە دەفەر موی: (أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ* أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ) (الروم: ۸- ۹) واتە: (ئایا لە دلی خوایندا ھیچ بیریکیان نەکردوو تەو؟ كە خواو ند ئەم ئاسمانانە و، ئەم زەویيە و ئەو ھى لە نۆوانیاندا يە، بەھق و راستی بە كاتی دیاریكراو نەبى، بەدی نەھتیاون و دروستی نەکردوون؟ بێگومان زۆربەى ئەم خەلكە بێپروان بەو ھى كە بە خزمەت پەروەردگاری خوایان بگەن. ئایا نەگەپاون بەسەر ئەم زەویيەدا؟! تا سەیركەن بزانی سەرئەنجامی ئەو كەسانەى كە لەپیش ئەواندا بوون چۆن بوو؟! ئەوان لەمان بەھیزتر بوون، سەرزەو بیان ھەلگێپرایەو، زیاتر لەمانیش ئاوەدانیان كردهو، پیغەمبەرەكانیشیان بە بەلگە و نیشانەى روونەو ھاتن بۆلایان، كەواتە خودا نەیدەو یست ستەمیان لیبكا، بەلام خوایان بوون ستەمیان لە خوایان كرد).

^{۲۹} ئەم پێشەكییە لۆژیکییە بناغەى بەلگە يەكى ترە كە ئەم سیستمە باشترین جیھانی بوونە، كە توانایی خوای گەورە بەدیھتیاو. بۆ ناشانبوون بە دەقی ئەم بەلگە يە (باشترین سیستم)، پروانە: كتیبى: ملا صدرا، حول نظرية العدالة الالهية وأفضل العوالم الممكنة، مجلة أكسفورد للدراسات الاسلامية، ۱۸: ۲ (۲۰۰۷)، ص ۱۸۳-۲۰۱.

خوای گه وره هه رچی دروستکردوووه و دروستی دهکات، به وپه ری دانایی و به مه به ست و به وردی و توندوتۆلی دروستیکردوووه و دروستی دهکات، خوای پاک و بیگه رد سه رچاوه ی بالا و کۆتای هه موو بوون و عه قلگیرییه که، هه رخۆی ئەم سیفه تانه ده به خشۆی به دروستکراوی خوۆی و به مانا و به مه به ستی روون سیستمی بوون تیروته سه ل دهکات، بۆیه ده بی له م میانه یه دا له م گوته پرمانایه بگه ین که ده لۆی: (یه که مین شتی که خوای گه وره دروستیکردوووه، عه قل بووه). عه قل لیره دا ئاماژه یه بۆ پره نسپییه گشتییه کانی هه قیقه ت و سیستم و ئەو عه قلگیرییه که خوای گه وره خسووییه ته نیو سروشتی شته کان، که واته عه قل یه که مین شته خوای گه وره دروستیکردوووه، چونکه په روه ردگاری پاک و بیگه رد شته کانی به پیی سیستم و پره نسپیکی دیاریکراو دروستکردوووه. (عه قل نزیکترینی دروستکراوه کانه له هه قیقه ته کانی خوایی).^{۳۰} مانایش به پیچه وانهی ره وتی خودی نوئی ته نها سیفه تیکی جیا که ره وه ی عه قل نییه، چونکه عه قلش وه ک زانست وایه، ناکرۆی دابرنۆی و هه روه ک لای دیکارت هه یه فه تیس بکرۆی له کۆمه له پرۆسه یه کی زهینی ناوه کیدا، ناکرۆی مانا – به پیی گالیلۆ – بسرریتته وه، ئەگه ر به سیفه تیکی لقی و لاوه کیش هه ژمارکرا، ئەوا عه قل هه ر له سه رووی شته کانه وه دایده نی. جا مادامی مانا به ره می زهین نییه، به لکو هه ر گوزارشی لیده کات و یارمه تی ده دات، ئەوا کرۆکی مانا ده که ویتته ده ره وه ی پیکهاته زهینییه په یوه ندیداره کان.

له راستیدا بابه تی ره وشتی ئەم پیشه کییه ئەوه نده بوون و ئاشکرایه: واته که به ریگایه کی ناخویدی مانا و مه به ستیکت هه بیّت، ئەوا ده خوازۆی هه ستیکی گه وره ت به به رپرستی هه بیّت. ئیقرارکردنی ئیمه و هه روه ها بوونه وه ریش که بۆ مه به ستیک دروستکراوین، مانای ئەوه یه به رپرستی ره وشتی له ده ره وه ی خویمان په سه ند بکه ین، قورئانی پیرۆزیش راسته وخۆ مروّف ده دوینی و جه خت له سه ر ئەم مانایه ده کات: خوای گه وره ده فه رموی: (أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ * فَتَعَالَى اللَّهُ

^{۳۰} محمد علي التهانوي، كشاف اصطلاح الفنون والعلوم، بيروت: دار الكتب العلمية، بهرگی سییه م، ل ۳۰۷.

الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ) (المؤمنون: ۱۱۵ - ۱۱۶). واته: (ثایا واتان دهزانی هەر به گالته دروستمان کردوون و ناشگه رینزیننه وه بۆ لامان!، پله و پایه ی خودا که فه زمانپه وای راسته قینه یه به رزه، بیجگه له و هیچ خودایه ک نییه، په روه ردگاری ته ختی به ریزه).

(أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى) (القيامة: ۳۶). واته (ثایا مروؤف واده زانی هه روا به رله ده کری و پشتگویی ده خری؟!، ئه وه یش که په یوه نده به بوونه وه ره وه، خوی گه وره شته کانی دروست کردووه و ئه و یاسایانه شی داناو و به دیهیناوه که ئه و شتانه ی پندینی، ئه و یاسایانه ش پیمان ده وتری سوننه تی خوی گه وره، پشتگیری ده که ن له پره نسپی یاسا و گونجاندن و به رده وامبوون له بوونه وه ردا.

ئه وه ئه رکی عه قلی مروؤفه که ئه و پره نسپه گشتی و سیفته ته کرؤکی و سه ره کییانه بدوژیتته وه و بیانخاته پوو. عه قلیش به هه لسوکه وت و مامه له کردنی له گه ل ئه و پره نسپانه دا به شدار ده بیته له و سیستمه عه قلگیری به ی بوونه وه ردا. عه قل له توانایدایه کرؤکی شیوه کانی عه قلگیری بدوژیتته وه، چونکه کومه له پره نسپیکی عه قلگیری له سروشتی واقیعدا بوونیان هه یه. هه روه ها له تواناماندایه به عه قل و به زانست شیکاری بوونه وه ر بکه ین، چونکه هه ر له بنه رته وه خوی بۆ ئه م توژیینه وه و به دوا داگه رانه پیشکه ش ده کات. قورئانی پیروژیش هیچ دژایه تی و ناکوکیه ک له نیوان لیکوئینه وه له بوونه وه ر وه ک دیارده یه کی سروشتی و نیوان سه یرکردنی وه ک موعجیزه یه کی بالای خوایی نابینی.

هه موو بوونه وه ر به لگه و نیشانه یه که له خوی گه وره وه بۆ خه لکی و به لگه یه له سه ر شتی که بالاده ستتره و سنووری ئه وی تیپه راندووه. قورئانی پیروژ هه مان وشه ی (به لگه - آیه) به کارده هیئی بۆ ئاماژهدان به به لگه کانی خوی گه وره و به لگه کانی تریشی له بوونه وه ردا، که ده کری به راوردی بکه ین به و وشه یه که له لاتینیدا پیی ده وتری Vestigia Dei. فره مانا ییش بۆ وشه ی (آیه) ئه و په یوه ندییه قووله ده سه لمینی که له نیوان به لگه کانی خوی گه وره دا که له قورئانه که یدایه و له

نیوان به لگه کانی تری که له جیهانی دروستکراودا هه ن: ههردوو جوړه کانی به لگه له خوی گه وره وهن، ههردوو کیشیان پیروژن، ده بی مامه له مان له گه له ههردوو کیاندا له وپه پری وردی و سه رکه وتوویدا بیته، ده خوانن به نه مانته و پابه ندبوونی توکمه وه مامه له بیان له گه لدا بکریت. به لگه کانی خوی گه وره له ههردوو مانا که دا راسته و خو په یوه سته به عقل و عقلگه راییه وه، چونکه راسته و خو ئاراسته ی عقلی مرویی کراوه تا مروث بتوانی له واقیعی شته کان بگات که ناوده برین به (عقلی تیوری)، پاشانیش ریگای چاکه کاری و به خته وه ری ده گریته بهر که ناوده بری به (عقلی پراکتیکی)، هه واقیعیکی بنه رته تی و ماددی وه که هه ژمارکردنی ژماره کانی سال و کوئترتو لکردنی کات له راستیدا (به لگه - آیه) ن بو که سانی که به سیستمی بوونه وه و وردی ریکوپیکیه که ی بیرده که نه وه: خوی گه وره ده فهرموی: (هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ * إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ) (یونس: ۵-۶). واته: (هه ره ئه ویشه پووناکی به خشی به هه تاو، تیشکیشی به خشیوه به مانگ، چه ند قوناغی بو دیاری کردوه، بو ئه وه ی ژماره ی ساله کان بزنان و، حیساب فی ر ببن، خودا نه وانه ی به حه ق و راستی نه بی دروست نه کردوه، خودا نیشانه کان جوان شیده کاته وه، بو هوژیک لی تی بگه ی ن. به راستی له ئالوگوپری شه و و پوژدا و، له وانه شدا که خودا له ئاسمانه کان و زه ووییدا به دیهینان، به لگه زورن بو ئه و هوژه ی پاریزکارن).

خوی گه وره ئه م به لگانه بو خه لکی ده خاته پروو تا بتوانن عه قلیان به کاربهینن و ده ره نه نجامیکی عه قلائی لوزیکی لی ده ربهینن، که ئه ویش باوه رهینانه به خوی گه وره. هه ره به لگه یه که له قورئان و له بوونه وه ردا داوای وه لامدانه وه و به ده مه وه چون ده کات له لایه ن مروثه وه. هه روه که (ئیزوتسو) ئاماژه ی پیداوه، خه لکی له توانایاندا یه ئه م نایه ت و به لگانه به خویندنه وه یه کی راست و دروست بخویننه وه و باوه ر به هه قیه ته که ی بکه ن، ئه گه ر نا ئه وا له به کارهینانی عه قلیاندا شکست ده خون و

دهکه ونه ژیر ههوا و هه وهس و هه زه کانیانه وه. پاشتر راستیتی ئه و به لگانه به درۆ دهنه خه وه، جا له کاتی کدا به پیره وه چوونی یه که م سه رده کیشی بۆ باوه پیکری راستگۆ و یه قین و دنیاییه کی ته واو، ئه وا هه لوئستی دوهم خاوه نه کی ده خاته نیو بیباوه پیری و قیرسی چه مییه وه^{۳۱}. هه ر خویندنه وه یه کی هه له بۆ به لگه روون و ئاشکراکانی خوی گه وه، جیامان ده کاته وه له واقع و له وانیه رزگار بوونمان بخاته به رده م مه ترسی: خوی گه وه ده فه رموی: (وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ) (الملك: ۱۰). واته: (وتیان: ئه گه ر ئیمه گویمان بگرتایه و به وردی بیرمان لیبکری دایه ته وه، له دۆزه خییه کان نه ده بووین). ته نها که سانیک له مانای راستیتی به لگه کان تیده گه ن و به پیری ئه وان کارده کن ئه وان هه که عه قلیان به کارده هینن: خوی گه وه ده فه رموی: (وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ) (آل عمران: ۱۱۸). واته: (... هیچ گومانی تیدا نییه، هه موو به لگه و ئایه تیکمان بۆ ئیوه روونکردووه ته وه، ئه گه ر ئاوه زتان پیی بشکی). ئه وان هه ش که عه قلیان پیی ده شکی بۆیان هه یه ده سته بکه ن به کردنه وه ی جفه ری زمانی نازاره کی بوونه وه ر، ئه وکات تیده گه ن که چۆن ملکه چ و ته سلیمی خوی گه وه ده بن، ئه م حیکمه ته قووله یارمه تیمان ده دات جیاوازی نیوان نابینا و بینا ببینن. قورئانی پیروژ به ره وان بیژییه کی کاریگه ر جه خت ده کات که هه ر نکولیکردنی له بوونی خوی گه وه و دانانی هاو له بۆی پیچه وانیه ی سروشتی شته کانه و پیشیلکردنی پره نسیپی عه قلّه: خوی گه وه ده فه رموی: (وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلَالُهُم بِالْعُدْوِ وَالْأَصَالِ * قُلْ مَن رَّبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُم مِّن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لِأَنفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ) (الرعد: ۱۶). واته: (ئه وهی له ئاسمانه کان و زه ویدایه، به

^{۳۱} توشیهیک ایروتسو، (خودا و مرۆڤ له قورئاندا: ماناکانی تیروانییه گه ردرونییه کانی قورئان)، طوکیو: معهد کیو للدراسات الثقافیه واللغویه، ۱۹۶۴، ص ۱۳۶-۱۳۷.

ره‌زاهندی یا به زور، سیبیره‌کانیشیان به به‌یانی و ئیواراندا، تهنیا بۆ خودا کړن‌ووش ده‌به‌ن و ملکه‌چن. بلیّ په‌روه‌ردگاری ئاسمانه‌کان و ئهم زه‌وییه کیّیه؟ بلیّ خودایه، بلیّ: ئایا بیجگه له خودا سه‌رپه‌رشتانیکتان بۆ خوتان داناوه؟! که ده‌سته‌لاتی قازانچ و زهره‌ری خوینان نییه، بلیّ: ئایا کوپړ و چاوساغ وه‌ک یه‌ک وان؟! یاخو تاریکی و رووناکی وه‌کو یه‌کن؟! یا هاوه‌لانیکیان بۆ خودا بپیاره داوه، دروستکراویکیان دروستکردووه وه‌کو دروستکراوی ئه‌و، له ئه‌نجامدا ئهم دوو به‌دیپینه‌ان لیشیواوه، بلیّ ره‌خودا به‌دیپینه‌ری هه‌موو شته، هه‌رئه‌ویشه تاق و تهنیا و ده‌سته‌لاتان).

کاتیکیش ئه‌مه روون ده‌بیته‌وه، ئه‌وا بینین و سه‌یرکردن و شیکاری لوژیکی و تیپامان و پارانه‌وه هه‌ره‌موویان ده‌چنه پال یه‌ک و یه‌ک کار ده‌که‌ن: خوی گه‌وره ده‌فه‌رموی: (وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاللّٰهُ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ) (آل عمران: ۱۸۹) (إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيٰتٍ لِّأُولِي الْأَبْصٰرِ * الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللّٰهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هٰذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ * رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تَدْخُلِ النَّارَ فَقَدْ أَحْزَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِيْنَ مِنْ أَنْصَارٍ * رَبَّنَا إِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلإِيْمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ * رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ) (آل عمران: ۱۸۹-۱۹۴). واته:

(فه‌رمانه‌واپی ئاسمانه‌کان و زه‌وی به‌ده‌ست خودایه، خوداش به‌سه‌ر هه‌موو شتیکیا توانایه، به‌پاستی له دروستکردنی ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا له ئالوگۆپ و هاتوچۆی شه‌و و روژدا، به‌لگه و نیشانه‌ی زۆر هه‌یه بۆ ئه‌وانه‌ی خاوه‌نی عه‌قل و ئاوه‌زن. به‌لگه و نیشانه‌ی زۆر هه‌یه بۆ ئه‌وانه‌ی وا له هه‌لسان و دانیشتن و راکشاندن، له یاد و زیکری خودادان، بیریش له دروستبوونی ئاسمانه‌کان و زه‌وی ده‌که‌نه‌وه و، ده‌لین: ئه‌ی په‌روه‌ردگاری ئیمه! ئا ئه‌مانه‌ت هه‌روا به‌پوچی و بیهوده دروست نه‌کردووه، پاکی و خاوینی بۆتویه، که‌واته بمانپاریزه له سزای ئاگر، ئه‌ی په‌روه‌ردگاری ئیمه! بیگومان هه‌رکه‌سیکت خسته ناو ئاگره‌وه، زه‌لیل و زه‌بوونت کردووه و، سه‌ته‌مکارانیش هه‌یچ

جۆره يارمه تيدەرىڭكىيان نىيە. ئەى پەرودەردگارى ئىمە ! بىڭگومان گويمان لىبوو بانگخوازىڭ بانگى دەکرد بۆ باوهرهيتان، (دهيوت) ئيمان بىنن بە پەرودەردگارتان، ئىمەش خىرا ئيمان و باوهرمان هيتا، ئەى پەرودەردگارى ئىمە ! جا توش چاوپوشيمان لىبىكە و لە گوناھە كانمان خۆش بىبە، دزىويىه كانمان داپۆشە، لە گەل چاكە كاراندا بمانرىنە، ئەى پەرودەردگارى ئىمە ! ئەو بەلئىن و وادانەش كە بە ھۆى پىڭەمبەرانتەوہ بە ئىمەت دا بۆمانى بەدىبەيتنە، لە رۆزى پەسلاننىشدا سەرشۆرمان مەكە، تۆ ھەرگىز بەلئىن ناشكىنيت).

ھەر لەبەر رۆشنايى قورئانى پىرۆزدا، دروستكردنى بوونەوہر لە لاين پەرودەردگاروہ ئىجگار عەقلگىرىيە، ئەو ەندە بەلگەنەويستە كە ئەگەر ھۆكارى ناعەقلانى نەبنە ئاستەنگ ئەوا عەقل پەى بەمە دەبات و راستەوخۆ ئىقارارى پىدەكات. ئەم ھۆشيارى و دەرکپىكردنى راستىيە لە رىڭاى پەپىبىردنەوہ دەبىتە بناغەيەكى ناوہكى بۆ لاينەنكى گەورە لە زانستى ئەزمونى و تىڭەيشتنمان. ئەو كەسانەى كە ھەر بە بىننى ھەق ئىقارارى پىدەكەن، لە واقىعدا ئەوانە بە شىوہيەكى راست و تەواوى عەقلان بەكاردەھىتن. لە قورئانى پىرۆزدا وشەى (أولي الألباب) ھاتوہ بۆ ئەوہى جىيان بكاتەوہ لەوانە كە تەنھا بايەخ بە زىرەكى بوونيان دەدەن. (الألباب) كۆى (لُب) واتە كرۆك و ناخى شت، ئاماژەيە بۆ دەرکپىكردنىكى قول بۆ ھەقىقەتى شتەكان كە بە عەقلمان لىيان تىدەگەين. ئىبن كەسەر لە پاقەكردنى (أولي الألباب) دا دەلى: (واتە ئەو عەقلە كامەل و زىرەكانە كە دەرک بە ھەقىقەتى شتەكان دەكەن نەك بەوہى كە ديار و لە بەرچاوە)^{۳۲}، پىشەوا (قرطبي) وەسفيان دەكات بە (ئەوانەى عەقلان لە تىرامان و سەرنجدانى بەلگەكاندا بەكاردەھىتن)^{۳۳}.

جا كاتى عەقل لە شوينى بەكارھىتاني راست و دروستى خويدا دادەنرى، ئەوا پلەى تىڭەيشتنى نوئى بەدەست دەھىتنى، ھاوكات نىشانەى جياكارى تىز لە نىوان

^{۳۲} ابن كثير، ص ۳۳۴.

^{۳۳} أبو عبدالله القرطبي، الجامع لأحكام القرآن، بيروت: دار ابن حزم، ۲۰۰۴، بەرگى ۱، ل ۷۸۰.

عه قلكارى و تيرامان و پارانه وهدا ناهيلى، ئەمه كاتى ديتەدى كه مروڤ يه قين و دلنبايى بهدى هيئابى و هيچ جورە گومانىكى تايبەت به هه قيقەتى ئەو شتە وه كه له بهرده مماندا ده وه سستى، نه هيشتىبته وه. له مباره يه وه قورئانى پيرۆز گرنگيه كى زۆر دەدات به جه ختكردن له سەر سروشتى سه لمينراوى و پوون و ئاشكراى هه ق به وه كه قه دهغه ي كردوه به زۆر خه لكى بهيترينه نيۆ ئيسلام.

به لكو له جياتى ئەوه ده بى توانايان هه بيت به خودى خويان هه ق بينن، خواى گه و ره ده فه رموى: (لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِن بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ) (البقرة: ۲۵۶). واته: (هيچ جورە زۆر ليكردنيك له ئاييندا نيه، بيگومان رپى راست له كو پره رپى، شاره زايى له گومرايى جيا بووه ته وه، ئينجا هه ركه س بپروا به تاغوت و سته مكاران نه كات و بپروا بهيئى به خودا، بيگومان ئەوه ده ستيگرتوه به ده ستيگره يه كى پته و، كه هه رگيز پچران و پسانى بو نيه، خوداش بيسه ر و زانايه).

له راستيدا (زمانى بوونه وهر) وهك وه حيه كى ديار و له بهرچاو له ديمه نى فه رمانى جيددى و كومه له ياسا و پره نسيپك و نموونه يه كدا هاتوه بو عه قلى مروى، له هه مان كاتيشدا له ديمه نى هيما و چيرۆك و نموونه ي به هيزدا هاتوه. قورئانى پيرۆز هيچ جورە دژايه تيه كه له نيوان حوكمه لوژيكيه تونده كان كه له سەر سيفه ته بالاكانى په روه ردگار هاتون و له نيوان هيمايه تى دروستكراودا نابيني، قورئانى پيرۆز بانگه يشتمان ده كات بو دۆزينه وه ي ئەو سيستمه نموونه ييه ته واوه كه خواى گه و ره له بوونه وهردا دروستيكردوه، چونكه بوونى سيستم و هه ماهه نگى ريكوپييك تييدا به لگه يه له سەر بوونى دروستكاريكى دانا، به لام له هه مان كاتدا ئەوه له ئيمه چاوه رپى ده كرى په ي ببه ين به زمانى هيمايى بوونه وهر كه چۆن چۆنى له هه موو ئان و ساتيكا و به بى دابران هه مد و سه نا و سوپاسى خواى گه و ره ده كات: (تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ

كَانَ حَلِيمًا غُفُورًا (الإسراء: ٤٤).^{٣٤} واته: (حهوت ئاسمان و زهوی و هه موو ئه وانه ش كه له ناویانندان، پاك و خاویڤنی بیخه وشى خودا دهرده بېرن، ههچ شتیک نییه یاد و سوپاس و په سنی خودا نه کات، به لام ئیوه له زیکر و سوپاس و په سنه کانیان تیڤانگن، به راستی خودا نه رمونیان و له سه رخۆ و لیپورده یه).

له راستیدا به هه ر نزیكبوونه وه یه كه له دابړان و دارنن و عه قلگه رایى ئه وا دهر كیكیكراوه مه عریفیه کانمان له قالب ده دات و توانا خه یالیه داهینه ره کانمان تووشی وشكبوون ده کات و له باریدایه ریگریمان لیبكات له تیگه یشتن له زمانه ناگوتارییه كه ی بوونه وه ر. جیهانی دروستکراو به رده وام گوفتاری له گه ل دروستکاره كه یدا هه یه، چونكه جیهانیکی موسلمان ه.

(أَفْعَبِرِ دِينَ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ) (آل عمران: ٨٣). واته: خووی پاده سستی خوی گه وره كر دووه و ملكه چى كر دووه. هه ر به م سيفه ته خه لكيش به شدار ده بن له گه ل سروشتدا و تاكه خالیکى سه ره كى كه جیايان ده كاته وه له سروشت ئه وه یه كه: خه لكى ئیراده یه كى نازادیان هه یه و له سه ریانه باوه ر هه لېزترین و بیده ن به سه ر بیباوه پیدا، هه ق بده ن به سه ر ناهه قدا، چا كه كاری بده ن به سه ر خرابه كاریدا.^{٣٥}

^{٣٤} ئەم تايه ته و چه ندين تايه تي تری هاوشیوهی ئەم، بناغە ی ئه و را باوه له كه له پووری ئیسلامییدا پیكده هیئن كه تهواوی بوونه وه زبانی تیدایه و (هه موو شتیکیش رۆحی تیدایه)، پروانه: تفسیر ابن کثیر، ص ٩٣٢. هه روه ها پروانه: ملا صدرا، أجوبة المسائل الكاشانية، في مجموعة رسائل فلسفية لصدر المتأخرين، تحقیق: حامد ناجي أصفهاني، طهران: انتشارات الحكمة، ١٣٧٥هـ، ص ١٣٧. هه روه ها پروانه: (المعرفة في الفلسفة الإسلامية المتأخرة، ص ٢٢٩ - ٢٣٢).

^{٣٥} (التهانوي) له پاش ئه وه كه گوتە یه كيك له پیاوه داناكان ده هیئن، ئەم كاره به وه وه سف ده كات كه: (خوی گه وره عه قلی بیتاره زووی داوه به فریشته كان، ئاره زووی بیعه قلیشی داوه به ئازده له كان، هه ردووی کیانیشی داوه به ناده میزاد، جا هه ركه سی عه قلی زالبو به سه ر ئاره زووه كه یدا، ئەوا له فریشته كان باشتره، هه ركه سیش ئاره زووه كه ی زالبو به سه ر عه قلیدا، ئەوا له ئازده له كان خراپتره). محمد علي التهانوي. كشاف اصطلاحات الفنون، به رگی ٣، ل ٣١٤.

ئەو كەسەى كە ھەستى بەرچاوپروونى كاملاً دەبى، ئەوا لە توانايدايە بە پەيپىردن و ھەلھەينان دەرك بە زىكرى بوونەوەر بكات كە سوپاسى خواى گەورە دەكات، ئەو بىركردنەوہى ھەلھەينانە (خەيالفروانى) لە دەرەوہى ديمەنى عەقلەوہ نيبە، چونكە عەقل – ھەرەك ليرەدا دەمەوى بيسەلمينم – لە توانايدايە بگونجى و ھەماھەنگ بىت لەگەل كۆمەلى دەستەواژەى نافەرميدا كە پەيوەندن بە ھەقەوہ و لە توانايدايە لە بىنراوہ ناگوتارەببەكان تيبگات، ئەوانەى كە لە دەستەوبەخەبوونمان بە واقعەوہ دەستمان دەكەون.

عەقلىگەرايى و رەوشت

بىركردنەوہى پەيپىردن و ھەلھەينان (حەس) كارىگەرى خۆى ھەيە لە ھەلبژاردنە رەوشتبەكاندا، بەو پيپەيش كە پرەنسيپە رەوشتبەكان لە زۆربەى حالەتدا شتانبەكە سەلمينراو و بەلگەنەويستەن، ئەوا ئيمە دەزانين چۆن چۆنى لەو بارودۆخەدا ھەلسوكەوت بكەين، بەلام ئايا ھەر بەو كە بەلگەى سەلمينراو و بەلگەنەويستەن بەدەستەوہ بىت، ئيتىر بەسە تابتونين رەفتارمان پاكيزە و چاكەكار بىت؟ جا لەبەر ئەوہ كە ھىزى پالئەرى سۆزە مرۆببەكان بەھىزن، ئەوا بە تەنھا بەكارھينانى راست و دروستى عەقل نە لە توانايدايە و نە بە بەردەوامى بەسە بۆ ھەلبژاردنى رەوشتى راست و دروست. ھۆكارەكەشى ئەوہيە كە دەبى ھەردوو – سيفتە جياكەرەوہكەى مرۆف – واتە عەقل و ئيرادە لە يەكدا كۆبەكەينەوہ تا رەفتارمان تەبا بىت لەگەل بىروباوہرمان. بە پيچەوانەى ديكارتەوہ كە كەسى مرۆببى ناودەبات بە (ئاميريكە و بىردەكاتەوہ)، ئەوا ئيمەش بوونەوہرين و ئەوہمان دەوى. ليرەدا (ئيرادە) بە تەنھا تايبەت ناكري بە ھەلبژاردنى خواستبەكەوہ جيا لە خواستەكانى تر، بەلكو ئامازەيە بۆ تواناييمان لەسەر ھەلبژاردن لە نيو ئەگەرە بەردەستەكاندا، بەلام بە ماناى بەھاي رەوشتى (ئيرادە)، واتە ھەلبژاردنى ھەق بەسەر ناھەقدا و چاكە بەسەر خراپەدا. عەقل و عەقلىگەرايى بەو مانا فراوانەى كە مشتومرمان لەسەر كرد، ھەلدەستى بە رينمايىكردنى

هه لَبْزاردنه كانمان و پيڤكهپناني واتاي پهفتاريي پهوشتمان. كه واته عه قلگه رايي و پهوشتيي دهست له نيو دهستن، چونكه ئيمه گيانداريكي عاقل و له هه مان كاتيشدا بوونه وهريكي پهوشتدارين.

له قورئاني پيرؤزدا ئه م كاره له باسي نيوان به كارهيناني عه قل و دهستخستني ههستي پهوشتي و نيوان پوحي پرچهك به له ترساني خوي گه وره باسكراوه. وشه ي پاريزكاري (التقوى) كه به عاده تي به ماناي وريابوونه وه و به ناگايي و ترس له خوي گه وره وه و هرده گيردي - له زمانيشدا واته پاريزكاري و پاراستن له مه ترسي، له به كارهيناني شه رعيدا پاريزكار (التقوى) واته (پاراستني دهروون له تاوان)^{۳۶}.

به پيي ئه و مانايش له فهرموده ي پيرؤزدا پاريزكاري (التقوى) هاتوه، واته: به گه وره راگرتني خوي گه وره له دلدا به جوړي و هها كه دهروون بپاريزي له هه ر نارپه وا و تاوان و خراپه و ناشيرينيك. به م مانايش ئه وا ماناي چه مكه كاني تيگه يشتن واته له هه ردوو چه مكي عه قل و پاريزكاري دا له يه كه وه نزيك ده بنه وه.

واته هه ردوو كيان ئامازه ددهن به هه ولي هوشياريمان بو پاراستني خو مان له سه ره نجامي نامرويي و نارپه وشتي تاوان و سته م و گنده لي. كه واته: (عاقل ئه و كه سه يه له په روه ردگار هه كي بتري و لئيرسي نه وه له خو ي بكات)^{۳۷}.

هه روه ها بناغه ي ره وشتيش بو هه لَبْزاردني چا كه به سه ر خراپه دا و چا كه كاري به سه ر خراپه كاري دا ده چي ته زي ر ئه م په رهنسي په وه. هيچ ته مومزي يه خه ي عه قل ناگري كاتي كه دي وه ك په رهنسي پيكي ره وشتي و روحي پاريزكاري لاپه سه نده، چونكه رابه ر و رينماكارمانه له هه لَبْزاردنه ره وشتي به كانماندا. هه روه ها هه تا عه قلگيري و مانا و ئيراده له يه كدا كو نه كه ي نه وه، ئه وا به وي پيه كه گيانداريكي عاقلين مرو ييبوونمان دهسته به ر نابي. هه روه ها هه لَبْزاردنه ره وشتي به كان له پووي عه قليه وه په سه ندن نه ك ته نها له به ر ئه وه كه هه لَبْزاردنه ي نازادانه ي خو مانن، به لكو له به ره وه شه كه ريگامان

^{۳۶} الراغب الأصفهاني، المفردات في غريب القرآن، ص ۸۳۳.

^{۳۷} التهانوي، كشاف اصطلاحات الفنون، ج ۳، ص ۳۱۴.

پێدهات به شداریین له سیستمی عه قه لگه یی بوون و دواتر وامان لیده کات بتوانین خۆمان تێپه رپنن و بگه یین به هه قه قه تیکه گه وره تر. هه روه ها به پێی که له پووری جیماره ی ره وشتی ئیسلامی، ئه وا به هیزکردن و شکومه ندرکدن دادپه روه ری و سه رخستنی داده نری به شتیکی عه قلّ په سه ند و ماناداره، چونکه دادپه روه ری واته: (دانانی شتیکی له جیگای راست و دروستی خۆیدا)، هه ر له سه ر ئه م ره وشه، ئه وا دژایه تیکردنی سته م و به ره نگار بوونه وه ی کارێکی عه قلگیره، چونکه سته م واته: (دانانی شتیکی له غه یری جیگای خۆیدا)، واته وێرانکردنی ئه و سیستمه که مانا به شته کان ده به خشی. هه رکارێکی پراوپر بچه سپی له گه ل واقیعی شتیکی و به راده ی پێویست بایه خیدا به شوینی راست و دروستی، ئه وا داده نری به کارێکی عه قلانی. کارێکی ته واو عه قلگیره که مرؤفّ خۆی له هیز و هه زه کانی خۆپه رستی و له خۆباییبوون و تاوانی وێرانکار بپاریزی، هه رکارێکی پێچه وانه ی ئه مه بی، دژه له گه ل بنه مای مرؤفایه تیمان. بۆ کورته کردنه وه ی ئه م خالانه ئیبن مه سکویه ده لی: (... ئه گه ر دادپه روه ری بریتی بیته له پیدانی ئه و مافه ی که پێویسته بدری به و که سه که پێویسته بیدریتی، ئه وا شتیکی مه حاله خوای گه وره که ئه م هه موو خێروخێراته گه وره یه ی پێبه خشیوین، ئه رکیکی نه بی که پێویست بی خه لکی پێی هه ستن و جێبه جێی بکه ن)^{۳۸}. که وابوو ده توانین ئه و ده ره ئه نجامه به ده ست به ینین که کارێکی عه قلانییه مرؤفّ که سیکی ره وشته دار بیته، به پێی چه مکی پێچه وانه ش، هه رکارێکی ناره وشتی کارێکی ناعه قلانییه، چونکه دژه له گه ل به رژه وه ندییه که سایه تیه کان و پێشیلکردنی سیستمی شته کانیشه، له م به رانه ره وه به زیان ده گه رپته وه سه رمان، چاره سه ری قورئانی پیروژ بۆ هه لبژارده ره وشتییه کان و چۆنیتی دانانیان له دووتوی میانه یه کی فراوانتری بووندا، په رهنسیپی عه قلگه رای ده چه سپینی، چونکه پێکهاته ی سه ره کی ره فتاری ره وشتییه مانه. به لام پێچه وانه که شی هه ر راسته: که عه قلگه رای — له

^{۳۸} أحمد بن محمد بن مسکویه، تهذیب الأخلاق، ترجمه: قسطنطین زریق الی الانکلیزیه، بیروت: جامعه بیروت الامریکیه، ۱۹۶۸، ص ۱۰۶.

وهرگرتنی ته‌واوی هیژیدا - سه‌رده‌کیشی بۆ ره‌فتاری ره‌وشتی و درێژده‌بیته‌وه بۆ ته‌واوی خه‌لکی و پاشتریش بۆ بوونه‌وهر و دواچار له لای په‌روه‌ردگار کۆتایی دی. به‌پیی قورئانی پیرۆز، خه‌لکی عه‌قلیان پێبه‌خشراره، له لایه‌که‌وه بۆئه‌وه‌ی جیاکاری بخه‌ن له نێوان راست و هه‌له و له نێوان چاکه و خراپه‌دا له لایه‌کی تره‌وه. هه‌روه‌ها به زمانی زانستی راست و دروست و به ره‌فتاری ره‌وشتی، ئیمه عه‌قلمان به‌کارده‌هینین تا هه‌ستی به هه‌لبژارده راسته‌کان، ئه‌مه‌ش لێره‌دا هیچ په‌یوه‌ندییه‌کی نییه به‌و مشتومر و دهمه‌قاله ناسراوه‌وه که له نێوان زانا عه‌قیده‌ناسه موسلمانه‌کاندا هه‌یه ده‌رباره‌ی ئه‌و مه‌سه‌له‌یه، که ئه‌گه‌ر ئیمه زانیبێتمان ئایا ئه‌و شتانه راست و باشن چونکه خودی ئه‌و شته هه‌رخۆی وایه، یان خوای گه‌وره هه‌ر به‌وشیوه‌یه دروستیکردوه. لێره‌دا خالی سه‌ره‌کی ئه‌وه‌یه که بیرکردنه‌وه‌ی راست و ره‌فتاری ره‌وشتی ته‌واوکه‌ری یه‌کتین، لێره‌وه هه‌ردووکیان هه‌رجۆره دابه‌شکردنی له نێوان عه‌قل و عه‌قلگه‌رایی و باوه‌ر و ره‌وشتدا ره‌تده‌کاته‌وه. ئین هه‌زم ده‌لی: (سوودی زانست له‌وه‌دایه چاکه گه‌وره‌کان به‌کاربه‌ینی... ده‌بی زانست له هه‌موو چاکه‌یه‌که‌دا پشکی هه‌بی، نه‌زانیش له هه‌موو خراپه‌یه‌که‌دا پشکی هه‌بی)^{۳۹}. ئین مه‌سکویه له میانه‌یه‌کی هاوشیوه‌دا دی ئه‌رکی عاقل دیاری ده‌کات و پا‌به‌ندی ده‌کات پێیه‌وه، ده‌لی: (ده‌بی که‌سی عاقل له ده‌روونی عاقلی خۆیدا که به هۆیه‌وه بووه‌ته مۆف بگه‌رێ به دوا‌ی چاکه‌دا، به تایبه‌ت سه‌یری ئه‌م عه‌بیه و که‌موکۆرپییانه بکات که له‌و ده‌روونه‌دا هه‌ن به هه‌ول و توانای خۆی هه‌ولبدات نه‌یانه‌یالی و ته‌واویان بکات)^{۴۰}.

^{۳۹} ابن حزم، الأخلاق والسير في مداواة النفوس، تحقيق: طاهر أحمد مكي، جدة، دارالمنارة، ۲۰۰۷، ص ۱۲۴.

^{۴۰} ابن مسکویه، تهذيب الأخلاق، ص ۴۴. پاشانیش به‌رده‌وام ده‌بی و ده‌لی: (ده‌روونی عاقل خۆراکی گونجاو به خۆی هه‌یه، ئه‌و خۆراکه‌ش زانسته، زیادکردنی ئه‌و شتانه که عه‌قل به‌جین، خۆپازاندنه‌وه به راستگویی له کاتی ده‌ربڕینی راکاندا، هه‌ق په‌سه‌ند بێت له هه‌رلایه‌ک و له‌گه‌ل هه‌رکه‌سدا بێت، دوورکه‌وته‌وه له درۆ و له ناره‌وا، چۆن بێت و له هه‌رکۆیه‌وه هاتبێت).

عەقڵگەرای وەك سیستمیكی لۆژیک

له راستیدا گواستنەوه له عەقل و عەقلگەراییه‌وه بۆ ره‌فتاری ره‌وشتی و به‌ پێچه‌وانه‌شه‌وه، بابه‌تیکی چه‌ندجار دووباره‌یه له قورئانی پیرۆزدا و بناغه‌یه‌کی میراتی ره‌وشتی ئیسلامی پێکده‌هێنی، جا کاتی عەقل به‌ شیوه‌یه‌کی راست په‌روه‌رده ده‌بی، ئەوا سه‌رده‌کیشی بۆ کاری ره‌وشتی، ره‌فتاری ره‌وشتیش له‌لایه‌ن خۆیه‌وه عەقل به‌هیز ده‌کات. قورئانی پیرۆز ئەم پێوانه‌ لۆژیکیه‌ ساکاره به‌ کاریکي به‌لگه‌نه‌ویست داده‌نی. په‌سه‌ندکردن و رازیبوون به‌ کاری که راست و راستگۆیه پاشان بێیت به‌ پێچه‌وانه‌ی ئەوه‌وه کاریکه‌یت، ئەوه‌ کاریکی ته‌واو دژ و پێچه‌وانه‌یه. ئەمه‌ دوو‌پوویه‌کی حاشا هه‌لنه‌گره: خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی: (أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ) (البقرة: ٤٤). واته: (ئایا فه‌رمان ده‌ده‌ن به‌ خه‌لك بۆ ئەنجامدانی کاری چاك، خۆیشتان له‌بیر ده‌چیته‌وه؟! له‌ کاتی‌کدا که کتیبی خوداش ده‌خویننه‌وه، بۆ عەقل ئاوه‌ز ناگرن؟!). قورئانی پیرۆز به‌ و ئاسته که بیاوه‌ری ره‌تده‌کاته‌وه، به‌ هه‌مان ئاست دوو‌پوویش ره‌ت ده‌کاته‌وه و پێی خراپه، له‌ هه‌ندی‌ حاله‌تدا زۆتر دوو‌پوویی پێخراپتره، چونکه دوو‌پوویی به‌ ته‌نیشته‌وه‌وه که شکستی‌که بۆ ئیراده‌ی مرۆیی، هاوکات هه‌ر په‌یوه‌ندییه‌کی لۆژیکي له‌ نیوان عەقل و ره‌وشته‌دا تێکده‌دات. دواتریش ده‌مانخاته‌ نیو گێژاوی نارپیکوپیکی سیستمی لۆژیکیه‌وه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ * كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ) (الصف: ٢-٣). واته: (ئهی ئەوانه‌ی بپروا و ئیمانتان به‌هیزه! بۆ شتی‌ک ده‌لێن که خۆتان ئەنجامی ناده‌ن؟!، زۆر مایه‌ی توورپه‌یه به‌لای خواوه، که شتی‌ک بلێن و ئەنجامی نه‌ده‌ن).

هه‌مان پرهنسیبی پێکه‌وه‌به‌ستنی لۆژیکي ده‌چه‌سپێ به‌سه‌ر باوه‌ره‌هێنان به‌ خوای گه‌وره، ئەو ئایه‌ته‌ قورئانیانه که باس له‌ بوونه‌وه‌ر ده‌که‌ن و وه‌سفیکي پرشنگذار ده‌به‌خشن به‌ چۆنیته‌ی دروستکردنی خوای گه‌وره بۆ بوونه‌وه‌ر و مرۆف، هه‌قیقه‌تیکی واقعی به‌هیز ده‌ده‌ن به‌ عەقلگه‌راییه‌وه و سیفه‌ته که ریکخه‌ری سیستمی‌کی لۆژیکیه‌،

چونکه به بی‌هلاویز دکردن هه موو ئه و ئایهت و به لگانه که مروفه ده دوینن بو ئه وهیه تا ئه و په یوه ندیه لۆژیکیه که له نیوان بوونه و هردا وهک سیستمیکی زور سه رسورپهینه ره و ئه رکه کانیشی له وپه پری وردیدان، هه روه ها نیوان باوه په نیان به خوای دروستکار که ئه م بوونه و هه ری دروستکردوه، دهسته بهر ببی. ئه وانهش که باوه پریان به بوونی خوای گه وره هه یه له و لاشه وه هاوه لی بو داده نیین، ئه وانه دژی خوین ده وه ستنه وه و دژه کاریکی روون ئه نجام ده دن، ئه وانهش که باوه پریان به خوای گه وره هه یه و گرنگی ناده ن به هیدایهت و رینماییه کانی، ئه وانه حاله تیکی روون له ناپنکوپیکی سیستمی لۆژیکی پیشان ده دن.

و پیری ئه وه که ئه م ئایه تانه ی له مه وپاش دین به زهیی بیسنووری خوای گه وره له دروستکردنی مروفدا و بایه خپیدانی زهق ده که نه وه، ئه و له هه مان کاتدا ده چنه وه به گژ دژه کاری ناوه کی هاوه لدانان بو خوای گه وره، که به تاوانی گه وره و مه زن ده ژمپردری، روونی ده که نه وه که هاوه لدانان کاریکی ناعه قلانی زور دیار و له بهر چاوه، به لام ئه وانه ی که بیرده که نه وه و سه رنجده دن و عه قلایان ده خه نه گه پ، به لایانه وه قورس نییه که ئیقرار به بوون و تاک و ته نهایی خوای گه وره بکه ن، چونکه هه ر ئه و په روه ردگاره شایانی ئه وه یه ئیقراری پبیکری و ملکه چی بسن، خوای گه وره ده فه رموی: (أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا أَلَيْسَ مَعَ اللَّهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ * أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خَلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِي وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا أَلَيْسَ مَعَ اللَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ * أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ أَلَيْسَ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ * أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ أَلَيْسَ مَعَ اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ * أَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَلَيْسَ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ) (النمل: ٦٠-٦٤). واته: (يا ئه و كه سه ی كه ئاسمانه كان و زهوی دروستکردوه و، له و ئاسمانه يشه وه ئاوی بو رشتونه ته خواره وه، ئینجا هه ر به وئاوه باخ و باخاتی جوان و

رازوهمان روواند، که له توانای ئیوه‌دا نه‌بوو داره‌کانی برۆینن، ئایا ئیتر هیچ په‌رستراویک له‌گه‌ل ئه‌للادا هه‌یه؟! نه‌خیر، به‌لکو ئه‌مانه هۆزیکى لاده‌رن، هاوتا بۆ خودا داده‌نین، یا ئه‌و که‌سه که زه‌وی کردووه‌ته جینگای نیشته‌جیبوون، چه‌م و رووباریشی تیا به‌دیته‌ناوه و، شاخ و چیا‌شى تیدا دامه‌زراندووه، له‌ نێوان دوو زه‌ریاشدا به‌ره‌له‌ستیکى داناوه، ئایا ئیتر هیچ په‌رستراویک له‌گه‌ل ئه‌للادا هه‌یه؟! نه‌خیر به‌لکو زۆربه‌ی ئه‌مانه نازانن، ئایا ئه‌و که‌سه‌ی که به‌هانای ئومیدبراوێکه‌وه ده‌چیت، هه‌رکاتیک لێی پارێته‌وه، گه‌رگه‌رفتی‌ش لاده‌با، ده‌یشتانکات به‌ جینشین له‌م سه‌ره‌زهبویه‌دا، ئایا ئیتر هیچ په‌رستراویک له‌گه‌ل ئه‌للادا هه‌یه؟! هه‌ر زۆر که‌م بێرده‌که‌نه‌وه؟! یا ئه‌و که‌سه‌ی له‌ تاریکی به‌حر و به‌پدا، رینگاتان پێپیشان ده‌دا، یا ئه‌وه‌ی باکان ده‌نیرى پێش خیر و بیره‌که‌ی مزگینى ده‌نیرى، ئایا ئیتر هیچ په‌رستراویک له‌گه‌ل ئه‌للادا هه‌یه؟! خودا زۆر له‌و شته‌ به‌رزتره‌ که‌وا ده‌یکه‌ن به‌ هاوه‌لی. یا ئه‌وه‌ی ئه‌م بوونه‌وه‌ره به‌دی دینی و پاشانیش ده‌یگه‌رپێته‌وه، یا ئه‌و که‌سه‌ی که له‌ ئاسمان و زه‌وییه‌وه رۆزی ده‌دا، ئایا ئیتر هیچ په‌رستراویک له‌گه‌ل ئه‌للادا هه‌یه؟! بلی به‌لگه‌که‌تان بێنن گه‌ر راست ده‌که‌ن؟!).

ئهم ئایه‌ته‌ پیرۆزانه لیکنزیکبوونه‌وه‌یه‌کی جه‌ده‌لی به‌هێز ده‌خه‌نه‌پوو که جه‌ختکردنه‌وه‌ی قورئانى بۆ سیستمی لۆژیکیان تیدا‌یه، به‌و پێیه‌ که‌ بناغه‌یه‌ بۆ گوتاریکی گونجاو و ساغ ده‌رباره‌ی په‌یوه‌ندی له‌ نێوان مڕۆڤ و خوای گه‌وره‌ له‌ لایه‌ک، هه‌روه‌ها له‌ نێوان خوای گه‌وره‌ و بوونه‌وه‌ر له‌ لایه‌کی تره‌وه‌. عه‌قله‌گه‌رابی به‌و وه‌سفه‌ی که‌ پێکه‌وه‌به‌ستنی‌ک و سیستمی‌کی لۆژیکیه‌ به‌و واتایه‌ دى که‌ ئیمه‌ له‌ کۆمه‌لێ پێشه‌کی راسته‌وه‌ ده‌گه‌ین به‌ کۆمه‌له‌ ده‌رئه‌نجامی‌کی راست. ئه‌مه‌ش ئاماژه‌یه‌که‌ تا سه‌یری به‌رده‌وامی گریمانه‌بوونی و په‌وشتییه‌کانمان بکه‌ین که‌ تییینییه‌ ئه‌زمونییه‌کانمان ئه‌وانه‌ی که‌ په‌یوه‌ندن به‌ بوونه‌وه‌ره‌وه‌ له‌ میانه‌یه‌کی باوه‌ریی یه‌کتا‌په‌رستیه‌وه‌ سه‌رده‌که‌یشن بۆ کۆمه‌له‌ ده‌رئه‌نجامه‌ لۆژیکى، واته‌ پارزیبوون به‌ خوای گه‌وره‌ که‌ خوایه‌ و کارکردن به‌پێی ئه‌و باوه‌ره‌. قورئانى پیرۆز ئه‌م چه‌مکه‌

راپه پښنه رهي عه قلگه راييه زور به كارده هيني و ده چه سپيني به سهر مه سه له بوونه وهري و باوه رپي و شه رعيه كاندا. قورئاني پيروزيش زور ده چيت به گز ببواوه پاني مه ككه دا و به زماني به زانديان ده ياندويي و داوايان ليده كات خويان بربكه نه وه و بپروان بزنان نيا نه و بركردنه وه گومراكه رانه يان و دوور له خوي گه وره هيچ مانايه كي عه قلاني هه يه .

ده كړي له پووي عه قلانيه وه ده ربارهي خوي گه وره و بوونه وه ر هه ست بگه ين به بوچوونيكي په يوه ست به لوژيكه وه، نه ويش بيت له پښگاي بركردنه وه يه كي راست و دروست و نه گه ر له توانا ماندا به شيوه يه كي قه ناعه تپيكر عه قلما ن به كار به ينين بو خويندنه وه ي به لگه كان له جيهاني بينراودا.

گوټاي:

نایا بوار ماوه بو گم انصوه بو عقل؟

به پي نه وه هه وله تا ئستا پي هه ستاوم، ويستوومه بيسه لمينم كه عه قلگه رايي وه ك عه قلگيري وايه و له دهره وه ي كرداره ناوه كييه كاني زه ينكي تاك و پزگار بوو له هر په يوه ستبوني ده مانجوليني و ده مانخاته نيو ميانه يه كي گه وره تري ماناي بوون. ميتافيزيكي دروست كردن چه مكيني قورئاني عه قلگه رايي بابه تي داده مه زريني كه وه رگيروه له كړوكي عه قلگيري جيهاني بوون.

زانستيش به و سيفه ته كه په رده لاده دات له سهر سيستمی په گداكوتاي شته كان و بينا كرنديان، نه وا عه قلگه رايي ناميري و خودي په تده كاته وه، له جياتي نه وه ميانه يه ك له عه قلگيري داده مه زريني كه عه قل و بركردنه وه مان تييدا نه و نه ركه يان پيان سپر دراوه جبه جبي ده كهن، نه مه ش به دمه وه چوون و وه لامدانه وه ي بانگه وزي واقيعه، له و ديده وه كه بناغي بووني عه قل تواناي تييدا دروست ده كات تا به شداري بكات له سيستمی عه قلگيري بووندا، پاشانيش ده يكاته واقيعي ك كه شوين و

میانەیک بە خۆی هەیه . هەر هەها عەقل پره‌نسیپکی خودی پوون و دیاره ئەرکی خۆی له ژینگه‌یه‌کدا ئه‌نجام نادات که کورت کرابێته‌وه له وشه‌ی من و خوددا.

قورئانی پیرۆزیش که په‌پاوی وه‌حی و هیدایه‌ته، مامه‌له‌ی له‌گه‌ل مرۆف و هزدا هەر به‌ میانه فراوانتره‌یه بۆ سیستمی دروستکراو و تایبه‌ت به‌ بوونه‌وه . له‌ کاتێکدا که ده‌بینین قورئانی پیرۆز متمانه‌یه‌کی ته‌واوی به‌ عه‌قلی ساغ و دروست هه‌یه، له‌ هه‌مان کاتدا هۆشدارێ ده‌دات له‌ دابهرین و دارنینه‌ی بوونیه‌ی و لووتبه‌ری مه‌عریفی و له‌ خۆبایبوونی په‌وشتی . عه‌قل به‌خششیکه له‌ خوای گه‌وره‌وه به‌هۆیه‌وه ده‌گه‌ینه هه‌قیقه‌تی شته‌کان، به‌لام شتێکی ناعه‌قلانییه‌ بلێن عه‌قل به‌ ته‌نها خۆی له‌ توانایدایه مانا و ئازادیمان پێدات، که‌وابوو مرۆف پێویستی به‌ رێنمایی پۆحی هه‌یه که به‌ هۆیه‌وه عه‌قل ده‌بێته‌ پووناکه‌ره‌وه، دلێش به‌و پێیه که وێژدانی قولمانه و زامنی ئه‌و عه‌قلگه‌راییه‌ راپه‌رپینه‌ره‌یه که له‌ مامه‌له‌کردنی پۆژانه‌ماندا به‌کاری ده‌هینین، ناکه‌وێته سه‌ره‌وه‌ی جۆره‌کانی به‌لگه‌یه‌نه‌ری و بێرکردنه‌وه‌کانی تر . ئه‌و عه‌قله‌ش که باوه‌ر تێر خۆراکی ده‌کات، به‌رچاوپروونییه‌کی قول له‌ واقعیی شته‌کان به‌ده‌ست ده‌هینێ، چونکه باوه‌ر له‌ توانایدایه سنووری دیاریبکات و شوینی گونجاو به‌ خۆی له‌ بازنه‌ی بووندا بۆ بدۆزێته‌وه . ئه‌و باوه‌ره‌ش که به‌ هۆی عه‌قله‌وه ده‌رده‌که‌وی و له‌ رێگای زمانه‌وه ده‌گه‌یه‌نرێ، له‌ توانایدایه ئه‌و یه‌قین و دلناییه‌ به‌هینێ که قورئانی پیرۆز به‌ زه‌رووری ده‌ژمیرێ بۆ سه‌لامه‌تی زه‌ین و پۆحمان (سورة الانعام: ۷۵، التکاثر: ۵-۷).

گێڕانه‌وه‌ی میتۆدی بێرکردنه‌وه‌ی قورئانی و مانای کلاسیکی بۆ عه‌قل ئه‌رکیکی پێویسته بۆ ئه‌مرۆی جیهانی ئیسلامی، ئه‌رکیکه‌ درێژ ده‌بێته‌وه بۆ گۆره‌پان و بواره جۆراوجۆره‌کان وه‌ک شه‌ریعه‌ت و یاسا و فێرکردن و هونه‌ر و زانسته‌ سیاسییه‌کان، به‌ دلناییه‌وه که ته‌رخان نه‌کراوه ته‌نها له‌سه‌ر به‌رژه‌وه‌ندی و لاتنه‌ ئیسلامیه‌کان و خواسته‌کانیان .

ئه‌و داخوورانه‌ی که له‌ سیستمی مۆدێرنه‌ی ئه‌مدواییانه‌دا تووشی پره‌نسیپی عه‌قل هات له‌سه‌ر ئاستی جیهان زیانی گه‌یاند به‌ ئاوات و خواسته‌ مرۆیه‌کان بۆ دامه‌زراندن و

به رپاکردنی جیهانیك كه پشت به عهقل و دادوه ریی و یه كسانیی ببه ستیت. ئه و بوشاییه ی كه له بهرئه نجامی شكستخواردنی عهقلی رۆشنگه ریی هاته رپوو، به هیزه نوویی كانی سه رمایه داری زیاده رپه و و كلتووری نه بوویی و خویرهستی و هه له شهیی رپیازی زانستی پریان كرده وه.

جا به و پییه كه به رهه م و قازانج و توانایی برپه و پیگه ی سه ره كین له سیستمی نوویی جیهانیدا، ئه و ئیستا مانای ژیانی مرؤف له سه ره رددوو ئاستی تاکی و كومه لئ پییناسه ده كات كه له چ ژیانئیی عهقلانیدا بژی. سیستمی هه نووكه یی جیهانیش جوهره ها پییناسه ی نوویی بو عهقلگه رای و عهقلگه ریی داده هینی، ئه ویش له رپیگای سیستمی ئالوزه وه كه زور په یوه سته به گوتاری گشتی و فیركردنی گشتگیر و داهینانی ته كنیکی و په یوه ندیی خیرا و شه و و رۆژ داهینان بو ئه و جیهانه گریمانیه یانه كه ناژمیردین، هه مو ئه مانه ش ده ری ده خن كه گه پانمان به دواي مانادا كۆتایی پیهات و ئیمه ش كه مرؤفانیکی عاقل و ئازادین، ئه و ئیمه ش گویا دواجار جیهانیکی مرؤیی پوختمان بوخومان دروستكردوه. جیهانیکی خالی له بیروباوه رپه كان كه هیچ پاساویکی بوونیان نییه و كومه له گومانئیی فیزاوی و لووتبه رزن.

له رووی فهلسه فیشه وه، ئه و دژه خوویی (تناقض) كه ریشکی له ره وتی عهقلگه راییدا داکوتاه، له وه دایه كه بناغه ی بوونی تاییه ت به خوئی ده تاشی و پاشتر دیت بو پاساوی چه مکی مه رجه عیه تی خودی به شیوازیك له شیوازه كان عهقلی مرؤیی كۆپی واقع ده كاته وه. به لام واقع و عهقلیش له پووی عهقلیه وه ریگا به بناغه ی خودی ناده ن، چونكه عهقل به سروشت و به ئه رکی خوئی وه هایه كه به پیی كومه له مه رج و ئامرازیک كه له یه ك كاتدا له ناوخویو له دهره وه یدایه، كارده كات. به و پییه ش كه عهقل بنه مای (پیکه وه به ستن) و (كۆكردنه وه) و (پاراستن) ه، ئه و هه میشه ده گاته ئه و جیگایه كه خودی خوئی تیده په پینی و ده مانبه ستیتته وه به واقیعیکی گه وره تری بوون و زمانی مرؤیی. لیروه وه ره وتی عهقلگه رای روت له ویستگه ی توند رپه وی باوه ر به من و به خود كۆتایی دیت و سه ره ئه نجام دژ و پیچه وانیه له گه ل عه قلد.

به و پيوهرهش كه عهقل پره نسيپيكه و بناغى خودى ههيه، ئهوا له توانيدا نيهه
 بمانگوپزتيته وه بۆ دهره وهى بارى مرؤيى هه نووكه يى، بهلكو ته نها ئه وهى لئدى هه ستي
 به به هيز كردنى هه له ميتافيزيكيه كانى و سه رله نوئى كو پيبان بكاته وه، هه روه ها ئه و
 مرؤفايه تيبه ي بانگه شه ي بۆ ده كات مرؤفايه تيبه كى داخراوى زور قووله به سه ر خويدا،
 كه چى بانگه شه ي رابه رايه تى به سه ر جيهاندا ده كات له كاتيكا كه ئه ركى ره وشتى ئه و
 بانگه شه يه ي خوى هه لئاگرئ، به راستى ها تووه جيهانئكى داتاشيوه كه پره نسيپى
 عه قل و هوشيارى كه ستي كردووه ته ره ها تيايدا و نامؤيبه كى قول له نيوان كه ستي
 مرؤيى و كاره كهيدا ريشكى داکوتا وه. هه ركاتي كيش (بۆ هه موو ئه وهى به ده ورماندايه)
 هه موو شتي كمان دابرى به سه ر سوودمه نديدا و نرخى ئه و سوودمه نديه مان به گه وره
 سه ير كرد و گه وره مان كرد، ئه وا هه لى پاريزگار ي كردن له ماناى دروشمه كان ون ده كه ين
 كه سيستمى جورا و جور بۆ واقع پي كه وه ده به ستي و خو يشمان ده پاريزئ له كه وتنه
 نئو هه له وه.

كه واته ليره دا به مه به ستي گيرانه وهى ماناى كه ستي مرؤيى به و پينا سه يه كه
 گيانداريكي گوکاره، پيوست به چه مكى كى نوئى عه قل ده كات، واته: ئه و مرؤفه كه
 ده بينئ، ده بيستي، گوئده گرئ، رووبه پرووده بيته وه، وه لامده داته وه، هه لده چئ،
 بيرده كاته وه، به شدارده بئ له چالاكيه كانى ترى زيره كى و ئيراده ي مرؤيى، هه روه ها
 هه رگيز واقيعى گه وره تر كه خوى به شيكه له و واقيعه، له به رچاوى ون نابيت. ئه و
 گيرانه وه يه ش له تواندايه، به لام ده خوازئ ته واوى چه مك و به ها سه ره كيه كان كه له
 ئه مپو دا له سه ريان ده رپوين سه رله نوئى هه لئسه نگي نرين. عه قليش به و سيفه ته كه
 پي كه وه به ستنئك و كو كه ره وه و گه يه نه ر و پاريزه ري كه سه رله نوئى هه لئاسي ته وه و
 ده وري خوى نابيني هه تا ئه وه نه يه ته وه يادمان كه عه قل په يوه نديه به كه سى
 مرؤيى، يان به رزه وه ندى كه ستي يه وه، يان ته نانته به به لگه هي نه ره كانيه وه، بهلكو
 په يوه نده به هه موو بوون و بوونه وه ره كان و مانا كان و په يوه ندى و

په یوه سته کانيه وه . هه روه ها په یوه ننده به و ریگایانه وه که به هویانه وه ده چین به دهم بانگه وازی واقیعه وه .

خوای گه وره ده فه رموی: (قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ) (الأنعام: ۱۴۹) . واته: پییان بلی:
(که واته ته نیا خودایه، به لگه ی روون و پریه پیر و تیروته سه لی له لایه).

ناوه پړوك

- ۵..... وټه ی وه رگټېږ
- ۷..... پيشه کی
- ۹..... عه قل و عه قلگه رایې له قورئانی پیرۆزدا
- ۱۵..... میانه ی نوی: عه قلی پۆشنگر
- ۲۳..... عه قلی به لگه گه یه نه ر و عه قلی مه عریفی
- ۲۷..... بناغهی بوونی (نه نټوللجی) عه قلگه رایې له قورئاندا
- ۳۳..... عه قل و بیرکردنه وه له میانه دا
- ۳۸..... وشه و زارواوه کانی بیرکردنه وه له قورئانی پیرۆزدا
- ۴۱..... عه قل و دل و ویژدانی مرؤیی
- ۵۲..... عه قل و بوون و بوونه وه ر
- ۶۲..... عه قلگه رایې و په وشت
- ۶۶..... عه قلگه رایې وه ک سیستمیکې لژیکی
- ۶۹..... کۆتایی: ئایا بوار ماوه بۆ گه رانه وه بۆ عه قل؟

پهیمانگای جیهانی فیکری ئیسلامی

دامه زراوه په کی فیکری ئیسلامی روښنیریی سهر به خویه، له سهره تاي سده ی پانزده میه می کۆچی (۱۴۰۱ک - ۱۹۸۱ز) له ویلایه ته یه کگرتووه کانی ئه مریکا دامه زراوه، تا کار بۆ ئه م خالانه ی خواره وه بکات:

- فه راهه مهینانی تیروانینی گشتگیرانه ی ئیسلام، له پیناوته ئسیلکردنی مه سه له هه نوکه ییه کانی ئیسلام و روونکردنه وه یان، هه روه ها له پیناوته پیکه وه گریدانی به ش و لقه کان به هه مه کییه کان (الکلیات) و مه به ست و ئامانجه گشتیه کانی ئیسلام.

- گپرانه وه ی ناسنامه ی فیکری و روښنیریی و ژیاریی بۆ ئومه ی ئیسلامی، ئه ویش له میانه ی چهنده ول و کوششیکه ی به ئیسلامکردنی زانسته مروقایه تیی و کۆمه لایه تیه کان و چاره سه رکردنی مه سه له کانی فیکری ئیسلامی.

- چاکسازی له پروگرامه کانی فیکری ئیسلامی هاوچه رخدا، بۆ ئه وه ی ئومه ی ئیسلامی توانای دووباره گه راندنه وه ی شیوه ژیانه ئیسلامیه که ی خوی و هه روه ها روئی خوی له ئاراسته کردنی کاروانی ژیاریی مروقایه تی و بهرچاوپروشنکردنی و گریدانی به به ها و ئامانجه کانی ئیسلامه وه، هه بیئت.

په یمانگا، بۆ به ده ستهینانی ئامانجه کانی چهنده هۆکاریک ده گریته بهر له وانه ش:

- به ستنی کۆنگره و سیمیناری زانستی.

- ھاوکاری ھول و کۆششى زانا توڭژەرەوھەکانى زانکۆ و بنکەکانى توڭژىنەوھى زانستى و بلاوکردنەوھى بەرھەمە زانستىيە نايابەکان.

- ئاراستەکردنى توڭژىنەوھە زانستى و ئەکادىمىيەکان لەپىناو خزمەتکردن بە فيکر و مەعريفە.

ھەرۆھە پەيمانگا چەند نووسىنگە و لقيكى لە پايتهختى ولاتە عەرەبى و ئىسلامىيەکان و ولاتانى تریش ھەيە، کە لە رینگەيانەوھە کار و چالاکىيە جۆراوچۆرەکانى خۆى ئەنجام دەدات، ھەرۆھە چەند رېکەوتننامەيەكى لەگەڵ ژمارەيەك زانکۆى عەرەبى و ئىسلامىيە و خۆرئاوایى لە سەرانسەرى جىھاندا بۆ ھاوکاریى زانستى ھاوبەش، ھەيە.

سەنتەرى زەھاۋى بۆلگۈلۈنمەسى فېكرى

سەنتەرىكى كوردستانى ناھكومى ناسياسىيە، گرنگى دەدات بە توۋىنەۋە و تاوتوۋىكردى پرسە ھزىيە بنەرتىيەكان بۆ دووبارە ھىنانەگۈى دەق و تىكستە پىرۋزەكان و چۆنىەتى دابەزاندنى چەمكە مەعرىفى و بەبايەخەكانى ئىسلام لە بوارە جياۋازەكانى سەردەمداء، لە سۆنگەى ئەۋەۋە كە ھزى و بىرى رەسەن و قوول بىنجىنەى تىگەىشتىنى راست و دروستە بۆ دەقەكانى قورئان سوننەت و دەستەبەرى لىكدانەۋەى گونجاۋە بۇيان، سەنتەر ھەۋلى رەخساندى كەشۋەۋەى گونجاۋ دەدات بۆ كارابوۋنى عەقل و بىر و پانانى ھزىي، لەم پىناۋەدا سەنتەر ھەردوۋ سەرچاۋەى قورئانى پىرۋز و فەرموۋەى بەرز و بەپىز بە بەكارھىنانى ئامرازى زانستە ئىسلامىيەكان و زانستە كۆمەلايەتى و سىروشتىيەكان دەكاتە بىنەماى كارەكانى.

ئامانجەكانى سەنتەر:

- بوژاندنەۋەى پىرو ھزى و بەكارخستنى مەعرىفەى ئىسلامى لە ناۋەندە زانكۆبى و پەرۋەردەيەكاندا، بە پشتبەستن بە بەھرە و توانا خودبىيەكانى ئەكادىمىيانى كوردستان و جىھانى ئىسلامى و ئەزموۋنى بىرمەندانى مسولمان.

- په ره پیدان و په سه ندرکړنی پوانگه ی زانستی مه نه جی له چاره سه رکړنی کیشه و گرفته هزریه کاندا و بیلايه نبوون له پرسه خيلافیه کاندا و خو به دوورگرتن له بریاری پیښوخت و شیوازی سۆزارانه و هه ولدان بۆ باهه تیبوون.

- کارا کړنی که له پووری دهوله مهندي ئیسلامی و سوودوه رگرتن له سه رچاوه گرنه کانی بیری ئیسلامی له کۆن و نویدا و سه رله نوی هینانه گوی چه مکه فیکریه دوینراوه کان له میژوی ئیسلامیدا، به په چاوکړنی گۆرانه کانی سه رده م.

- په ره پیدانی چه مکی ئیعتیدال له کایه فیکری و مه عریفیه جیاوازه کاندا و خو به دوورگرتن له تیځه پانندن و به زایه دان.

- سه نته ر کارده کات بۆ سه رله نوی و به رده وام خویندنه وهی هه ردوو په پاوی قورئان و بوونه وهر به پیی مه نه هج و میتودی زانستی و به بی چاولیکه ری، به لکو به نه فه سیکی تازه و به سوودوه رگرتن له عه قلی راشکاو و نه قلی سه لمینراو.

بواره کانی کارکردن:

- نووسین به قه له می خو مالئ نووسه رانی کورد و بیرمه ندان.
- وهرگیژان له زمانه جیاوازه کان بۆ زمانی کوردی له پینا و دهوله مهندرکړنی کلتوری کوردی.

- به ستنی کوږ و سازدانی سیمینار له لایه ن خاوه ن بیر و نه کادیمیانه وه.
- خولی راهینان و وړکشو پ له لایه ن که سانی پسپوږ و خاوه ن پروانامه ی زانکو بییه وه.

- هاوکاریکړنی داموده زگا و دامه زراوه نه کادیمییه کان و زانکوکان له پینا و په ره پیدانی ئاستی زانستی.